

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MATE MOUNTAIN

NEVER FLIRT WITH A DRAGON

LOLA GLASS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

asla bir ejderha ile flört etme

MATE DAĞI

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19 Sonsöz](#)
[Sonradan](#)
[Düşünülenler](#)
[İletişimde Kalın](#)
[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)
[Yazar Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Francesca Michelon tarafından kapak

<https://www.merrybookround.com/>

OceanofPDF.com

*Başka bir kız kardeşime, hala
hangisi olduğunu
söylemiyorum.*

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

one

RANDA

En yakın arkadaşımın düğününde açık hava dans pistinde salınan çiftlere ROMANTİK MÜZİK eşlik etti. Her yerde çiçekler vardı ve parıldayan ışıklar mekânı büyülü hissettiriyordu. Yeni kocasının kızın ayağı takılmasını diye elbisesinin arkasını tutuşu, elime bir kalem alıp ikisinin resmini çizme isteği uyandırdı.

Birbirleriyle muhteşem bir tezat oluşturuyorlardı ve bu da onları çizme arzumu daha da artırıyordu. Kadın orta boylu ve iriydi, solgun bir teni ve sırtından aşağı dökülen kalın, siyah dalgaları vardı. Adam ise altın rengi teni ve saçları, kalın kasları ve güzel mavi gözleriyle onun üzerinde yükseliyordu. Adam bir ejderha şekil değiştirendi ve kadın da... bir ejderha şekil değiştirenin eşi her neyse oydu. Artık insan değildi. Ejderha da değildi.

En azından bana söylememişti.

Sır sakladığı hissine kapıldım. Ejderhalar her zaman sır saklardı, bu yüzden muhtemelen ona yemin ettirdiklerini düşündüm.

Tek yumurta ikizi kız kardeşim Viola, bütün geceyi damadın erkek kardeşlerinden biriyle tartışarak geçirmişti. Eli'yle. Pek anlaşıyorlardı ama anlaşmazlıklarının altında bir kimya vardı. Takılmalarını bekleyip duruyordum ama henüz olmamıştı. Onu hor gördüğünde ısrar etti.

Onların kavgalarını dinlemekten sıkıldım ve dans başladığında düğünün yapıldığı muhteşem tarlanın boş bir köşesine kaçtım. Ormanın kenarındaydı, yeni evli çift Elodie ve August'un yaşadığı kulübeden çok uzakta değildi.

Yürürken kısa, koyu yeşil nedime elbisemi düzelttim. Bu sinir bozucu şey her yürüdüğümde yukarı kalkıyor, bu da beni deli ediyordu.

Alanın kenarı sessizdi. Tepedeki peri ışıkları ağaçların arasından geçerek açık havaya yayılıyor ve partiyi canlı hissettiriyordu. Müzik duyulacak kadar yüksek sesle çalsa da sağır edici değildi.

Hâlâ kendi düşüncelerimi duyabiliyordum.

Ve tabii ki bakışlarım dans pistindeki çifte geri döndü. Elodie ve

August.

Hiçbir zaman gerçek aşk için yanıp tutuşan ya da bir eş arayan bir kız olmadım ama onları izlemek beni meraklandırdı.

Buna sahip olmak nasıl bir şey

olurdu? Sarılacak birine sahip

olmak?

Her gece birlikte uyuduğunuz aynı kişiyle bilerek gülümsemek ve şakalaşmak için mi?

Seksten hoşlanıyordum ama boş bir yanı vardı.

Daha fazlası olabilir mi diye merak etmişim. Sadece fiziksel hisler değil, duygusal bir bağ da.

Düğün duyguları muhtemelen beni etkilemeye başlamıştı.

Ve doğaüstü varlıklara her zaman hayranlık duymuşumdur, bu yüzden hiç yardımcı olmadı. August ve iki kardeşinin yanı sıra düğünde bir avuç iblis vardı. Hepsi de romantik mutluluk şarkıları söyleyen çiftler halindeydi.

Vücutlarının birbirlerine doğru çekilme şekli göğsümdeki hafif ağrıyı biraz daha kötüleştirdi.

Devasa bir vücut görüş alanıma girdi ve bakışlarım muhteşem, altın rengi figürü takip etti.

August'un ortanca kardeşi Jasper'dı.

Onun hakkında adı dışında hiçbir şey bilmiyordum. Eli'yi çok görmüştüm ve Elodie'yle çift olduklarından beri August'la da sık sık takılmışım ama Jasper? O tam bir gizemdi.

Elodie beni ejderhaların mümkün olduğunca insan kadınlardan uzak durma eğiliminde oldukları konusunda uyarmıştı, bu yüzden beni geri çevirirse alınmamalıydım. Bana bunu söyledikten sonra ben de onun iyiliği için ondan uzak durdum.

Ama onda elektrikli bir şeyler vardı. Bakışlarımı sürekli onun üzerinde buluyordum.

Tıpkı August'a benziyordu ama daha sertti.

Yüzünün kenarları daha keskindi.

Yüz ifadesi daha kapalıydı.

Düğün ve resepsiyon boyunca *herkesten* uzak durmuş ve diğer doğaüstü adamlar kadar yemek yememişti.

...Belki de çok fazla bakıyordum.

Kendimi bir sapık gibi hissetmeye başlamıştım.

Vay be.

Bir içkiye ihtiyacım vardı.

Başımı sallayarak tarlaya doğru ilerledim ve bir kadeh şarap daha aldım. Düğünde kimse sarhoş olmuyordu ama alkol doğaüstü canlıları pek etkilemiyordu, bu yüzden bu beni şaşırtmadı.

Ve şarap harikaydı, yani iyiydi.

Elbisemi tekrar aşağıya doğru çekiştiriyordum, kız kardeşim adımları seslendiğinde bu şeye karşı bir başka kızgınlık dalgasıyla savaşıyordum.

"Randa!"

İçimden iç çektim.

Eli ile aralarındaki bir anlaşmazlığı çözmemi isterdi.

"Bu şerefsiz, tadı son dakika yemeği gibi olmayan bir spagetti yapamayacağım konusunda ısrar ediyor," dedi Vi, Eli'ı da peşine takıp yanıma doğru hışımla gelirken. O hayal kırıklığına uğramış, Eli ise eğlenmiş görünüyordu. Her zamanki gibi. "Söyle ona."

"İyi spagetti yapıyor," dedim, bir kadeh şarap daha almak için uzanırken. "Denemeden eleştirme."

Vi'ye bir gülümseme attım, sonra da yanlarından uzaklaştım.

Belirli bir yere doğru gittiğimi düşünmeselerdi, muhtemelen beni takip ederlerdi.

Nereye gittiğimi bilmiyordum. Ama düğünde çok fazla bekar insan yoktu. Sadece ben, Vi, August'un kardeşleri ve kendi halinde bir iki kişi daha vardı.

Yani nereye gideceğimiz konusunda fazla seçeneğimiz yoktu. Ama Vi ve Eli henüz Jasper'ı rahatsız etmemişti.

Sanırım onun yanına oturacaktım.

Muhtemelen benimle konuşmak istemeyecekti, ama bu sorun değildi. En azından tartışmazdı.

Masasına vardığımda bana bakmadı bile. Önünde yarısı yenmiş bir kek parçası vardı ki doğaüstü bir adam olduğu düşünülduğünde bu nadir görülen bir durumdu. Bildiğim kadarıyla hepsi çok yiyordu. Boyutları göz önüne alındığında, çok yemek bir gereklilik gibi görünüyordu.

Bana bakmadığı için yanındaki koltuğun boş olup olmadığını sormaya zahmet etmedim. Reddedilme riskini göze almanın anlamı yoktu. Muhtemelen beni orada istemeyeceğini biliyordum ama yanında oturmak tartışmaya ara vermeme sağlayacaktı.

Dans pistine bakabilmek için onun yanındaki sandalyeye oturdum, sonra elbisemi bir kez daha aşağı çektim. Diğer koltuklar manzaralı değildi.

"Ne yapıyorsun?" Jasper sordu.

Ejderhanın sözleri beni şaşırttı ve omurgamdan aşağı *bir şeylerin* ürpermesine neden oldu. Sıcak bir şey.

Sesi muhteşemdi.

Alçak ve zengin. Derin ve çakıllı.

Çok seksi.

"Kız kardeşim ve erkek kardeşinden saklanmak." Şarabımdan bir yudum aldım. Gerçekten çok lezzetliydi.

Başımı kaldırıp Jasper'a baktım ama o da gözlerini dikmiş, dans pistini izliyordu.

Ya da belki sadece ağaçlara bakıyordum. Bilemiyorum.

"Bütün gece kavga ettiler," diye açıkladım. "Bu beni deli ediyor. İçlerinden atmak için bir an önce birlikte olmaları gerekiyor. Adam onu bilerek kızdırıyor ve Vi asla geri adım atmıyor."

Jasper homurdandı.

Ve başka bir cevap vermedi.

Garip.

"Seni yalnız bırakacak gibi görünüyorlar, o yüzden burada saklanıyorum. Umarım sorun olmaz."

" değil." Sesi rahatsız olmuş gibi gelmiyordu.

Yine de sesinin baştan çıkarıcı tonu karşısında titremekle o kadar meşguldüm ki benden hoşlanıp hoşlanmadığını düşünemedim.

"Kaçarken fazladan bir kadeh şarap aldım, eğer istersen," diye ekledim.

Ben de garip

davranıyordum. Güzel.

Ciddi anlamda ie dönük biri ydim ama istediğim zaman bir sohbeti sorunsuzca s rd rebilirdim. Jasper'la da öyle yapmak istedim ama o yapmadı.

Böylece tuhaflık başladı.

Oh neyse.

İyiydi. Eve gitmeme sadece bir saat kalmıştı.

Umarım Vi, Eli'nin evine dönerken yalnızdır. Bu pek mümkün görünmüyordu ama hayal etmekten zarar gelmezdi.

Dairemize dönerken uzun yol boyunca ondan ne kadar nefret ettiğini anlatıp duracaktı. Yaşasın.

"Hayır, teşekkürler," dedi.

"Tamam." Uzun bir iki aldım.

Belki de d Ğ ndeki ilk sarhoş kişi olmam gerekiyordu.

Birkaç dakika sessizce oturduk. O ağaçlara baktı, ben de en iyi arkadaşımı izledim. O ve August gizlice dışarı çıkıyorlardı, ki bu çok sevimliydi. Buna bayılmıştım.

"Balayı için sahile gidiyorlar. Elodie çok heyecanlı," dedim Jasper'a. Rahatsızlığı biraz daha artmıştı.

Tekrar homurdandı.

"Kumsalı hiç sevmedim," diye itiraf ettim, bardağımı yere bırakıp saımla oynarken. "Her yer kum oluyor. Salarımdan temizlemek sonsuza kadar sürüyor. Beni deli ediyor. Sahilde büyüdüm ve b y d Ğ mde saçlarımı eneme kadar kestirdim. Kısa severdim. Neden uzattığımdan emin değilim. Sanırım internet, aşırı düzenlenmiş resimleri ve tüm uzatmalarıyla beni ikna etti. Belki de yeniden kestirmeliyim."

"Bir bardak şarap alacağım," dedi.

Vay be.

Benden *gerçekten* hoşlanmıyordu.

Yine de iyiydi. Her neyse. I-

Jasper bana ya da ona bakmadan bardağı aldı.

Bardağımı kaptığında gözlerim büyüdü. Pembe ruj lekesi ve hepsi.

Fark etmeden ağzına götürdü ve dudaklarını içtiğim yerin yarısına götürdü.

Göğsü guruldadı ve onu geriye yatırmadan önce durakladı.

Alnım kırıştı.

Neden hırıliyordu? Jasper

derin bir nefes aldı.

Bir şekilde göğsünü daha da şişirdi. Omuzları nasıl

bu kadar kalındı?

"İyi misin?" Kontrol ettim.

Tekrar nefes aldı.

Sonra dilini yavaşça bardağın ağzında, tam içtiğim yerde gezdirdi. Ruj izlerinden kıl payı kurtuldu.

Gözlerim büyüdü.

Jasper bardağı masaya bıraktı ve sonunda bana doğru döndü. Gözleri maviydi. Çok maviydi.

Ve bana bakışı çok *yoğundu*. Bir an sessizlik oldu.

Sonra bir tane daha.

Soruma cevap vermemişti ama ben yine de konuyu açmadım.

Sonunda elini dizime koydu.

Acı verici derecede sıcak bir dalga derimin üzerinden bacağıma doğru yuvarlanırken bakışlarım ona doğru kaydı.

Nefesimi içime çektim.

Damarlarımda dolaşan sıcaklık tüm vücudumu yakıp kavuruyordu. Jasper tekrar gürlledi ve dikkatim tekrar yüzüne yöneldi.

Gözlerini gördüğümde nefesim

kesildi. Mavi gitmişti.

Yerinde ateş vardı.

Ve ateşin ne anlama geldiğini biliyordum.

Bu, geçici bir eş bağının başladığı anlamına geliyordu. Tıpkı aylar önce August ve Elodie arasında olduğu gibi.

Jasper'ın eli bacağıma hareket ettirmek için iterken kalçamda kaldı. Ne yaptığını bilmiyordum ama bu konuda ona karşı koymadım.

Sol bacağıma sağ bacağımla çarpıştığında aşağıya baktım ve elbisemin bir kez *daha* yukarı kalktığını ve altındaki dantel külotumu zar zor örttüğünü fark ettim.

Oops.

Ama şu çiftleşme olayı.

Tekrar ona odaklandığımda hâlâ bana bakıyordu. Ve gözleri hala ateşle yanıyordu.

"Şimdi ne yapacağız?" Fısıldadım.

Göğsü yine guruldadı ama cevap vermedi. Görünüşe göre çok konuşan bir adam değildi.

Sonunda elini tenimden çekti.

Bunu yaptığı anda içimi bir sıcaklık dalgası kapladı. Sanki sıcak bir yaz gününde dışarı çıkmışım ve güneşin altında duruyormuşum gibi hissettim.

Rahatsız ediciydi.

Elodie bundan bahsetmiş miydi? Bahsettiğini sanmıyordum. Jasper ayağa kalktı.

Ne yapmam gerekiyordu? Sadece gidişini mi izleyecektim? Gitmesine izin mi vereyim? Belli ki benimle ilgilenmiyordu ve ben-

Beni belimden tutup omzuna attığında bir çığlık attım. Hareket hiç acıtmayacak kadar yumuşaktı ama beni çok korkutmuştu.

Elbisemi kabaca kışkımdan aşağı çekti, sonra kumaşı popomun üzerinde tuttu. Eli orada hoş bir his uyandırır da ve bana dokunduğunda yaz günü hissi kaybolur da, ne düşüneceğimi bilmiyordum

Ya da ne yapacağımı.

"Ne yapıyorsun?" Omzunun üzerinden seslendim.

Adam beni ormana, müzik ve ışıklardan uzağa taşırken tek kelime etmedi.

Ya da iki dakika sonra beni partinin geri kalanından uzakta ayağa kaldırırken.

Takım elbisesini ve kravatını çıkarırken gözlerim büyüdü.

Sonra beyaz gömleğinin düğmelerini açıp diğer giysileriyle birlikte toprağa bıraktı ve zarif, siyah mürekkepli dövmelerin damladığı teni ortaya çıkardı.

Sonra pantolonunu çıkardı.

Sorularımın hiçbirine cevap vermeye istekli görünmüyordu, bu yüzden bir daha ne yaptığını sormadım.

Ellerimi kaldırdım ve ereksiyon halini gördüğümde bir adım geri çekildim.

Vay anasını, Elodie doğaüstü aletlerin büyük olduğunu söylerken şaka yapmıyormuş. Ama ejderhalar koruyucuydu.

İnsanlara zarar vermediler.

yüzden bana saldıracağını düşünmemiştim. Ama yine de...

Omuzlarını geriye atıp yer değiştirdiğinde korkularım yok oldu.

Çekici adamın yerini devasa gümüş bir ejderha alırken dudaklarım aralandı. Ağaçların arasına zar zor sığıyordu.

Daha fazla uzatmadan kuyruğuyla beni yakaladı, havaya kaldırdı ve boynunun omuzlarıyla birleştiği yere dikkatlice bıraktı.

Bu pozisyon doğal olarak beni biraz öne eğdi ve kollarımı onun pullu boynuna doladım.

Alçak bir ses zihnimi doldurdu ve beni ürpertti.

"Artık bana aitsin, dişi."

Ve böylece gökyüzüne doğru yola çıktık.

OceanofPDF.com

two

RANDA

Jasper beni düğün resepsiyonundan daha da uzağa taşırken kalbim deli gibi çarpıyordu. Kollarım boynuna o kadar sıkı sarılmıştı ki parmaklarım karıncalanmaya başlamıştı.

Tutuşumu gevşetmeye cesaret edemedim.

Tutunduğum ejderhanın akli başında olduğundan bile emin değildim. Kahretsin, artık akli başında olduğumdan bile emin değildim.

Jasper'ın gözlerinde ateşi görmüştüm. Vücudum da garip bir şekilde sıcaktı.

Ve durum kesinlikle en ufak bir şekilde seksi olmamasına rağmen azmaya başlamıştım.

Belki de rüya görüyordum? Rüya gibi gelmedi.

Telefonum göğsümde titremeye başladı ve resepsiyon sırasında kaybetmemek için sütyenimin içine hatırladım.

Jasper yine gürlledi.

"Seni kim arıyor?" Sesi kızgın geliyordu.

Muhtemelen kız kardeşimdi. Büyük olasılıkla beni arıyordu, böylece spagettisinin ne kadar harika olduğunu tekrar ilan edebilirdim.

Alnımı Jasper'ın ensesine dayadım ve uzun bir nefes verdim. Pulları sıcaktı ama nedense ben daha sıcak hissediyordum. Bu hiç mantıklı değildi ama doğrudu.

"Anlat bana," diye emretti.

Sesi, gözleri alev alev yanmaya başlamadan önceki gibi çıkmıyordu. O zaman benimle hiç konuşmak istememişti. Şimdi, beni kimin aradığını bilmeyi hak ettiğini mi düşünüyordu?

"Adımı bile biliyor musun?" Fısıldadım, onun zihnine benimkine sahip olduğu gibi konuşmaya çalıştım.

İşe yaramış olmalı çünkü *"Tabii ki Miranda."* dedi.

Belki de bana görüldüğü kadar ilgisiz değildi? Evet, doğru.

Adam bana bakmadı bile.

"Randa'yı kullanıyorum."

İfademi görmezden geldi. *"Seni kim arıyor?"*

"Bilmiyorum, telefonum sutyenimin içinde. Muhtemelen

Viola'dır." *"Cevap ver."*

"Beni bırakabilecekken telefona cevap vermiyorum!" Sesim zihnimde bile biraz tiz çıkmıştı.

"Sana asla zarar vermem." Hırıltısı vahşiceydi.

"Seni buna inanacak kadar iyi tanımıyorum."

Hırladı ama benimle tartışmaktan vazgeçti.

Benimle konuşmaya başlayan kişi o olduğu ve ona güvenmemi istiyor gibi görüldüğü için bilgi almak için bastırdım.

"Orada ne oldu? Beni nereye götürüyorsunuz?" "Ateşi tutuşturdu."

Sıcak mı?

Bu da neydi böyle?

"Elodie ile geçici bir eş bağı kurduklarında August'un gözleri böyle yanıyordu."

" mi diyordu?" "Evet mi?"

Jasper alay etti. *"O zaman erkek ejderha dışisini ilk kez kızıışmaya gönderdiğinde geçici bir eş bağı oluşur. Ateşim şu anda senin damarlarında ve bağı mühürleyerek onu tatmin edene ya da kopana kadar onunla savaşına kadar daha da sıcak yanacak."*

Ne?

"Kafam çok karışık."

"Doğa beni kontrol altına alıyor. Şu anda zar zor düşünebiliyorum. Elodie'yi aramanı istiyorum. August'u bizimle Mate Dağı'nda buluşması için çağır."

"Mate Dağı mı? Oraya mı gidiyoruz?" "Evet. Ara onu. Benim sırtımda güvendesin, her zaman."

Bununla birlikte kanatları havayı yarararak bizi daha hızlı ileri itti.

Rüzgârın şiddetine karşı gözlerimi sıkıca kapattım.

Birkaç sakın nefes aldıktan sonra nihayet ellerimden birini Jasper'ın pullarından ayırdım. Telefonumu sütyenimden çıkarmaya çalışırken titredi. Ekranda ter vardı ama onu görmezden geldim ve hayatım pahasına ona tutundum.

Yavaşça başparmağımla kodu yazdım, doğru düğmeye bastım ve kulağıma götürdüm. Jasper yavaşlamadı, bu yüzden rüzgar delicesine gürültülüydü.

"Hey! Ne oldu? Birileri gizlice kaçtığımızı fark etti mi?" Elodie'nin sesi neşeliydi. "Neden fön makinesi takmışsın gibi geliyor?"

Mutluydu - August'la temelli olarak bir araya geldiklerinden beri çok mutluydu.

Çiftleşmişler miydi? Bunu ona daha önce sorup sormadığımı hatırlayamıyordum. Bir süre koptuktan sonra bağı nasıl mühürledikleri konusunda kafam karışık olsa da öyle olduklarından oldukça emindim.

"Jasper kızıştığını söylüyor. Ya da biz kızışmışız. Beni Mate Dağı'na götürüyor sanırım?" Telefona bağlamak zorunda kaldım, aksi takdirde gürültüden beni duyamayacağından oldukça emindim.

"Ne?" Elodie çığlık attı.

"Bilmiyorum!" Ben çığlık attım. "Yardım edin bana!"

"anasını! KAHRETSİN! Tamam, şimdi size doğru geliyoruz. Panik yapmayın. Ararsa Vi'nin yerine ben bakarım. Seni seviyorum!"

Telefonu kapattı.

Telefonumu sütyenimin içine geri soktum ve yüzümü tekrar Jasper'ın pullarına bastırdım.

En azından o bitmişti.

Saatlerce uçmuş olmalıyız. Hava buz gibiydi ama sıcak tenimde güzel bir his uyandırıyordu.

Jasper başka bir şey söylemedi ama telefonum bir kez daha çaldığında hırladı.

Görmezden geldim.

Onu tekrar çıkarmak için hayatımı riske atmamın imkanı yoktu.

Uçarken biraz rahatlamıştım. Altımızdaki manzara çok güzeldi ve karanlıkta iyi göremesem de ay pırıl pırıl parlıyordu.

Yaklaştığımızda dikkatim henüz en büyük dağdaydı. Jasper bir şey söylememişti ama doğruca ona doğru uçuyordu.

Yaklaştığımızda karnım sıkıştı.

Sanırım o Mate Dağı'ydı.

Sonunda aşağı doğru daldığında gergindim ve iniş hazırđım. Gözlerimi sıkıca kapatmama rağmen, kavis pürüzsüzdü ve yere indiğimizde hiçbir sarsıntı olmadı.

Jasper kuyruğıyla beni sırtından çekti, sonra da hiç uyarmadan şekil değıştirdi.

Ve bir kez daha striptiz şovunun en önündeydim. Ya da

belki sadece çıplak şov?

Her neyse, muhteşemdi.

Muhteşemdi.

Yıllardır aldığım resim derslerinde benden hiç çıplak bir adam ya da resmetmem istenmemiştı ama birden içimde tam da bunu yapmak için bir istek uyandı. Adam bir heykel de olabilirdi, vücudunun her santimi taştan yontulmuş gibi görünen kalın kaslarla kaplıydı.

Ve o ereksiyon...

Whew.

Ona bakarken bile terliyordum.

...Ya da belki de sıcaktan . Kim bilir.

Kıyafetlerini giymek yerine, bana doğru yürüdü. Ve elbisemin eteğini aşağı çekti.

Göz kırptım.

Çıplak bir adamın vücudumun *daha büyük* bir kısmını örtmeye çalışması *daha* önce deneyimlediğim bir şey değildi.

Ama gözleri hala yanıyordu ve vahşı bir şey vardı. Bu bana onun zihinsel olarak tam olarak orada olmadığını düşündürdü.

Elbise sihirli bir şekilde birkaç santim kumaş kazanmadığında homurdandı. En uzun haliyle bile kısaydı.

Ama bir dakika sonra vazgeçti.

Sonra dağdan kesilmiş kapı şeklindeki açık bir parçaya doğru döndü, beni arkasına sıkıştırdı ve ileriye doğru yürüdü.

Ellerim çıplak sırtına indi. Tenlerimiz birbirine değdiğinde vücudumdaki sıcaklık çok azaldı, bu da güzeldi.

Ama çıplak kıcı karnıma dayanmıştı. Ve kutsal cehennem, harika hissettirdi. Ona dokunma dürtüsüyle savaş halindeydim ama neyse ki ellerimi sırtındaki kaslara sabitlemeyi başarmıştım.

Omuzlarının üstünü göremiyordum, bu yüzden nereye gittiğimizi bilmiyordum. Etrafımdaki her şey karanlıktı, yüzden görüşümü engellemese bile hiçbir şey göremezdim.

Bir noktada durduk ve bir şeye ya da birine hırladı. Sesi vahşi ve hayvani idi.

Korku göğsümde kıvrıldı.

Bir erkek sesinin küfrettiğini ve ardından bir kapının kapandığını duydum. Sonra yolumuza devam ettik.

Daha hızlı.

Korkum biraz azaldı.

Her ne olduysa bitmiş gibi görünüyordu.

Jasper beni koridorda sürüklüyor da olabilirdi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki.

Birden fazla karanlık koridordan geçtik ve bir kapıyı çekerek açıp beni içeri çekmeden önce iki kat merdiven çıktık. Birlikte odaya kapandığımız anda beni serbest bıraktı ve etrafta sinsice dolaşmaya başladı.

Hala çıplak.

Her şeyi incelerken gözlerinde cinayet vardı.

Sırtımı kapıya dayadım, araştırmayı, paniklemeyi ya da her ne yapıyorsa onu bırakmasını bekliyordum. Odanın içindeki şekilleri zar zor seçebiliyordum, çok karanlıktı, sadece duvardaki pencere olduğunu tahmin ettiğim bir oyuktan içeri giren küçük bir ay ışığı vardı.

Birkaç dakika sonra öfkesi nihayet yatıştı. Ve sonra bana doğru sinsice yaklaştı.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Pek akli başında görünmüyordu.

Belki de hiç akli başında görünmüyordu.

Her şey bu karanlıkken, o biraz korkutucuydu.

Bana yaklaşırken burun delikleri alevlendi ve elleri başımın iki yanındaki kapıyla buluştu.

Bir yanım gözlerimi kapatıp her ne yapıyorsa bitirmesini beklemek istiyordu.

Geri kalan kısmım onları açık kalmaya, izlemeye zorladı.

Bana zarar vermeyeceğini söylemişti... ve bazı çılgın nedenlerden dolayı ona inandım.

Sanırım en iyi arkadaşımın kocasının kardeşi olmasının da yardımı oldu. Ve August'u, en yakın arkadaşları olan kardeşlerinin iyi adamlar olduğunu varsayacak kadar sevdiğim için.

Yaklaştı.

Ereksiyonunun ucu karnımın alt kısmına bastırdı ve tüm vücudum gerildi.

Kötü anlamda değil . Hiç

de değil.

Jasper bana bu şekilde bastırıldığını fark etmemiş gibi görünüyordu.

Burnunu saçlarıma dayayıp derin derin içine çekmekle meşguldü.

Göğsü guruldadı. Bu onay mıydı? Hoşlanmamak mı? Memnuniyet mi? Bilmiyordum. Yine de sesi kızgın gelmiyordu.

Burnunu dudaklarıma doğru indirdi ve ellerinden biri yüzüme doğru hareket ederek tenimi hafifçe kavradı. Başparmağının nazik fırçasıyla dudaklarımı araladı ve tekrar nefes aldı.

Tek kokusunun şarap olduğundan ama yine guruldadı. Bu ne anlama geliyorsa artık.

Adam *gerçekten* bir hayvana dönüşmüş gibi görünüyordu. Ejderhalar

hayvan mıydı?

Büyük kertenkeleler miydi?

Zihnimin dağılmasına izin vermek için yanlış zamandı.

Jasper başımı biraz geriye eğdi ve burnunu boynuma indirirken çenem kalktı.

Orada da tatmin olmuştu. Ya da en azından kızgın değildi.

Elleri kalçalarıma indi ve beni sahiplenerek kavradı.

Kalçalarımın arası o kadar ıslaktı ki doğru düzgün düşünemiyordum ve bu deneyimin beni neden tahrik ettiğini bile bilmiyordum.

Gerçekten seksi olduğunu da

düşünmedim. Sadece azmıştım, iyi bir

nedenim yoktu.

Jasper'ın burnu göğüslerimin arasında

gezindi. Kalçalarımı birbirine bastırdım.

Yavaşça vücudumdan aşağı kaydı, dizlerinin üzerine çökene kadar beni içine .

Önümde diz çökmüş o muhteşem, iri adamın görüntüsü biraz başımı döndürdü.

Bacaklarımı daha sıkı sıktım.

Elleri belimin kıvrımlarından aşağıya ve kalçamın üzerinden geçerek uyluklarımın arkasına dolandı. Hafifçe çektiğinde, lanet olası bir çiçek gibi açıldılar.

İstesem de kendimi durduramazdım.

...ve ben denemedim.

Bacaklarım ayrılırken elbisem tekrar yukarı kalktı.

Jasper tereddüt etmeden eğildi ve kalçalarımın tepesinde derin bir nefes aldı. Yanaklarım utançtan kızardı ama çıkardığı ses o kadar onaylayıcıydı ki beni daha da tahrik etti.

Elbisemi daha yukarı itti, sonra burnunun ucunu önümde gezdirerek beni içine çekti.

Külotum o kadar sıırıslılandı ki, teninde hissetmiş olmalı.

Dili burnunu takip etti ve vücudum orada daha fazla ısı biriktikçe sıkıştı, sadece onun için yanıt verdi.

"Çok lezzetli." Hırıltısı kararsız bir nefes almamı sağladı.

Hayvani şeyinin beni neden bu kadar tahrik ettiğini bilmiyordum ama öyleydi. Gerçekten de öyleydi.

İltifatın da bir zararı olmadı.

Burnunu uyluğumun iç kısmına doğru kaydırды ve göbeğimin sadece birkaç santim altında durdu.

Dili yavaşça oradaki derinin üzerinde gezindi.

Tekrar gürlledi ve parmakları bacaklarımı sıkıca kavrayarak beni sıkıca tuttu. Acıtmıyordu ama nazik de değildi.

Jasper'ın az önce beni yaladığı yeri hafifçe ısırmasını izledim, sonra da ısırды.

Dudaklarım aralandı ama acıdan değildi.

Kalçalarım yüzüne doğru eğildi, orgazm beni aniden sert bir şekilde vururken bir zevk ılığı attım. Dizlerim büküldü ve eğer ejderha tüm ağırlığımı alıp beni zahmetsizce ayakta tutmasaydı düşebilirdim.

Hiç böyle orgazm olmamıştım.

Çok yoğundu ve çok uzundu.

Zevk azalırken, daha fazlasını istiyordum.

Ağırlığımı arkamdaki kapıya daha fazla yasladığım için göğsüm hızla inip kalkıyordu. Kendimi *farklı* hissediyordum.

Ve havada bir koku vardı.

Lezzetli bir koku.

Bu kesinlikle şu anda uğraştığım ihtiyacın dağılmasına yardımcı olmadı.

Sanki biri ışıkları açmış ya da yüzüme bir gözlük takmış gibi görüşüm de iyileşiyordu. Açmamışlardı tabii ki. Görebildiğim kadarıyla açılacak ışık yoktu. Isırığı bana bir şey yapmış olmalıydı.

Jasper'ın bacaklarımdaki tutuşu gevşedi.

Ona baktığımda gözlerim onunkilerle buluştu ve yüz ifadesi . Daha çok düğünde olduğu gibi görünüyordu. Daha nötr. Daha keskin.

Daha az canavarca.

"Siktir," dedi o alçak, seksi sesiyle.

Gözlerimi kırptım.

Bacaklarımı tamamen serbest bıraktı, yere yığılmadığımdan emin olmak için yeterince yavaştı.

Sonra ayağa kalktı.

Onu dikkatle izledim, bir sonraki adımda ne yapacağından emin değildim. Hâlâ neler olduğunu bile bilmiyordum ama beni ısırması ve bir şekilde beni orgazm etmişti.

Çılgıncaydı.

Saçma, aptalca bir delilik.

Başka bir şey söylemeden odayı geçti.

Artık görebildiğim için etrafıma bakındım ve hızlıca içine girdim. Bir apartman dairesi gibi inşa edilmişti, yeterli büyüklükte bir mutfak, oturma odası ve tek kişilik bir yatak odası vardı. Yaşam alanında bir banyo vardı, bu yüzden yatak odasında bir tane daha olduğunu varsaydım.

Jasper bir an için yatak odasında kayboldu.

Kapı aralığından sırtını görebiliyordum. Bir çift boxer-brief ve ardından bir kot pantolon giymesini izlerken vücudum devam etti.

Fermuarı yukarı çekerken onu arkadan izlerken dudağımı ısırdım.

Ereksiyonu sayesinde olması gerekenden çok daha uzun sürdü.

Bu düşünce vücudumu ısıttı.

Jasper yatak odasından gürlledi ve homurdandı, "Arzunun kontrolden çıkmasına izin vermemeye çalış. Çok güzel kokuyor."

Dudağımı daha sert ısırdım, yanlışlıkla kan aktı.

Tadı dilimle buluştu ama dudağımı bırakmadım. Bu kadar tahrik olmamı istemiyordu.

Odaklanacak başka bir şeye ihtiyacım vardı.

Bir an ortadan kayboldu ve bir tişörtle geri geldi. Birdenbire üzerinde yeterince kıyafet olmayan ben olmuştum.

Elbisem çok küçüktü ve külotumun alt kenarından yukarı doğru kıvrılmıştı. Bunu fark edince yüzüm daha da kızardı ve üzerimi örtmek için hızla aşağı çektim.

yardımcı olmadı.

Öfke Jasper'ın yüz ifadesini çarpıttı ve bana doğru hışım la dönerken gözlerim büyüdü.

Elleri şaşırtıcı bir nezaketle yüzümü kavradı ve alt dudağımı dişlerimin arasından hafifçe çekerek üzerindeki kana gözlerini dikti.

"Bunu ben mi yaptım?"

Soru beni hazırlıksız yakaladı.

"Miranda." Sesi sertti. Doğru.

"Hayır. Ben yaptım."

Gözlerindeki öfke daha da yoğunlaştı.

"Bir kazaydı," diye ekledim çabucak. "Sadece bunalmış durumdayım. Burada ne yapacağımı bilmiyorum."

Yavaşça başını eğdi.

Sonra yüzümü serbest bıraktı. Hareket etme şekliyle ilgili bir şey bana bunu yapmasının fiziksel olarak zor olduğunu düşündürdü.

Sonunda bir adım geri çekildi.

Tam o sırada kapı çalındı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

three

JASPER

"JASPER?" August kapının diğerk tarafından seslendi. "Ben buradayım." Gözlerimi Miranda'dan ayırmadım.

Gözlerimi ondan alamıyordum.

Lanet , bütün gün ona bakıp durdum. Prova boyunca.

Düğün boyunca.

Eli ve Vi'nin tartışmalarından duyduğu rahatsızlıkla savaşıırken. Ben olmayan herkese gülümsediğinde.

Sandalyemde kalmak, onun kokusundan ve dokunuşundan uzak durmak için her şeyimi verdim ama yine de beni buldu.

Onu o kadar çok ki, bardağını ağzıma götürüp tadına baktığımda bunun bir kaza olduğundan bile emin değildim.

Kızgınlığımı tetiklemişti.

Ama onun benim için ne olduğunu çoktan anlamıştım ve o partide Eli'dan başka bir çiftleşmemiş erkeğe gülümsemiş olsaydı bunu kendim tetiklerdim.

Bir eş istemedim.

Ama onun başka bir adamla eve gitmesini izleyemezdim. "Aklın başında mı?" August sordu.

"Şimdilik."

O anın ne kadar bilmiyordum, çünkü birkaç kalp atışı önce dişimi neredeyse ağzıma almıştım.

"Kulağa hiç iyi gelmiyor," diye mırıldandı Elodie. "Orada iyi misin, Randa?"

"Evet, iyiyim," diye başardı dostum, hâlâ hızlı hızlı nefes alıyordu. "Gerçi senin balayına gidiyor olman gerekiyordu."

"Bekleyebilir."

Miranda gözlerini sıkıca kapattı.

Yüzündeki ifade bir suçluluk duygusuydu.

August, "Lanet olası akıl sağlığı kontrolü için kapıyı açın artık," dedi. Arkadaşıma baktım.

Elbisesi kısa ve dardı.

Ne kadar yükseğe çıkabileceğini ilk elden görmüştüm.

Ne yaptığımı düşünmeye fırsat bulamadan gömleğim başımın üzerinden geçti, sonra da onunkinin üzerinden.

Kollarını gömleğin içine soktum ve aşağı doğru çektim. Elbisesinden birkaç santim daha uzundu. Hiç yoktan iyidir. Ve göğüslerini daha iyi örtüyordu. Onları ben görecektim.

Ayrıca, sonrasında benim gibi kokacaktı.

Bunların önemsememeliydim ama . Sıcaktan dolayı suçlardım.

Ben gömleğin eteklerini o seksi kalçaların üzerine indirirken August bir kez daha vurdu.

Sonunda açtım.

Kardeşim arkadaşını kendisine yaslamıştı ve ikisi de olayların bu şekilde gelişmesinden heyecan duymuşa benzemiyordu.

Kolum kendi isteğiyle Miranda'ya dolandı ve kendimi onu göğsüme doğru çekip orada tutarken buldum.

Bana mı öyle yoksa o mu eğildi?

Sadece ben olmalıydım.

Elodie ikimizin arasına bakarken yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Bu nasıl oldu ki?"

"Sadece konuşuyorduk," dedi Miranda. "Yani, ben sadece konuşuyordum. O ise çoğunlukla beni görmezden geliyordu."

Ona eşim olduğunu söylememeye çalışıyordum, *onu görmezden* gelmiyordum. Yine de bunu dile getirmek anlamsız görünüyordu.

Sanki hikâyeyi bitirmemi bekliyormuş gibi arkasına baktı. Bakışlarımız buluştu ve sikim ona karşı zonkladı. Yüzü sevimli bir şekilde kızardı ve kardeşimle arkadaşına doğru geri çekildi.

Ona istediğini verme dürtüsüne karşı koyamadım ve açıklamayı bitirdim. "Onun tadına baktım ve bu beni ateşledi."

August öksürdü. Elodie dudağını ısırarak tavana baktı.

Miranda bana uyarıcı bir bakış atarak, "Az önce söylediği kadar kirli *değildi*," dedi.

Bu bakışla ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Kapa çeneni mi?

Ben olsam öyle yapardım.

"Yanlışlıkla şarap kadehimden içti ve bu her neyse başladı. Bu arada açıkça yalan söyledin, çünkü burada mantıklı olmayan çok şey oluyor." Miranda belli belirsiz vücudunu işaret etti.

"Ve Jasper açıklama yapmak konusunda oldukça işe yaramaz. Ona neler olduğunu soruyorum, o da bana sadece seni aramamı söylüyor."

Elodie'nin ifadesi utangaç bir hal aldı. "August'la yollarımız ayrıldıktan sonra size eş olayıyla ilgili gerçeği anlatacaktım. Ejderhalar sırları konusunda seçicidir. Ama sonra bu oldu." Sol elini kaldırarak yüzüğü gösterdi.

Miranda, "Yolları ayırmamak bize *yalan* için bir bahane değil," dedi.

"Tamamen yalan değildi. Isı geçici bir eş bağıdır. Sadece bundan daha fazlası var." Elodie dişime dönmeden önce bana baktı. "Hadi yürüyüşe çıkalım, sana daha fazlasını anlatırım."

"Hayır." Gitmesine izin verme ihtimalini hiç bile.

Akıl sağlığını zaten zar zor koruyordum. Benden uzaklaşmasını izlemek bunu hemen sona erdirecekti.

Miranda omzunun üzerinden bana baktı.

August yardımına koşarak, "Sadece şu an için akli başında olduğunu söylemiştin," dedi.

"Ne?" Elodie bana baktı.

Miranda kaşlarını çatarak kardeşime ve arkadaşına baktı.

"Erkek ejderhalar sıcaktan farklı derecelerde etkilenir. Canavarca içgüdülerimiz hepimizi farklı şekilde etkiler. Çoğumuz kendi kontrolümüzün büyük kısmını koruruz. Bazılarımız ise koruyamaz," dedi August. "Sana nasıl davranıyor Jas?"

"Akıl sağlığımın yerinde olduğu anlar oluyor." Onu ısırmak çok yardımcı olmuştu, yine de canavarca içgüdülerimin beni ele geçirmekle tehdit ettiğini hissedebiliyordum.

"Akıl sağlığı *anları* mı?" Elodie kontrol etti.

"Çoğu zaman tuğladan bir duvarla konuşmak gibiydi," dedi Miranda. "Son derece azgın bir duvarla."

August homurdandı.

Elodie yine dudaklarını ısırdı ve sırtıtmamak için kendini zor tuttu.

August, "Kızgınlık dönemindeki vahşi bir hayvan," diye önerdi.

"Sanırım..." Miranda sözünü kesti. "Bekle, bana *tuğla duvara* dönüştüğünde böyle olduğunu mu söylüyorsun? Eş modunda vahşi bir hayvan mı?"

"Mate modu mu? Klasik." Elodie parmaklarını tamam işaretiyle kaldırdı.

"Bayıldım buna."

"Bundan biraz daha karmaşık ama temelde öyle," diye kabul etti August.

Miranda'nın burun delikleri alevlendi. "Bu ne kadar sürecek?"

"Karmaşık olan kısım da bu." Elodie'nin gülümsemesi soldu. "Dağda oturabileceğimiz bir oturma odası falan var mı? Belki yemek salonu?"

"Hayır." Tekrar konuştum. Konuşmanın çoğuna aktif olarak katılamayacak kadar içgüdülerimle savaşıyor olsam da, kadınının odadan çıkmasına izin veremezdim.

Yine aklımı kaçıracaktım, hatta şu anda olduğundan daha fazla.

August beni inceleyerek, "Başka biri gibi kokan her yer onu ," dedi. "Tam burada kalıyorlar."

Miranda'nın gözleri büyüdü. "Bekle, ne? Burada kalmak

zorunda mıyım?" Elodie hızla, "Sadece sıcaklar geçene kadar,"

dedi.

"Yani..."

"Bağı mühürleyene ya da acıyı atlatana kadar," dedi Elodie utangaç bir ifadeyle. "Eğer seks yaparsanız, bağ kalıcı hale gelir ve çiftleşirsiniz. Sonsuza kadar. Bunun da artıları var tabii ki." Kendisi ve August arasında bir işaret yaptı. "Eğer bu yolu seçerseniz ateş sadece iki hafta sürer ve bu temelde hayatınızı değiştirecek bir seks maratonundan ibarettir ve bundan büyük keyif alırsınız."

"İki hafta mı?" Miranda talep etti.

Elodie yüzünü buruşturdu.

"Ya mühürlemezsek?"

"Sonra dört hafta fiziksel acı çekiyorsunuz. Tam bir ıstırap. Atlattım ama keşke atlatmasaydım dediğim zamanlar da oldu. Acı o kadar kötüleşti ki, günlerce August'a acımı dindirmesi için yalvardım. Eğer Jas'ın aklı başında değilse, bu yolu seçme şansın var mı bilmiyorum." Gözleri önce bana, sonra August'a kaydı.

"Bu pek olası değil," dedi August. "Sadece senin hayatın tehlikede olduğu için direndiğimi biliyorsun."

Olasılıksız demek hafif kalır.

"Vay anasını." Miranda bir elini saçlarında gezdirerek saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve kokusunu havaya yaydı.

Boğuluyormuşum gibi içime çektim.

"İşten dört hafta izin alamam, Elodie. İki hafta bile izin alamam." Başını salladı, gözle görülür bir şekilde üzgündü.

İçimdeki canavar beni geçirmekle tehdit ederken içgüdülerimin dizginleri iyice çekildi.

Burnumu saçlarına doğru indirdim ve kokusunu tekrar içime çektim, daha yavaş. İçinden saydım.

"Ejderhaların parası var," dedi Elodie.

"Mesele *para* değil. Eğer işimin başında olmazsam, şirket beni bırakır. Benim işimi kaç kişinin istediğini biliyorsun."

"iPad'ini buraya getireceğiz," dedi Elodie, hiç vakit kaybetmeden. "Kıyafetlerinin bir kısmını ve başka ne istersen. İş bırakmak zorunda kalmayacaksın. Onlara durumu anlatmak zorunda kalabilirsin ama eminim anlayışla karşılayacaklardır."

"Ama Jasper'ın Scale Ridge'de bir evi var mı ki?" Miranda sordu.

Elodie yüzünü buruşturdu. "Bir tane bulabilir."

"Yapabilir ama gök gürültüsünü o yönetiyor," dedi August. "Hayatı asla Scale Ridge'de geçmeyecek. Onun pozisyonunda bu kadar uzun süre kaldıktan sonra bunu kabul etmeyecekler."

Elodie'nin yüz ifadesi derinleşti. "Bir yolunu ."

Miranda, "Hayatımın geri kalanını Vi'den uzakta geçiremem," dedi. "Eğer burada kalırsa, bağı mühürleyemeyiz."

İçgüdülerim onları tutan bağları tekrar ve tekrar çekti. Tutunduğum yer gittikçe inceldi.

"Bu senin yapacağın bir seçim," diye kabul etti Elodie. "Ama bu kolay olmayacak."

August, "Jas'ı içeri götürüp kapıyı kapatmalısın," dedi. "Daha uzun süre aklı başında olmayacak. En kötü halinde bile, hayır dersen, cevabın hayır olduğunu kabul edecektir. Sana zarar vermesi imkânsız."

Kontrolüm kırıldı.

Miranda geri adım attı ve August kapıyı çarptı. Tüm mantıklı düşünceler aklımdan uçup gitti.

Burnumu dostumun boynuna dayadım ve çektim.

Benimleydi, güvendeydi ama yanlış kokuyordu.

Üzgünüm.

Üzgündü.

Bir hırıltı göğsümü titretti.

"Yakında eşyalarınızla birlikte döneceğiz! Başka sorularınız olursa bana mesaj atın!" Elodie kapıdan bağırdı. "Ve unutmayın, eskiden bir ejderhayla çiftleşmek isterdiniz."

"cehenneme," bağırdı Miranda.

Elodie güldü. "*Canın* cehenneme."

Miranda homurdandı ve üzüntüsü ve endişesi hafiflerken onun kokusunu içime çektim.

O iyiydi. Ve o

benimdi.

Önemli olan da buydu.

OceanofPDF.com

INSANE JASPER gerçekten o kadar da kötü değildi. Beni kokladı ve bana çok dokundu ama bu sıcaklığın verdiği rahatsızlığı ortadan kaldırdı. Bu yüzden gerçekten şikayet edemezdim.

August ve Elodie gittikten sonra beni mutfığa götürdü, tezgâha oturttu ve benim için krep yaptı.

Evet, krep.

O bunu yaparken bir eli de neredeyse sürekli bacağımın üzerindeydi.

O sırada saatin muhtemelen gece yarısını geçtiğini, hatta ertesi sabah bile olmadığını belirtmedim. Jasper'ın beni ısırdığında yaptığı şey sayesinde görebiliyordum da dışarı hâlâ karanlıktı.

Çok yorgundum ama kendimi içine soktuğum durumdan dolayı gerçekten dinlenemeyecek kadar bunalmıştım.

Sessizce krep yedik ve işimiz bittiğinde Jasper bulaşıkları lavaboya bıraktı.

Sonra beni kucağına aldı ve yatağına taşıdı.

"Uyumalısın," diye gürleyerek saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdı. Hâlâ onu tanıyormuş gibi hissetmediğim düşünülürse, bu dokunuş tuhaf bir şekilde nazikti.

"Pekâlâ." Beni yatağa sokmasına ve sırtımı önüne çekmesine izin verdim, böylece beni arkadan kucaklıyordu.

Kuşkusuz, hissettirdi.

Devasa tişörtünün altında hâlâ elbisem olmasına rağmen bu konuyu açmadım. Elbiseyi çıkarmak için soyunmam gerekirdi ve kalçamın iç kısmını ısırma şeklini düşününce soyunmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedim.

"İyi geceler, Miranda." Sesi alçaktı. Seksi.

Tatlı da.

Bu konuda ne düşünmem ya da hissetmem gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece fısıldadım, "İyi geceler, Jasper."

Birkaç uzun dakika boyunca karanlığa baktım. Nefes alış verişi düzleşti ve beni tutuşu gevşedi.

Uyuyordu.

Uzun bir nefes alarak telefonumu dikkatlice sütyenimden çıkardım. Cihazın bu kadar uzun süre içime sapanmasından sonra göğsüm biraz ağrıyordu ama bu umurunda değildi.

Vi beni aramış ve mesaj atmıştı ama dudağımı ısırdım ve mesajları görmezden geldim. Bunu sabah anlayacaktım.

Bunun yerine Elodie ile mesajlaşmalarımı açtım ve hızlıca bir mesaj yazdım.

BEN

Bir ejderhanın seni ısırması normal mi?

Hemen cevap verdi.

ELODIE

Bir ejderhanın eşini ısırması için, evet.

Bize sihirlerinin bir kısmını bu şekilde veriyorlar. Duyularımızı geliştirir, bizi daha güçlü yapar, vs.

BEN

Yani çiftleşen kadınlar ejderhaya dönüşmüyor mu?

ELODIE

Hayır.

Yine de eşler arasındaki ilişki biraz karmaşıktır

August bana bunu karşılıklı bağımlılık olarak açıkladı. Bir ejderha eşyle tanıştıktan sonra, o sırtında olmadan uçamaz. Uçmak ejderhalar için her şeydir. Hayatlarının çoğunu sırf bir eş edinmemek için insan kadınlardan saklanarak geçirirler.

Gözlerim büyüdü.

Ciddi miydi?

BEN

Yani şu anda beni gerçekten istemeyen canavar bir ejderhayla aynı yatakta olduğumu mu söylüyorsun?

WTF?

Bir uyarı kullanabilirdim.

gidip oturan bendim!

ELODIE

O kadar basit değil

Eş istemezler, ancak aradıkları kişiyi bulduklarında, onu bırakıp gitmeleri neredeyse imkansızdır

BEN

Bu yüzden onu hapse attım.

Bu gittikçe daha iyi oluyor.

ELODIE

HAPSEDİLMEDİ

Eminim şimdi seni istiyordur.

BEN

Yardımcı olmuyorsunuz

ELODIE

Çiftleşme kısmına geri dönelim

Ejderhalar sırtlarında eşleri olmadan uçamazlar. Eşleri her

ay kızgınlık dönemine girer.

Eğer adam seninle ilgilenmek için orada değilse, bu sadece Orijinal ısı kadar acı verici. Korkunç derecede acı verici. Eğer oradaysa, eğlencelidir.

BEN

Beni zamanda geriye gönderebilecek bir doğüstü biliyor musun?

ELODIE

LOL

Hayır

Sana ondan uzak durmanı söylemiştim, bilgin olsun.

BEN

Vi ve Eli bütün gece kavga ettiler. Bu beni deli ediyordu. Onlardan kaçmanın en iyi yolu gibi görünüyordu, çünkü onu yalnız bırakıyorlardı

Eğer geri dönebilseydim, sessizce acı çekerdim.

ELODIE

Çok geç

BEN

Burada ne yapmam gerekiyor?

ELODIE

İyi tarafından bakmaya mı çalışıyorsun?

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca size pek çok orgazm yaşatmaktan başka bir şey istemeyen devasa, muhteşem bir ejderha şekil değiştirenle yataktasınız

Mate Dağı çok güzeldir. Jasper sizi sabahları balkonlardan birine çıkarabilir.

Konuştüğümüz gibi iş eşyalarını topluyorum ve Vi'ye kendini geçici bir çiftleşme bağına sıkıştırdığını söyledim, bu yüzden haberi nasıl vereceğini bulmak zorunda değilsin

BEN

Bu konuda benden çok daha iyimsersin.

ELODIE

August'la tanışmak başıma gelen en güzel şeydi Randa. Sıcaklık ilk başta baktandır ama bağ buna değer.

Ve eğer ısıyla savaşmazsanız, acı da olmaz. Sadece zevk vardır.

BEN

Sanırım yatmam gerek. Tüm bu şeyleri düşünmeye devam edersem beynim patlayacakmış gibi hissediyorum.

ELODIE

Tamam.

Eşyalarını kapının önüne bırakacağım.

August'un uçarken çantalarınızı taşımaktan şikayet ettiğini duyarsanız, onu görmezden gelin

BEN

Balayınızı kaçırmamanızı istemiyorum.

ELODIE

Çoktan aradılar ve rezervasyonu birkaç hafta ertelediler

Hiçbir şey kaçırmıyoruz

BEN

Pekala.

Teşekkür ederim.

ELODIE

Tabii ki. Seni seviyorum.

Ona bir kalp emojisi gönderdim, sonra telefonumu yatağın üzerine bıraktım ve gözlerimi kapattım.

Birkaç dakika sessizlik içinde geçti.

Genelde uykuya dalmakta sorun yaşamazdım.

Ama yabancı bir yataktaydım, yabancı bir adamın kolları beni sarmıştı, daha önce hiç bulunmadığım bir yerdeydim.

Devasa bir tişörtün altında dar ve rahatsız bir elbise giyiyordum. Genelde çıplak uyurdum.

Ara ara terlemiş olmamın da bir faydası olmamıştı. Ya da

kalçalarımın arası hâlâ rahatsız edici derecede ıslaktı.

Hayal kırıklığı beni yenmeden önce birkaç dakika daha bekledim. Bir duşa ihtiyacım vardı.

Kendimi Jasper'ın kurtarmak biraz zaman aldı ama sonunda başardım. Uyanmadığından emin olmak için birkaç kez duraklamak zorunda kaldım ama kendime birkaç dakika ayırmak için resmen yatırım yapmıştım.

Odanın diğerk tarafına geçerek banyoya girdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Uzun, titrek bir nefes verdim ve kapıyı kilitledim.

Bensiz uyandığında aramızda kilitli bir kapı bulmak deli Jasper'ı kızdırabilir ama hayatta kalacaktır.

Biraz boşluk istedim.

Duş bir küvet/duş kombinasyonuydu, bu yüzden banyo yapmaya karar vermeden önce birkaç uzun an boyunca ona baktım.

Banyolar huzur

vericiydi. Ve benim

huzura ihtiyacım vardı.

Suyu açtıktan sonra üzerimdeki tişörtü çıkardım. Elbisemin arkasındaki fermuarı indirmek biraz uğraş gerektirdi ama onu da başardım.

Sonunda içine girip battığımda küvetin yarısı dolmuştu. Büyük değildi, bu yüzden devasa ejderha değıştiricinin onu kullandığını hayal bile edemiyordum. Muhtemelen sığmazdı.

Jasper'ın küçük küvete sığmaya çalıştığını düşününce dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve stresimi biraz azalttı.

Birazcık.

Gözlerimi kapadım ve derin bir nefes alarak arkama

yaslandım. Ben iyiydim.

Her şey yoluna girecekti. Bir yolunu

bulacaktım.

Buna inanmak , değil mi?

Aklım düğüne gitti. Elodie ve August'un birbirlerine nasıl baktıklarını. Birlikte gülüşleri. Birbirlerine sarılışları.

Bunun nasıl bir şey olabileceğini merak etmiştim.

Belki de ısı bunu anlamam için bir şanstı.

Elbette bağı mühürleyemezdik. Haftalarca sürecektir yoğun acıyla baş etmek zorundaydım. Berbat olacaktı ama başaracaktım. Ve Jasper'ın asla ona vermek istediğimden fazlasını talep etmeyeceğini söylediler, bu yüzden o cephede iyi olacaktım.

İkimiz için de ömür boyu sürecektir bir özgürlük karşılığında birkaç hafta acı çekmek çok fazla bir şey değildi. Jasper gerçekten istediği bağımsızlığın peşinden gidecek kadar akli başında değildi, bu yüzden bunu ikimiz için de ben yapmak zorundaydım.

Ben bir yolunu bulurdum.

Başka bir seçenek yoktu.

Başımı arkaya doğru eğerek gözlerimi kapattım ve küvetin kenarına yasladım. İçinde bulunduğum sıcak su, vücudumun sürekli ısınması nedeniyle rahatsız hissettiriyordu ama iyiydim.

Zihnim hareket etmeye devam etti ve düşüncelerimin kendi işlerini yapmalarına izin verdim.

Teknik olarak, sonsuza kadar Mate Dağı'nda yaşayamamam için hiçbir neden yoktu. En kötüsünün gerçekleştiğini ve bağı mühürlemek zorunda kaldığımızı varsayarsak, iyi olurdu.

Her yıl yüzlerce özel baskı kitap yapan bir şirket için sanat eserleri yaratıyordum. Onlarla bir sözleşme imzalamıştım. Benimki gibi çok fazla iş yoktu ve yaptığım işi kesinlikle seviyordum.

Ama bunu Mate Mountain'dan da yapabilirdim, tabii Wi-Fi olduğunu varsayarsak. Telefonumun çektiğini düşünürsek, bu güvenli bir varsayım gibi görünüyordu.

Ayrı yaşasaydık Viola'yı deli gibi özlerdim ama Jasper'la çiftleşirsem, onu ne zaman görmek istesem beni Scale Ridge'e uçurabilirdi. Birkaç saat uzaklıktaydı ama bu büyük bir sorun olmazdı. August ve Elodie de oradaydı, bu yüzden muhtemelen zaman zaman ziyaret etmek isteyecektir. Orada bir de kız kardeşi vardı, adı Brynn'di. Onunla iki kez tanışmıştım ve gerçekten çok tatlı görünüyordu. Elodie onu severdi.

Yani bağı mühürlemeden sıcaktan kurtulamasam bile olmazdı. Hayatımın geri kalanında beni istemeyen bir adamla yaşamak berbat olurdu ama Scale Ridge'e geri döndüğümüzde vibratörümü alabilirdim.

Belki ben de kendi odamı alabilirim. Aşık olmasak bile arkadaş olabilirdik, eğer olmak zorundaysak.

Bu bilgi nefes almayı biraz daha kolaylaştırdı. Omuzlarımı da rahatlattı.

Göğsümdeki gerginlik nihayet azalmaya başladı ve göz kapaklarımın ağırlaştığını fark ettim.

Kaslarım da ağrımaya başlamıştı. Ve vücudum her geçen dakika daha da kızarıyordu.

Belki de Jasper'a dönme vaktim gelmişti.

Sonunda küvetten çıkmadan önce kendimi iki dakika daha beklettim, kurulandım ve Jasper'ın bana ödünç verdiği tişörtü giydim. Çıplak olmak istediğimde tenimde hissetmek hoşuma gitmiyordu ama bunu aşacaktım.

Umarım.

Islak külotu tekrar giymeye dayanamadım, bu yüzden iç çamaşırı ile uğraşmadım.

Banyodan dışarı adımımı attığım anda, kapının hemen dışında durakladım.

Jasper sırt üstü uzanmıştı, gömleksizdi ve üzerinde hâlâ daha önce giydiği kot pantolon vardı. Ereksiyonu pantolonun fermuarını zorluyordu ama yüz ifadesi sakindi.

Huzurlu.

Deli *değilken* nasıl biriydi?

Gerçekten arkadaş olsaydık nasıl biri olurdu? Sessiz,

düşünceli bir tip miydi?

Ya da küstah, sözünü sakınmayan bir adam mı?

Uyumlu olabilir miyiz?

Bilmiyordum.

Ve ikimizin de paylaştığımız bağı istemediğini düşünürsek, bunu öğrenebileceğimden şüpheliydim.

Düşüncelerimin önüne geçmesine izin vermenin aptallığıyla başımı sallayarak yatağa geri döndüm ve kendimi battaniyenin altına soktum.

Gömleği çok büyüktü.

Rahat etmeye çalışırken bir o yana bir bu yana dönüp dururken kumaşla boğuşuyordum.

Birden bir çift sıcak kol belime dolandı. Jasper sırtımı göğsüne doğru çekti ve sıcaklık belirtileri uzun bir nefes aldım.

Ben iyiydim.

Her şey gerçekten yoluna girecekti.

Kollarının sıcaklığında, uyku beni hızla altına çekti.

UYKUM HUZURLU DEĞİLDİ.

Gözlerimi kapatır kapatmaz rüyalara daldım. Yoğun rüyalar.

Jasper'ın yüzünün arasına gömüldüğü rüyalar. Elleri de öyleydi.

Ve sikini.

Onun üzerine oturuyordum.

Ellerimin ve dizlerimin üzerindeydim.

Onunla o kapı arasına tekrar sıkışmış.

Sonunda kendimi rüyalardan kurtarmayı başardığımda ıslanmıştım. *her yerde* ve serbest bırakılmak için çaresiz.

Bir çift el yavaşça arkasına doğru kaydı. Benden yumuşak bir inilti kaçtı.

Belki de hiç uyanmamıştım.

Kalçalarım kemerli, beni tamamen sert bir şeye sürtüyordu. Eller tekrar aşağı indi ve ben de kaybettiğim için inledim.

Tekrar yukarı kaydılar ve ben daha da sertleştim.

Üzerimdeki sert şey rahatsız edici derecede sertti.

Ellerim bir kot pantolonun düğmesini buldu ve çekiştirerek fermuarı indirdi.

Elimi sertliğin etrafına doladığımda her neyse hırladı ve bir an durakladım.

uyuyordum, değil mi?

Eller daha yukarı kaydı, çıplak kıkımın hemen altında durdu ve derimi kabaca kazdı. Canımı acıtacak kadar değil, daha fazlasını istememi sağlayacak kadar sertti.

Gözlerimi zorla açtım.

Altımdaki muhteşem, devasa ejderha şekil değiştireni gördüğümde gözlerim açıldı. Alev alev yanan bakışları çılgınca yoğundu.

Parmakları kalçalarımın arkasına daha fazla gömüldü ve beni daha fazla kamburlaştırdı. Aleti elimde zonkluyordu.

Artık kesinlikle uyumuyordum. Ve o...

Aman Tanrım.

Zor nefes alıyordum, onu o kadar istiyordum

ki. "Bunun sebebi sıcak mı?" Fısıldadım.

Cevap vermedi.

Belli ki hala aklı başında değildi.

Elleri daha yukarı kaydı.

Kıçımın kıvrımına.

Gözlerinde bir meydan okuma bakışı vardı.

Jasper ona hayır demem için bana zaman veriyordu.

Kelime dilimin ucundaydı ama söyleyecek yüreğim yoktu. Daha fazlasını istiyordum.

Ve onu çeviremeyecek kadar çok istiyordum.

Elimde tekrar zonkladı. Daha sert.

Ereksiyonunu kalçalarımın arasına sıkıştırdım ve tam istediğim yere gelene kadar kendimi onun boyuna doğru indirdim. İç çamaşırı olmadan, boxer külotunun ince kumaşı bizi ayıran tek şeydi.

Hâlâ çok fazla gibi geliyordu.

Hafifçe salladığımda hırladı ve kıçımı sıktı. Tekrar hareket ettim ve hırladı.

"Bu o kadar da iyi hissettirmemeli," dedim biraz nefessiz kalarak. Kavrayışı sıkılaştı, beni daha sert kendine doğru çekti.

Bana karşı zonklarken beni yerinde tuttu ve kontrolü biraz geri kazandığında, kalçalarımı benim yaptığım gibi hareket ettirdi.

Bu his karşısında nefesimi içime çektim.

Beni tekrar salladı ve kontrolümü kaybettiğimde keskin bir çığlık attım.

Kalçalarım sarsıldı, zevk hiç beklemediğim kadar sert ve hızlı bir şekilde içimde yuvarlandı. Zirveye ulaştığımda Jasper'ın alev alev yanan gözleri hâlâ sıcaktı.

Benimle arasının bozulmadığını anlamak için yüzüne bir kez yetti.

"Hoşuna gitmedi mi?" Nefes nefese kaldım.

Kıçımdaki tutuşu neredeyse acı verecek şekilde sıkılaştı. "Hayatımda gördüğüm en seksi şeydi."

Oh.

Bu beni iyi hissettirdi.

Tüm durum çılgıncaydı ama hoşuma gitmişti. Belki daha fazlasını bile istiyordum. "O zaman neden kaybetmedin?"

"Bu seninle ilgili."

Tamam, bu çok tatlıydı.

Yine de bizim... her neyse... olmasını istediğim şey bu . "Eğer konu bensem, ben orgazm olduğumda senin de orgazm olmanı istiyorum."

Bir an için gözlerini kapattı.

Alnında bir damar şişkinleşti.

Tekrar salladım ve o da bir küfür savurdu.

Kalçalarımı bir kez daha kontrol altına aldı ve beni daha önce yaptığı gibi hareket ettirdi. Tekrar sınıra gelmem biraz zaman almalıydı.

Az önce yaşadığım yoğun orgazmdan sonra başka bir orgazmı tetiklemek için biraz sürtünmeden çok daha fazlasına ihtiyacım olmalıydı.

Ama ben yapmadım.

Ve çok geçmeden, tekrar sikinin üzerine boşalırken haykırıyordum. Hırladı, beni daha sert hareket ettirdi. Daha sert. Daha hızlı. Zevki hem göbeğimi hem de o lanet olası boxer-şortumu kaplayana kadar, beni hem yapış yapış hem de biraz gururlandıracak şekilde.

En azından kontrolü bu kadar hızlı kaybeden tek kişi ben değildim ve aramızda hâlâ kıyafetler vardı.

Doruk noktalarımız sona erdiğinde ikimiz de zor nefes alıyorduk.

Kıçımı sıkıca kavradıktan sonra yavaşça gevşedi ve bıraktı.

Gözlerim onunkilerle buluştu ve farkındalığın yeniden yerleşmesini izledim. Uzun, acı dolu bir nefes verdi.

Kahretsin.

Beni istemedi bile.

Gururum yok oldu ve kendimi ondan uzaklaştırdım. Onun akli başında versiyonu gitmeme izin verdi.

Yataktan kalkıp banyoya yöneldim, panikle göğsüm sıkışırken kendimi koştuktan alıkoymaya çalıştım.

Ne düşünüyordum ki? O bir eş istemiyordu!

Muhtemelen beni yatağında bile istemiyordu.

Ben azmıştım ama o deliydi ve ben de bundan faydalanmıştım.

Mide bulantısı midemi bulandırdı ve titreyen bacaklarım beni tuvalete taşıırken kapıyı sertçe kapatıp arkamdan kilitledim.

Koltuğun kenarına tutunarak dizlerimin üzerine çöktüm. Temiz değildi ama umurumda değildi.

Benim sorunum neydi? Ben-

"Miranda?" Jasper kapıyı çaldı. Sesi gergindi.

"Bir dakika."

Bir duraklama oldu. "İyi misin?" diye sordu sonunda. "Ben... sen..." Soruyu nasıl bitireceğini bilmiyordu.

Gözlerimi sıkarak kapattım.

Ben bir

canavardım. Bir

an geçti.

Gittiğini duymadım.

"Kokun bana üzgün olduğunu söylüyor. Seni incittim mi? Yanlış bir şey mi yaptım? İçgüdülerim şu anda cehenneme gidiyor ve benimle konuşmazsan onları durduramam." Sesi endişeli geliyordu.

"Tabii ki yanlış bir şey yapmadın. Nasıl orgazm olduğumu gördün. Hayatımda hiç böyle iki kez boşalmamıştım."

Uzun bir nefes duydum.

Uzun, *rahatlamış* bir

nefes. "O zaman sorun

ne?"

"Senden faydalandım." Bunu

daha fazla sessizlik izledi.

Daha uzun sessizlik.

"Bunu nasıl anladın?" diye sordu sonunda.

"*Aklın başında* bile değildi, Jas. Ve ben sadece seni kullandım. Bu konuda kendimi hasta hissediyorum. Böyle delirdiğinde ne olduğunu hatırlıyor musun? Gemide olduğundan emin değildim, ya da-"

Sözümü kesti. "Kapıyı aç, Miranda." Bu bir

soru ya da istek değildi.

Bu bir emirdi.

Beni göremediğini çok iyi bildiğim halde başımı salladım. "Aç

şunu, yoksa kırarım." Sesi daha alçaktı.

Şaka yaptığını düşünmemiştim.

"Biraz boşluk istiyorum, tamam mı? Bana sadece birkaç dakika ver-"

Yüksek bir çatlama sesi beni sıçrattı.

Kapı kırılarak açıldı ve Jasper içeri girdi.

Kot pantolonunun düğmeleri hâlâ açıktı ve boxer-brief'i serbest bırakıldığımız için hâlâ nemliydi.

Onu ve yaptıklarımızın kanıtını görünce yüzüm kızardı. Yaptıklarımın.

I-

Yanımda diz çöktü ve ellerini yüzümün iki yanına koyarak yüzümü kendisine doğru çevirdi. Vücudum da biraz döndü, böylece çoğunlukla ona dönüktüm.

"İçgüdülerimin kontrolünü kaybettiğimde deli değilim ve ne olduğunu tam olarak bildiğimden emin olabilirsiniz. Buna delilik diyoruz çünkü insanoğlunun sağduyu kavramı pencereden dışarı çıkıyor, gerçekten aklımızı kaçırdığımız için değil."

Oh.

"Ben bir ejderhayım, Miranda. İnsan olduğum kadar canavarım da. Normal bir günde hayvani tarafımı tamamen kontrol edebilirim. Kızgınlık sırasında, görünüşe göre neredeyse hiç yok. Benden faydalanman mümkün değil. Seni o kadar çok istiyorum ki, seni benimle birlikte kızıştırmaya gönderdim."

Tamam, bu çok

fazlaydı.

"Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, beni istediğin zaman kendi zevkin için kullanabilirsin. Anladın mı?" diye sordu.

Sonunda "Tamam" demeden önce gergin bir an geçti. Belki de sınırları belirlemeliyiz? Böylece neyle rahat edeceğimizi biliriz?"

Dudakları azıcık yukarı doğru kıvrıldı. Ona bu kadar yakından bakmıyor olsaydım, gülümsediğini bile anlayamayacaktım ama gülümsediği *belliydi*. "Benim sınırlarım yok. Umursamak için çok yaşıyım."

"Benim sınıırım, tam olarak kaç yaşında olduğunu bilmek istemememdir," dedim çabucak.

Güldü. Kısaydı. Keskindi. Yoğun, tıpkı gibi. Ve ben de kendi gülümsememi engelleyemedim.

Doğaüstü varlıklar ölümsüzdü ve zamanın onlar için geçme şekli bizim için olduğundan farklıydı. Yaş da öyleydi. Ama bu kavram beni yine de tuhaflaştırırdı.

Başparmağı elmacık kemiğimin üzerinde hafifçe gezindi. "Sen uyurken ne kadarına dokunabilirim? Ellerimi senden uzak tutmak bir mücadeleydi. Kıçın mükemmel."

Yüzüm kızardı. Sıcaktan değildi, yine de biraz terlemiş hissediyordum. "Ne kadar istersen. Bu oldukça seksi."

Göğsü guruldadı. "Ben de aynı şeyi hissediyorum."

"Genelde çıplak uyurum," diye ekledim. "Bu... Sen..."

"Evet. *Kesinlikle* evet." Sesi o kadar ateşliydi ki beni öldürdü. "Sanırım beni giyinik istiyorsun."

"Şort iyi olur, belki? Ya da sadece boxer-brief?" Tekrar giydiklerini işaret ettim, yüzüm daha da kızarmıştı.

Yakında aşırı ısınacaktım, bunu biliyordum.

"Bağı mühürlemek istemiyorsun, değil mi?" diye sordu.

Bu soru beni biraz kendime getirdi. "Doğru. Ama sen de bilmiyorsun. Sen istemiyor musun? Elodie ejderhaların eş istemediğini söyledi."

O da kabul etti. "Ama şunu bilmelisin ki sıcaklıkla mücadele etmek neredeyse imkânsız. Kayıtlarımızda sadece iki çift bunu başardı. August ve Elodie bunlardan biri. Diğer çift de daha sonra bağı mühürledi."

"Bunlar boktan ihtimaller."

Dudakları tekrar kıvrıldı, sadece birazcık. "Evet."

"Diğer adam da senin kadar canavar mıydı?"

"Hiçbir fikrim yok ama pek olası değil. Sıcaktan aklını kaybedenler genellikle diğerleri kadar uzun süre dayanamazlar."

Kulağa iyi gelmedi.

"Yani bir eş bağı için kendimi hazırlamam gerektiğini mi söylüyorsun?" Başını eğdi.

"Özür dilerim,"
dedim.

Gözlerini
kırpıştırdı.

Alnı çatladı. "Neden?"

"Bu benim hatam." bir işaret yaptım.

"*Bunu* nasıl anladın?"

"Yanına gelip oturan bendim. İçkimi de hemen yanına koydum. Eğer kendi işime baksaydım, belki de bundan kaçınabilirdik. Ondan önce beni fark etmedin bile."

Gözleri kısıldı. "Bütün öğleden sonra ve akşam sana baktım Miranda. Saatlerce gözümü senden alamadım. Gecenin sonunda senden uzaklaşabilir miydim, onu bile bilmiyorum. Seni o bardakta tadana kadar sıcaklık başlamamıştı ama kokunu aldığım anda benim olmuştun."

Dudağımı ısırdım.

Buna ne diyebilirdim ki?

Teşekkürler mi?

Ben de seninle göz göze geliyordum ve bana baktığını hiç fark etmedim mi? Buna dair gerçek bir kanıtın var mı?

Evet, sessiz kaldım.

Derin bir nefes verdi ve sonunda yüzümü serbest bıraktı. "Bu içgüdüler tekrar devreye girmeden önce seni beslemem gerekiyor. Krep gerçekten de benim

yemek yapabilir."

"Ben de boktan bir aşçıyım. Vi her zaman ikimiz için yemek yapar." Dudakları yine o küçük kıvrımı yaptı.

"Krep olsun o ." Bununla birlikte ayağa kalktı ve beni banyodan dışarı çıkardı. Onu takip etmeden önce sadece bir an tereddüt ettim.

OceanofPDF.com

Jasper kreplere başlarken ben de kapının eşyalarımı aldım. Elodie spor çantamın üstüne bir not bırakmıştı:

İon'ı/ocge1 1o Lare /vn! ;)

Çantayı içeri sürüklerken gülümsememi gizlemem imkânsızdı.

"Onu senin için alabilirdim," dedi Jasper mutfaktan. "Sadece bir çanta."

Açmaya başladım ama odanın karşısına geçti ve ben fermuarı açmadan elimi yakaladı.

Burun delikleri alevlendi. "Elodie ve August kokuyor." "Onu buraya taşıdılar."

Fermuarı açmaya başladım ama beni yine durdurdu. "Onların kokularını buraya alamam, Miranda."

"Çalıştığım insanlarla görüşmem gerekiyor."

"Sadece buradaki her şeyi temizleyecek bir şey bulmamı bekleyin."

İçimi çektim ama başımı salladım.

Çantayı dışarı sürükledi ve kapıyı kapattı. Sonra kreplerine geri döndü.

O yemek pişirirken ben de küçük yaşam alanında dolaşım. Rahattı ve küçük de değildi ama içine hapsolmak için sabırsızlanıyordum.

Neredeyse hiç evden çalışmadım. Vi ile paylaştığım daire iyiydi ama uyumadığım bir yerde çalışmam gerekiyordu. Elodie taşındıktan sonra onun odasını ofise çevirmeyi denemiştım ama ofislerden nefret ediyordum.

Halk kütüphanesinde bir sandalye vardı, üzerine adımı da koyabilirdilerdi.

Üniversitemin kütüphanesi de öyle. Bir yıl kadar önce mezun olmama rağmen, girişte ya da çıkışta henüz kimlik sorulmamıştı.

"Mate Dağı'nın kendi kütüphanesi var mı?" Elimi paylaştığımız yataktaki yumuşak yorganın üzerinde gezdirirken seslendim.

"Hayır."

Hmm.

Yatağın üzerindeki yastıklardan birini çekip burnuma götürdüm ve derin derin içime çektim.

Kahretsin, Jasper güzel kokuyordu.

"Isırığın koku alma duyumu ne kadar süreyle değiştiriyor?"

"Birkaç ay, seni tekrar ısırmadığımı varsayarsak." "Bunu varsaymalı mıyım?" Kontrol ettim.

Cevap vermeden önce bir süre sessizlik oldu. "Muhtemelen hayır." Beni görememesine rağmen başımı salladım.

Beni ısırduğında delicesine iyi hissettirmişti, bu yüzden tekrarlanmasına gerçekten karşı değildim. Ve onun tipik canavarlığı göz önüne alındığında, ejderhasının dişlerini tekrar bana geçirmek isteyeceğinden oldukça emindim.

Birkaç dakika sonra "Acıdı mı?" diye sordu. Ben hâlâ yatak odasıındaydım, o ise mutfaktaydı, bu yüzden sesini yükseltmek zorunda kaldı. "Seni ısırdığımda mı?"

Bunu bana cidden soruyor muydu?

Beni orgazm olurken görmüştü,
değil mi?

Hayvani tarafı dümeni ele geçirmişken aklı başında olduğu konusunda gerçekten doğruyu mu söylüyordu?

"Kesinlikle acıtmadı, hayır."

Buna cevap de ben duymadım.

Birkaç dakika sonra mutfağa geri döndüm ve masaya oturdum.

Alan orada yaşamak için yeterince büyük olsa da, bir şeyler yapabileceğimden şüpheliydim. En azından iş açısından. Sanatıma odaklanmak için rahat olmalıydım ve iyi bir seçenek gibi görünen bir yer bulamamıştım.

"Genelde kütüphanede çalışırım," dedim hâlâ krep çeviren Jasper'a. "Sende de benzer bir şey var mı? Burada odaklanabileceğimi sanmıyorum. Eğer mecbur kalırsak, Scale Ridge'e gidip ısınabiliriz belki?"

Yaşam alanının yeterince büyük olmadığını öne sürerek şirretlik etmek istemedim ama beynim kararsızdı. Para için sanat yapmak bazen zihinsel bir mücadele olabiliyordu.

"Scale Ridge benim için uygun değil. Orada kurulu bir yuvam yok ve eğer rahatsız olursam içgüdülerimle savaşmam daha zor olur." Jasper konuşurken yüzünü benden uzaklaştırdı. "Birkaç toplantı odamız var. Orada hiç kitap yok ama bir sürü sandalye var. Birkaç masa. Bir de yemek odamız var."

Bir an tereddüt etti. Ben de

bekledim.

"O bölgelerin çoğunda seninle birlikte olmayı kaldıramayacağım," dedi sonunda. "Diğer erkeklerin kokusunu çok fazla alıyorlar."

Kaşlarımı çatarken alnım kırıştı.

Diğer seçenekleri tam olarak ortaya atmıyordu.

"Burada rahatım," dedi sonunda. "Sıcakla savaşmak için en iyi şansımız rahat olduğum yerde kalmak."

"Senin aklın başında değil," diye karşı çıktım. "Eğer savaşacaksak, bunun büyük kısmını yapmak zorunda kalacak olan benim. Benim rahatım da önemli olmalı."

"Tabii ki rahatınız önemli." Bu sözleri neredeyse hırlayarak söylüyordu.

"O zaman bir alternatif bul, çünkü acı çekerken hayatımın önümüzdeki bir ayını bu küçük daireye hapsolmuş bir şekilde geçiremem."

Jaspers'ın yumruğu, yanında tuttuğu spatulanın etrafında sıkıştı.

Derin bir nefes alıp bir nefes daha verirken onu dikkatle izledim.

Eğer tekrar canavarlaşacak olsaydı, ona bir şey fırlatma dürtüsüyle savaşırdım.

Sert bir şey.

Ve büyük.

...öyle değil.

Bu bir seks şakası değildi.

Urgh.

Sandalye gibi bir şey.

Evet, bir sandalye.

Ona bir sandalye fırlatırdım.

Tamam, yapmazdım. Ama isterdim.

"Bunu düşünmem için bana zaman ver," diye homurdandı sonunda.

"Pekâlâ." Bir elimi saçlarımda gezdirip yüzümden çekiştirdim. Bir gün öncesinden kalan saç spreyini yıkamam gerekiyordu. Yüzümü temizlemem gerekiyordu.

Bir gece önce küvette makyajımı bile çıkarmamıştım. Vay be. Muhtemelen zombi gibi görünüyordum.

Tekrar kalkıp banyoya doğru ilerledim.

Tabii ki berbat görünüyordum. Makyajım dağılmıştı ve saçlarım kasırga geçirmiş gibi görünüyordu.

Jasper gördüğü en seksi şey olduğumu söylerken yalan söylüyor olmalıydı.

Eğer bu konuda ve canavarlaştığında ne kadar akli başında olduğu konusunda yalan söylüyorsa, başka ne hakkında yalan söylüyordu?

Yüzümü fırçalayıp saçlarımı dağınık bir topuz yaparken belirsizlik midemi sıkıştırdı. En iyi görünümüm değildi ama rahattı ve zombi şeyinden daha iyiydi.

Zaten sıcaktan terlemiş ve ağrımış olduğumu ve her geçen dakika daha da kötüleştiğini düşünürsek, güzel görünmeye çalışmanın bir anlamı yoktu.

Telefonumu elime aldım ve tekrar ortaya çıktığımda Elodie'nin rehberini açtım.

BEN

Kızıymış bir ejderha için geçerli olduğunda delilik ne kadar deliliktir?

ELODIE

...

Bilmiyorum.

Bu gerçekten delilik değil

Daha çok adamın bir süreliğine hayvana dönüşmesi gibi. Ki bu görüldüğünden daha az garip.

Bir çeşit

Bunu açıklamak çok zor.

Mesajlarını inceledim, ne düşüneceğimden emin

değildim. Belki de akli başında olduğu konusunda

yalan söylemiyordu?

Kaybolmuştum.

ELODIE

Neden?

BEN

Bu uzun bir hikaye.

Sabırsızlıkla bekleyen küçük bir çocuğun gif'ini gönderdi. İçimi çektim ama cevap verdim.

BEN

Jasper'ın aklı başında olduğu konusunda yalan söyleyip söylemediğinden emin değilim.

ELODIE

Neden bu konuda yalan söyleme ihtiyacı duysun ki?

BEN

Bilmiyorum. Yaptığımız her şeyi hatırlayacak kadar aklı başında olduğunu söyledi, ama sonra beni ısırdığında acıyıp acımadığını sordu, oysa acımadığı çok açıktı. Eğer aklı başında olsaydı, ne kadar acımadığını fark ederdi.

ELODIE

Ah

Evet, çocuklar seks konusunda tecrübeli değiller.

Cevap vermeden önce uzun bir süre ekrana baktım.

BEN

Ne demek istiyorsun?

ELODIE

Seni ısırmadan önce cinsel bir şey yaptınız mı?

BEN

Hayı

r

ELODIE

Ama muhtemelen seni ısırdığında orgazm olmuşsundur, değil mi? İlk ısırik gerçekten çok iyi. Hepsi iyiydi ama ilki en iyisiydi. Daha önce hiç orgazm olan bir kadın görmediği için muhtemelen ne olduğunu anlamadı.

Özellikle de ısırik ona da iyi gelecektir.

Tekrar mesajlarına baktım. Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha.

BEN

Ne demek istiyorsun, daha önce hiç kadın orgazmı görmemiş mi?

ELODIE

Ejderhalar insanlarla ya da diğer doğaüstü varlıklarla ilişki kurmazlar. Ateşi tetikleme riskini göze alacak hiçbir şey yapmazlar.

Bağımsızlık onlar için kelimenin tam anlamıyla her şeydir

BEN

Yani o bir bakire mi?

ELODIE

Mmhm

BEN

Yani deli olduğu konusunda yalan söylemiyordu. Sadece ısırmanın benim için bu kadar iyi olduğunu fark etmemişti.

ELODIE

Evet.

Ejderhalar ısırmanın her iki taraf için de zevkli olduğunu bilirler, ancak bunun tam olarak ne olduğunu anlamak için deneyimlemeniz gereken şeylerden biri olduğunu düşünüyorum.

August bir keresinde bana bunun ona nasıl hissettirdiğini anlatmaya çalışmıştı ama onun için de çok farklıydı. Daha çok sahiplenme ve diğer şeyler hakkında. Ejderhalar çok sahiplenici

BEN

Fark ediyorum ki

Bütün ayı buradaki küçük dairede kapana kısılmış olarak geçirmemi istiyor.

ELODIE

Yikes

Hiç uçmayı sordun mu? Onunla uçmak onu biraz sakinleştirebilir.

BEN

Hayır

Umarım dün geceden sonra bir daha onunla uçmam.

ELODIE

Isıya daha iyi dayanır o zaman.

Ejderhalar gökyüzü için yaşar

BEN

FML

ELODIE

Sana bir ejderha adam ayarlamamı istediğini söylediğini hala hatırlıyorum.

Oldu bilin ;P

BEN

Hatırlatma bana.

Onunla asla flört etmemeliydim.

ELODIE

Pişmanlıklar için çok geç

Şu anı kucaklasak iyi olur.

Acı çok kötüleşmeden önce biraz eğlenin.

BEN

Hoşça
kalın.

ELODIE

Hahaha daha fazla sorunuz olursa bana mesaj atın, sizin için burada olduğumu biliyorsunuz

BEN

Biliyorum.

Vi ile konuştun mu?

ELODIE

Evet.

BEN

Teşekkür !

Ona sıcaklık hakkında ne
söleyebilirim?

ELODIE

Sadece Ağustos'un size söylediği
şeyler.

BEN

Ona yalan
söyleyemeyeceğimi
biliyorsun.

ELODIE

Tamamen gerçek dışı değil

Isı temelde potansiyel bir eş bağıdır

Jasper önüme bir tabak koydu ve başım yukarı doğru kalktı. Gözlerim onunkilerle buluştu.

Canavar gibi görünüyordu.

Tamamen değil, ama sınırda.

"Sen iyi misin?" Ona sordum.

"Tamam." Kelimeyi gıcırdatarak
söyledi. Kesinlikle henüz içgüdülerini
kaybetmemişti.

"Bana yalan söyleme." Sözcükler, ben onları yeniden düşünemediğimden ağzımdan
dökölüverdi.

Üzerine sürdüğü tereyağı ve şurupla yıkanmış olan kreplerimi kestim. Bu sefer
içlerinde çikolata parçaları da vardı.

Elinde kendi tabağıyla karşıma oturdu ve birkaç kez çenesini yokladı.

Acımı hafifleteceğini ya da ateşimi düşüreceğini umarak yemeğimden bir ısırık
aldım. Olmadı ama tadı güzeldi.

Belki bana gerçeği söyleyecekti, belki de . Bunun üzerinde gerçekten hiçbir
kontrolüm yoktu.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" Sonunda sustu. "Biriyle mi çıkıyorsun? Başka
bir erkek mi?"

Ona bir kez göz

kırıptım. Sonra tekrar.

Ve üçüncü kez.

Sonunda dedim ki, "Biriyle çıkıyor olsaydım düğüne yalnız gitmezdim. Vi ve
Eli ile üçüncü tekerlik berbat bir şey."

Aramızda gergin bir an geçti ve sorusuna cevap vermediğimi fark ettim.

"Elodie'ye mesaj atıyorum."

Telefonum ondan gelen bir mesajla çaldı ve gerçeği söylediğimi görebilmesi
için ekranı ona doğru çevirdim.

Jasper'ın yüzü bir hırıltıya dönüştü ve mesajı okuyabilmek için ekranı kendime
çevirdim.

ELODIE

Ona gerçeği söylemek ejderha kanunlarına aykırı. Onlar sırlarını saklarlar. Bunun için seni hapse atabilirler ve orası boktan bir yer. Çabucak ölürsün.

"Seni hapishaneme yaklaştırmak için soğuk, ölü kollarımdan koparmaları gerekir," dedi Jasper, sesi sert ve hayvansı.

İçgüdülerinin kontrolünü kaybedecek ve tekrar canavarlaşacaktı. Muhteşem.

Gözlememden bir ısırık aldım ve telefonumu yere bıraktım. "Kız arkadaşın var mı?"

Soru onu o kadar hazırlıksız yakaladı ki öfkesi yok oldu.

Uzun bir süre bana baktı, sanki bu soru kadar çılgıncaydı ki nasıl cevap vereceğini bile bilmiyordu.

Ama Elodie'nin bana anlattıklarını ondan duymak istiyordum. Ne dediğini görmek ve neyin gerçekten doğru olduğunu öğrenmek için.

"Benim hiç kız arkadaşım olmadı," dedi sonunda, kendi yemeğini keserken. "Ejderhalar... çıkmazlar. Ya da yatıp kalkmazlar. Isı her an alevlenebilir, daha önce binlerce kez gördüğünüz biriyle bile. İnsanlarla herhangi bir etkileşim bizi riske atar, bu yüzden başka seçeneğimiz olmadığı sürece etkileşime girmeyiz."

"Yani daha önce hiç seks yapmadın

mi?" Yutkunurken boğazı

düğümlendi. Bakışlarım bu hareketi

takip etti.

"Hayır. Ve bana , sen de yapmadın." Gözlerimi

devirdim.

Çıplak ayağı masanın altından benimkine değdi ve tüm vücudum sıcaklık belirtilerinin aniden hafiflemesiyle gevşedi. "Cevabım seni şaşırtmadı."

"Bir süredir Elodie ile mesajlaşıyordum. O bana söyledi. Ben de senden duymak istedim."

Alnı kırıştı. "Ona inanmadın mı?"

"Bu durumda neye inanacağımı bilmiyorum, Jas." Adının kısaltılmış hali ağzımdan kaçtı. Ben de durdurmaya çalışmadım. "Tek bildiğim, bir dağın içindeki küçük bir dairede, akklı başında olan ya da olmayan ve zaman zaman pullu bir canavara dönüşen bir adamla birlikte kapana kısıldığım."

Çenesi sıkıştı.

Öfkesine karşı kendimi hazırladım.

Sonunda yavaş bir nefes vermeden önce bir an geçti. "Yer sorunu için bir çözümüm var. Birkaç kat üstümüzde geniş bir yaşam alanı var. Gök gürültüsünün başındaki kişiye ait, yani bana. Geniş bir balkonu var. Birden fazla boş odası da var. Onlardan birini kütüphane yapabiliriz."

Kaşlarını çattım. "Geniş bir yaşam alanınız var ve onu kullanmıyor musunuz?" "Orası aileme aitti. İçinde yaşayan son kişiler onlardı."

Anne ve babası hakkında pek bir şey bilmiyordum ama küçük kız kardeşi doğduğunda, yaklaşık otuz yıl önce öldüklerini biliyordum. Jasper ve kardeşleri Brynn'i Scale Ridge'de büyötmüşlerdi.

"Eğer senin için zor anıları veya duyguları geri getirecekse, orada kalmak istemiyorum," dedim.

"Hayır, o..." kelimeleri çıkarmakta zorlanarak başını salladı. "Annem orada yaşamamızı isterdi. Orayı çok severdi. Eğer burada olsaydı, sana orayı yeniden dekore etmeni ve senin yapmanı söylerdi. Dağdaki tek kadın olmak zor olabilir. Orası onun mabediydi, sizin de olmalı."

"Sadece bir aylığına," dedim, ona kalıcı olmadığımızı hatırlatarak. Başını sallayarak onayladı.

Tam olarak ikna edici değildi, ama yine de çoğunlukla sıcakla savaşmak zorunda olanın ben olduğumu biliyordum.

"Yemekten sonra etrafta dolaşırız ve ne yapmak istediğinize siz karar verirsiniz. Ne istersen yapmaları için ejderhalarımı Scale Ridge'e göndereceğim."

"Pekâlâ. Teşekkür ederim." Bir ısırık daha aldım.

Sessizce yemek yerken ayağı benimkinin üzerinde kaldı. Hâlâ biraz garip olsa da, aslında bundan hoşlanıyordum.

Yemeğimiz bittikten sonra Jasper üstünü değiştirdi. Sonra beni göğsüne bastırdı ve koridora geri götürdü.

Artık karanlıkta görebildiğim için koridorların çizgilerini ve kıvrımlarını seçebiliyordum. Güzel ve geniştiler, ancak kesinlikle hiçbir süsleme yoktu. Bu da her yeri karanlık ve kasvetli hissettiriyordu.

Bahsettiği yaşam alanına varmadan önce birkaç basamak merdiven çıktık.

"Burası Mate Dağı'nın tepesi," dedi kilitli olmayan bir kapıyı açıp bana içeriyi işaret ederken.

Odaya girdim ve etrafa bakındım.

Koridorların geri kalanının ve gördüğüm tek odanın aksine, mekânda *hayat* vardı. Halılar ve süslemeler vardı. Birkaç tane de sahte bitki. Ve duvarlarda manzara resimleri vardı. Hiçbiri benim tarzım değildi ve her şey eski modaydı ama dağda gördüğüm diğer her şeyden çok daha iyiydi.

Jasper'a dönüp baktım ve onu her şeye mesafeli bir ifadeyle bakarken buldum.

Eğer orada büyüdüyse, bu alan onun için anılarla dolu olmalıydı.

"Senin için zor olacaksa burada kalmamıza gerçekten gerek yok," dedim.

Bakışlarını benimkilere indirdi. "Zor değil. Geri getirdiği anılar iyi. Sadece... garip. Yeniden dekore etmek yardımcı olabilir. Eğer sen halletmek istemiyorsan, Brynn'e birkaç resim gönderirim ve o halleder."

August ve Elodie'nin muhteşem olan evini dekore eden Brynn'di.

Ve teklif ediyordu.

"Bana numarasını verirsen, ona birkaç resim gönderebilirim ve bunu birlikte yapabiliriz."

Jasper başıyla onayladı. "Bu hoşuna giderdi." "Mükemmel."

Etrafta dolaştık ve tüm odaların fotoğraflarını çektim. Brynn bir ejderha olmadığı için, herhangi bir insandan daha fazla Eş Dağı'na girmesine izin verilmiyordu. Bir ejderhayla çiftleştğinde aslında bir iblise dönüşmüştü, bu da onu ejderhaların sığınağından gerçekten men ediyordu.

"Buraya neden Mate Dağı adını verdiniz ki?" Etrafta dolaşırken sordum. Alan büyük bir ev büyüklüğündeydi, en az üç bin metre kare, belki de dört. Görülecek çok şey vardı ve her şey geniş ve rahattı.

Neredeyse *çok fazla* yer vardı.

Ama bütün bir ay boyunca orada mahsur kalacağımı düşünürsek, çok fazla olması az olmasından daha iyiydi.

"Biz . Asıl adı *Ana* Dağ. Yaşam alanı üst yarının içinde, hapisane ise alt yarının içinde. İnsanlar bunu duyup *Mate* Dağı'nda yaşadığımızı söylemeye başladıklarında, onları düzeltmedik ve bu ismi kendimiz kullanmaya başladık. Kulağa hapishaneden ayrı geliyor, ki bu da ideal. Mahkûmlarımızın üstünde yaşadığımızın duyulmasını istemiyoruz."

"Böyle söyleyince biraz ürkütücü oluyor."

"Mahkûmların ilki yaklaşık bir mil altımızda ve tüm dağ kadim ejderha büyüyle örülmüş. Aşağıda bir labirent var. Kaçmayı başarsalar bile çıkış yolunu bulamazlar. Ejderha büyüüne sahip olmayan biri oradan ayrılmaya kalkışrsa kendini bir anda kaybolmuş bulur."

Gözlerim büyüdü. "Yani orada kapana kısılabilir miyim?"

"Hayır, Miranda. Damarlarında benim sihrim var. Her zaman çıkış yolunu bulabilirsin." beni ısırıldığı yere dokundu.

ve yüzüm bu hatırlatma karşısında kızardı.

Cinsel fanteziler içinde kaybolduğum için uyuyamadığımı düşünürsek, beni tekrar harekete geçirmek için çok fazla teşvik gerekmedi.

"Yapamasan bile, senden asla kaybolabileceğin kadar uzakta olmayacağım," dedi, sonra tekrar içeri girerken oturma odasını geçti.

Onu adım atmadığımız tek kapıya kadar takip ettim. Açık hava pencereleriyle kaplı aynı duvara dayanıyordu, bu yüzden ne olduğunu bildiğimden oldukça emindim.

Elbette, bir balkona çıktım.

Yine de devasa bir balkonu vardı. Geniş ve uzun, üzerinde havadan başka bir şey yok.

"Burası dağda kendi iniş pisti olan tek yaşam alanlarından biri. Bunlardan yaklaşık sekiz tane var ve şu anda hepsi boş," dedi Jasper, benim gözlerim manzarada gezinirken onun gözleri de benim üzerimdeydi.

Nefes kesiciydi.

Mate Dağı çevresindeki diğer tüm dağların üzerinde yükseliyordu, bu yüzden ötemizdeki dağ silsilesini net bir şekilde görebiliyordum. Görüşümü engelleyen tek şey ara sıra görülen bulutlardı.

"Ne sıklıkla uçuyorsun?" Ona sordum.

"geçen her fırsatta." Sesinde tam olarak tanımlayamadığım bir şey vardı.

Hürmet değil.

Tutku değil.

Bir şey... daha fazlası.

Ve eğer bağı mühürlersek, bunu ondan almış olurum.

"Buraya birkaç sandalye koymamız gerekiyor," dedim ve tekrar özür dilemeden önce konuyu değiştirdim. Özrümü takdir etmemiş gibi görünüyordu. "Burası çalışmak için mükemmel bir yer olur."

Jasper bir kez başını salladı.

Ve böylece arkamızı dönüp onun dairesine doğru yol aldık.

OceanofPDF.com

six

RANDA

Jasper duş alırken Brynn'e mesaj attım. Banyonun kapısı ardına kadar açıktı ve eğer deneseydim onu çıplak görebilirdim ama yapmadım.

Açıkçası azgınlık konusunda yardıma ihtiyacım yoktu.

Kaslarımdaki ağrıyı ve tişörtünün üzerime son derece nahoş bir şekilde yapışmasına neden olan teri düşününce, onun yanına koşmak için daha fazla ayartılmaya ihtiyacım yoktu.

BEN

Selam, ben Miranda. Duydun mu bilmiyorum ama Jasper ve ben birlikte kızgınlık döneminden geçiyoruz.

Kulağa garip ama başka nasıl edeceğimi bilemiyordum.

Hemen cevap verdi.

BRYNN

Evet, Elodie birkaç saat önce beni aradı! Sizin için çok heyecanlıyım çocuklar!

Dudağımı ısırdım.

Heyecanı yersizdi, çünkü bağı mühürlemeyecektik, ama bunu tam olarak söyleyemezdım.

BEN

Teşekkürler!

Jasper yaşam alanımızı yeniden dekore etmemi istiyor ve bana gideceğim kişinin sen olduğunu söyledi.

BRYNN

EVET!

Ödeme olarak Mate Dağı'nın fotoğraflarına ihtiyacım olacak. Kardeşlerim bana hiçbir şey göstermedi.

Fotoğrafları gönderdim, *iniş pistimizin* resmini de eklediğimden emin oldum. Jasper'ın bir noktada onunla tekrar uçmamı isteyeceği gerçeğini göz ardı etmemek için bunu büyük bir balkon olarak düşünmeye karar verdim.

BRYNN

Vay canına, ne manzara ama.

BEN

Değil mi? Sanırım orada çalışmak istiyorum. Gerçekten rahat sandalyelere falan ihtiyacımız var.

BRYNN

Burayı muhteşem yapabiliriz!

Beğendiğiniz tarzın fotoğraflarını bana gönderin, ben de gerçekleştireyim! Her şeyi kendiniz seçmenize izin verirdim ama dağların arasından bunu yapmak zor olurdu.

BEN

Hahaha evet

Bana birkaç dakika ver.

Bir başparmak işareti gönderdi ve ben de onun için bir düzine fotoğraf bulana kadar Pinterest'te biraz gezindim. Jasper duştan çıktı ve ben duştayken tekrar yemek yapmaya başladı - daha fazla krep yaptığından oldukça emindim.

Krepleri ne kadar sevsem de, bir yerlerde bir iki tarifi daha olduğunu umuyordum. Aksi takdirde Vi'den en kolay tariflerinden birkaçını istemek zorunda kalacaktım.

Bu da onunla konuşmak demek.

Ve onun eş durumu hakkında çıldırdığını duymak.

Kendimi hâlâ korkuttuğumu düşünürsek, bunu dört gözle beklemiyordum.

Bu yüzden biraz daha erteledim.

Fotoğrafları Brynn'e gönderdim.

BRYNN

Ohhh bunlara bayıldım

Kesinlikle böyle bir şey yapabiliriz

En sevdiğim mobilya mağazasıyla konuşmam için bana bir saat verin.

Jas'ı arayacağım ve en kısa sürede her şeyi almaları için birkaç ejderha getirmeceğim!

BEN

Teşekkür !

BRYNN

Tabii ki, kız kardeşler bunun içindir!

Bana öpücüklü bir emoji gönderdi ve ben yine dudagımı ısırdım.

Birbirimizin hayatında sadece geçici olarak yer alacaktık, çünkü bağı mühürleliyordum.

Ama Viola.

Sonunda bir gece önce gönderdiği mesajı açtım.

VI

Az önce Elodie ile telefonda

konaştım, çıldırmak üzereyim.

Müsait olduğunda beni ara.

Seni seviyorum.

Dudagımı daha sert ısırarak uzun bir süre gözlerimi kapattım. Doğal içgüdüm saklanmaktı.

Beni arayıp onunla konuşmaya zorlayana kadar beklemek.

Ama Vi bunu yapmama izin veremeyeceğim tek kişiydi.

"Kız kardeşimle konuşmaya gidiyorum. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var," dedim Jasper'a, ayağa kalkarken. Yatak odası bunun için en iyi yerdi.

"Sadece kapıyı açık bırak. Sizden uzakta olmak çok zor" dedi.

Ben de kabul ettim.

Bir dakika sonra, yatağın üzerindeki vahşî battaniyeleri düzenliyordum. Oda, terimi daha rahatsız edici ve kalçalarımın arasındaki kayganlığı daha belirgin hale getirecek şekilde seks kokuyordu.

Sıcaklık beni tam anlamıyla çıldırtacaktı.

Battaniyeleri yarım düzine kez yeniden düzenledim, kendimi rahat ettirmeye çalıştım, sonunda pes ettim ve kendimi Viola'yı görüntülü aramak için düğmeye basmaya zorladım.

Hemen cevap verdi.

Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve saçları her zamankinden çok daha dağınıktı, her zamanki at kuyruğu yerine yüzünün etrafına sarkıyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Ben iyiyim." Küçük bir gülümsemeyle geçiştirdim.

Duygular boğazıma ve gözlerime doluyordu ama elimden geldiğince onlarla savaştım.

Uzun bir nefes verdi.

Sonra elini saçlarında gezdirerek saçlarını yüzünden çekti. "Geçici bir eş bağı, ha?"

"Evet." Bir an için gözlerimi kapattım, hâlâ gözyaşlarımla savaşıyordum. Neden ağlamamaya çalıştığım bile emin değildim. Sanırım her şeyin duygusu bir anda üzerime çökmüştü. Evimden uçup gitmek, yeni bir yerde kapana kısılmak, sıcaktan bunalmak...

Ve her kasımdaki şiddetli ağrı da yardımcı olmadı. "Bu konuda ne hissediyorsun?" Sesi temkinliydi.

Daha önce doğaüstü bir eş istediğim konusunda şaka yapmışım. Birçok kez. Kıcımdan ısırarak için geri gelmişti, ama muhtemelen heyecanlandığımı düşündü.

"Bilemiyorum. Jasper iyi birine benziyor ama sürekli olarak Mate Dağı'nda yaşıyor. Buranın alfası sayılır. Eğer biz... eğer bağ mühürlenirse... ben de burada onunla yaşamak zorunda kalacağım."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Bundan kaçınmayı gerçekten umuyorum," dedim dudağımı tekrar ısırarak. Daha sert.

"August ve Elodie'ninki kendi kendine mühürlenmedi. Kendini ona bağlamadan da atlatabilirsin." Vi'nin sesi kararsızdı.

Asla dengesiz değildi. En azından gözle görülür şekilde.

İkimiz arasında güçlü olan oydu. Her zaman öyleydi.

" bu çok nadir görülen bir şey," dedim sessizce. "Çoğunun sonu mühürlü oluyor." "Seninki değil, Randa."

Başımı salladım.

Bunun mümkün olup olmadığını bile bilmiyordum ama bununla savaşmak için elimden geleni yapacaktım.

Benim Vi'ye ne kadar ihtiyacım varsa, onun bana daha çok ihtiyacı vardı. Birbirimizin zıttıydık ve pek çok konuda aynı fikirde değildik ama olabildiğince yakındık.

Ondan uzakta yaşamaya dayanabilirdim. Üzgün olurdum ve onu özlerdim ama hayatta kalırdım. Yine de bensiz iyi olacağından emin değildim. Vi her zaman etrafındaki herkes için güçlü olmak zorundaymış gibi hissederdi, gardını düşürdüğü tek kişi bendim.

"Onunla yatma," diye uyardı Vi. "Oradan geri dönüş yok. Elodie'nin nasıl bağlandığını gördün."

Dudağımı daha sert ısırdım.

Yani, teknik olarak

yapmamıştık... Ama temelde,

evet, yapmıştık.

Yüzümü görünce inledi. "Şimdiden mi?"

"Gerçekten azgın olmak geçici bağ olayının bir parçası," diye zayıfça itiraz ettim.

"Sadece bağlanma," dedi Vi, saçlarını tekrar yüzünden çekerek. Onu çok uzun zamandır görmediğim kadar yıpranmıştı. Muhtemelen uzun süreli erkek arkadaşından ayrıldığından beri.

"Yapmayacağım."

Benden çok kendi kendine başını salladı. "Seni Scale Ridge'e geri getirmesi için onu ikna etmeye çalıştın mı?"

"Evet, olmaz. Bağ meselesi yüzünden deli gibi sahiplenici." Onun sık sık akıl sağlığının yerinde olmadığından bahsetmek akıllıca görünmüyordu, bu yüzden bu konuda sessiz kaldım.

"Seni kontrol etmek için oraya gelebilir miyim?"

Başımı salladım. "İnsanların buraya gelmesine gerçekten

izin vermiyorlar." "Anlaşıldı." Vi iç çekti. "En azından

yemek yapabiliyor mu?"

"Krep yapıyor."

Bana ters ters baktı. "Lütfen bana yapabildiği tek şeyin bu olmadığını söyle."

"Eğer başka bir şey yapabiliyorsa, onu bilmiyorum. Zaten iki kez krep yedik ve yine yapıyor, bu yüzden cevabın hayır olduğunu düşünüyorum."

İnledi. "Bana telefon numarasını mesaj at. Ona birkaç kolay tarif göndereceğim. Tanrı biliyor ya, senin mutfığa girmene asla izin verilmemeli. Zamanlayıcıyı çalıştırmayı unutacaksın ve Mate Dağı'nı yerle bir edeceksin."

Güldüm ve ona numarasını gönderdim.

Konuşma tekrar eş bağına ve işime devam edip edemeyeceğime kaydı. Vi her zaman gerçekçi, iş bitirici bir ikiz olmuştu, bu yüzden onunla önemli şeylerin üzerinden geçmek iyi oldu. Bu, bir şeyi unutmadığımdan emin olmama yardımcı olacaktı.

Telefonu kapatmadan önce, bağıın cinselliğine kendimi kaptırmadan önce halletmem gereken şeylerin bir listesini bana mesaj atacağına söz verdi. Ona teşekkür ettim ve sonunda vedalaştık.

Telefon görüşmesi biter bitmez Jasper elinde bir tabak daha krep ile odaya girdi. Farklı kokuyorlardı, ben de içime çektim.

"Balkabağı bunlar," dedi ve tabağı kucağıma bıraktı. "Teşekkürler."

Dudağıımı ısırdım.

Aramızda bir anlık gergin, garip bir sessizlik oldu.

Sonunda yatak odasından çıkmaya başladı ve ben ağzımdan kaçırdım, "Viola'ya numaranı verdim. Umarım sakıncası yoktur. Seninle iletişim kurabilmek onu daha iyi hissettirecektir. Benim için endişeleniyor."

" değil." Sesi nötrdü. Hâlâ

endişeliydim.

"Sana yemek tarifleri gönderebilir. Sakın alınma. Genelde ikimiz için de yemek yapar ve bunu yapmaya kalkarsam evi yakacağımı düşünüyör."

"mısın?" Omzunun üzerinden bana baktı, bakışları neredeyse meraklıydı.

"Muhtemelen hayır."

İkna olmuş

görünmüyordu. Ben de

ikna olmuş *hissetmedim*.

"Daha önce sadece birkaç şey yaktım," dedim sonunda kendimi savunmak için. "Bazen dikkatim dağılıyor ve zamanlayıcıları başlatmayı unutuyorum. Hiç yangın falan çıkarmadım."

Gerçi bir keresinde pastırmayı o kadar kötü yakmıştım ki tüm bina dumanla dolmuştu. İtfaiye çağırılmıştı.

Bu utanç vericiydi.

Jasper'ın dudakları bana daha önce de gülümsediğı gibi yukarı doğru .

Benimki de öyle.

Jasper iş eşyalarımın August ve Elodie'nin kokusunu temizlerken ben de DÜŞ ALDIM. Onun tişörtlerinden birini daha giydikten sonra beni koridordan geçirdi ve ortak çamaşırhaneyi bulduk. Şimdiye kadar dağda gittiğimiz her yer gibi burası da boştu.

İlk geldiğimizde bir koridor hariç.

"Herkesi bizden uzak durmaları için falan mı uyardın?" Çamaşır odasının kapısını arkamızdan kapatırken ona sordum. Telefonum elimdeydi ve üzerimde bir tişört vardı ama başka bir şeyle meşgul değildim.

"Hayır. August muhtemelen yapmıştır. Ya da Josh, dün gece onu neredeyse öldürdükten sonra. Eminim kızıştığımız ve içgüdülerimi kontrol edemediğim söylentisi yayılmıştır. Her şey bitene kadar herkes bizi rahat bırakacaktır."

Bu muhtemelen iyi bir şeydi, yine de dağın bu kadar boş görünmesi garipti.

"Gök gürültünüzde kaç kişi var? Ve burada yaşayan?"

"Burada yaklaşık yüz çiftleşmemiş erkek yaşıyor. Genel olarak gök gürültüsünde bundan daha fazlası var. Tam sayıyı aklımda tutamıyorum ama muhtemelen iki ya da üç yüz civarındadır. Çiftleşmiş çiftlerimiz istedikleri yerde yaşar ve sadece biz istediğimizde uçarlar. Bunu da nadiren yaparız."

"Yani bağı mühürlerseniz, gerçekten burada yaşayan tek çiftleşmiş çift biz mi olacağız?"

"Evet. Kalmak isteyen başkaları varsa, daha geniş yaşam alanlarından herhangi birine davet edilebilirler."

"Bunu hiç yapan oldu mu?"

"Savaş yüz yıl önce sona erdiğinden beri değil. Savaşta önce daha çok çift burada kalmayı tercih ediyordu, böylece insanlardan ne olduklarını saklamak zorunda kalmıyorlardı. Artık doğaüstü canlılar toplumunuzda güvende olduğu için burada yaşamayı tercih eden çiftimiz olmadı."

Huh.

"Ve insanlara izin verilmiyor, değil mi?" "Hayır."

Belki bile değil.

"Ya o insan benim ikiz kardeşimse?" Dürttüm.

"Yine de hayır. Bir dişinin Eş Dağı'na girmesinin tek yolu erkek bir ejderhaya bağlı olması ya da hapishanemize kapatılmasıdır. Brynn buraya hiç gelmedi bile."

Bunu biliyordum.

Yine de sormaya değer diye düşünmüştüm.

Jasper çantamı karıştırmaya başladı, giysilerimi çamaşır makinesine attı ve diğer gerekli şeyleri kurutucunun üstüne yığdı. Birkaç tanıdık şey vardı - ayakkabılar, sa bağları, tıraş bıağım, makyaj malzemelerim- ama tanımadığım bir şişe losyon ve bana ait olmayan bir şampuan ve sa kremi seti de vardı.

Onlara uzanmaya başladım ama Jasper benimle şişelerin arasına girdi. İçimi ektim.

"Teninde istediğim tek koku benimki ve seninki," dedi. "Fark ettim."

Torbayı gözden geçirmeyi bitirdi, ardından torbanın kendisini yıkayıcıya itti.

Harika.

Tuvalet malzemelerine tekrar baktım ve oldukça hayati bir şeyi kaçırdığımı fark ettim. Jasper pek bir şey söylemediği için telefonumun kilidini tekrar açtım ve ona sormak yerine Elodie'ye mesaj attım.

BEN

Birkaç gün içinde tampona ihtiyacım olacak.

Pedler de

ELODIE

Oh

Adet döneminiz
gelmeyecek

Gözlerimi kırpıştırarak telefona baktım.

ELODIE

Ejderhalarla çiftleşen kadınların sadece kızgınlık

dönemleri olmaz

Hamile kalabileceğiniz tek zaman da sıcaktır

Ama küçük bir ejderha için hazır olana kadar doğum kontrolünde
kalmanızı tavsiye ederim, çünkü bu bok çok yoğun

Eğer prezervatif kullanacaksanız hamile kalmadan bunu
başarmanızın imkanı yok.

Tekrar göz kırptım.

BEN

Belki de bir ejderhayla çiftleşmek o kadar da kötü değildir.

ELODIE

LOL

İşte ruh budur.

BEN

Gönderdiğin şampuan benim değil.

ELODIE

Losyon da değil.

Bütün bir zulam var, sadece senin için biraz aldım

Ejderhalar kokulara karşı çok hassastır. Eğer normal şampuan ve saç
kremleri kullanırsanız, bu onu huysuzlaştıracaktır.

Koku alma duyusu hakkında konuştunuz mu?

BEN

Bildiğim kadarıyla

ELODIE

Konuşma yapın

BEN

Bana veremez misin?

ELODIE

Hayı

r

Jasper'la konuşmamak için beni kullandığını düşünmeye başlıyorum. Hâlâ canavar gibi değil, değil mi?

BEN

Şu anda değil

Ama benimle konuşmak istemiyor.

Bu çok garip.

ELODIE

Hahaha

Konuşma yapın

Sana karşı bir şeyi yok, Jasper sadece sessiz bir adam.

Ona pis bir bakışın gif'ini gönderdim.

Öpücük üfleyen birinin resmini gönderdi.

İç çekerek telefonumu kapatmak için düğmeye bastım. Zaten neredeyse ölmüştü.

"Sorun nedir?" Jasper sordu. "Bir şey yok."

Bana pis bir bakış attı.

Yalan söylediğimi açıkça anladı.

"Elodie artık ejderhalarla ilgili sorularıma cevap vermek istemiyor. Hepsi bu," dedim.

Alnı kırıştı. "Ona sormana gerek yok. Ben buradayım." "Temelde söylediği buydu."

Alnındaki kırıklık derinleşti ama eşyalarımı aldı ve beni odadan dışarı çıkardı. Onu dairesine kadar takip ettim ve ikimiz de bir şey söylemedik.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu bana, tüm eşyalarımı mutfak lavabosuna boşaltırken. Görünüşe göre her şey bulaşık deterjanıyla yıkanmak üzereydi.

"Neyi bilmek istemiyorum daha iyi bir soru olurdu."

Bir şişe şampuanı yıkamaya başladı.

Banyosunda saç kremi görmediğim için saçlarım hâlâ bir gün önceki topuzdaydı. Saç spreyi kuru, çıtır çıtır saçlara tercih edilirdi, bu yüzden dünkü saç spreyi kalmıştı.

"Sana ne söylemek istemedi?"

"Bilmiyorum. Koku alma duyun hakkında konuşup konuşmadığımızı sordu. Hayır dedim ve bana vermesini istedim. Reddetti."

Şampuan şişesini olması gerekenden çok daha şiddetli bir şekilde ovdu.

Mutfak masasına oturdum.

Sonunda şişeyi bir havlunun üzerine koyduğunda alçak sesle, "Ejderhalar insanlar gibi değildir," dedi.

"Fark etmemiştim," diye .

Yüzünü buruşturdu, bana bakmadı. "Ağzımızın çatısında bir şey var. Kertenkeleninkine benziyor."

Kaşlarımı çattım.

"Koku alma duyumuzu artırır ama sadece eşimiz için geçerlidir. Onunla tanışana kadar uykudadır. Sende. Kokunu tanıdıkça, en ufak değişiklikleri bile fark edebileceğim. Hatta tadına bile bakabileceğim."

"Ne tür değişiklikler?"

"Duygular. Arzu. Acı. İlgi." Bir omzunu kaldırdı. "Her şey." "Bu çok yoğun."

"Evet. İçimdeki canavar hâlâ senin kokuna alışmaya çalışıyor. Onu rahatsız eden her şey yanlış geliyor. Sen bana aitsin, bu yüzden seni anlamak benim görevim. En azından içgüdülerim öyle diyor."

"Bu senin için berbat bir durum. Bazen kendimi anladığımı bile sanmıyorum." Kıkırdadı. "Yaşanacak daha kötü sorunlar düşünebilirim."

Bir yabancıyla bir dağda mahsur kalmak gibi, belki? Yine de bunu yüksek sesle söyleyemedim.

Ve nihayetinde bana bir sorun olduğunu söyledi.

"Bu yetenek, bağı mühürlemeden ısıdan geçmeyi başardığımızda yok mu oluyor?"

Eğlencesi kayboldu. "Bilmiyorum. August'a sorabilirim." "Bunu öğrenmek iyi olur, böylece hazırlıklı olabiliriz."

Başını eğdi ama başka bir şey söylemedi.

OceanofPDF.com

seven

RANDA

Sonunda kanepeye gidip dizüstü bilgisayarımı almadan önce birkaç dakika sessizlik içinde oturduk. Bu bir tablet ya da bilgisayar olabilirdi, bunu sevdim.

Onu açarak e-postalarımaya gittim ve iş için aldığım mesajları gözden geçirmeye başladım.

Jasper eşyalarımı temizlemeye devam ederken ben de kendimi içine soktuğum *geçici çiftleşme sürecini* açıklayan bir e-posta yazdım. Hiçbir şey üzerinde kontrolüm olmadığını ama her ihtimale karşı işimi erken bitirmek için elimden geleni yapacağımı vurguladım. Şirketin sahibi olan kadının nasıl yanıt vereceğini bilmiyordum ama e-postayı göndermeden edemezdim.

Bunu bitirdiğimde kendimi bir sonraki sanat eserimin başlangıcını çizmeye zorladım. Tüm vücudum ağrıyordu ve ödünç aldığım gri tişörtümden görülebilecek kadar çok terliyordum ama *bir şeyler* yapmam gerekiyordu.

Yanıt e-postası beklediğimden daha hızlı geldi ve beni çok şaşırttı.

Şirketin sahibi Sue'dan gelen bir mesajdı.

SUE

Zaten öndeyiz, dört hafta bizi öldürmez. O zamana kadar bir şey yapamazsan, bir yolunu buluruz.

Ama bu potansiyel eş bağıının fotoğraflı kanıtına ihtiyacım olacak.
İşin içinde bir ejderha değıştirici olduğu için.

Ona baktım.

Ciddi miydi?

Ciddi olmalıydı.

Kitaplara takıntılıydı; zaten şirketi de bu yüzden kurmuştu. Bu yüzden sanırım mesajına şaşırmmamalıydım. Konuşmalarımız hep gündelikti ama o hâlâ benim patronumdu.

BEN

Kaç resim var?

SUE

Ne kadar güzel?

Bir an başımı kaldırıp ona baktım, hâlâ bulaşıkları yıkıyordum.

BEN

Muhteşem.

SUE

İki, o zaman

Biri sadece onun, biri de ikinizin birlikte

fotoğrafl. Sadece ikincisini dağıtacağım.

Dudağımı ısırdım ve neredeyse gülecektim.

İşimi kaybetmekten korkuyordum ama patronum sadece seksi bir ejderha şekil değıştirenin fotoğrafını görmek istiyordu.

Okuyucular.

Yine de bu, söz konusu ejderha şekil değıştirenle ilişkilendirmek için garip bir şey olacaktı.

"Jasper?" diye

sordum. Başını

çevirdi.

"Garip bir isteğim var."

Bekledi.

"Patronum fantastik kitaplara bayılır. Sıcaklar geçene kadar hiçbir şey yapmazsam sorun olmayacağını söylüyor... ama ona senin bir ejderha şekil değiştiren olduğunu söyledim, o yüzden bir fotoğraf istiyor. Bir senin, bir de ikimizin birlikte."

Gözlerini kırıştırdı.

Garip bir an geçti.

"Bu yasal mı ki?" diye sordu sonunda.

"Muhtemelen hayır, ama profesyonel bir sanatçı olduğunuzda garip şeyler olur." Tekrar gözlerini kırıştırdı, sonra ellerini kuruladı ve bana doğru döndü. "Devam et." Oh.

Beklediğimden daha kolay oldu.

Hızlıca bir fotoğrafını çektim, sonra aramızdaki boşluğu geçtim ve ona dokunmadan yanında durdum. Fotoğraf makinesini yerleştirmek için kolumu uzatmama rağmen ikimizi birden fotoğrafa alamadım.

"Kolların çok kısa," dedi telefonu benden alarak. "Bunu başka birine mi gönderiyor?"

"Muhtemelen. Bunu sosyal medyada da paylaşırsa hiç şaşırmam. Okurlar böyle şeylere bayılır."

"O zaman birbirimizi tanımıyormuş gibi görünemeyiz." Boştaki kolu belime dolandı, eli kalçamı kavradı.

Beni çıplak göğsüne doğru yatırdı ve yanağım teniyle buluştuğunda içimden bir inilti yükseldi.

Gözlerim kapandı.

Mutluluk.

Ona dokunmak *mutluluktu*.

Vücudumun sıcaklığı bir kalp atışında düştü ve beni anında serinletti.

Acı yok oldu.

Onun içinde eridim, yüzümü tenine döndüm ve kendimi ona daha fazla bastırdım.

"Acı çekiyor muydun?" Sesi gergindi.

"Evet," diye mırıldandım ona karşı.

Parmakları kalçama saplandı. "Hiçbir şey söylemedin."

"Ben hallettim."

"Bunu senin halletmeni istemiyorum Miranda. Sen benim eşimsin."

"Geçici olarak."

"Ne kadar süreceği umurumda değil, şu anda sen benimsin. Acı çekmeni istemiyorum."

"Sıcakla kendi başıma savaşmalıyım." Sonunda yüzümü onun göğsünden ayırdım. "Bana yardım edemezsin, hatırladın mı? Canavarlaşıyorsun. Eğer bağı mühürlemekten kaçınmak istiyorsak, bununla kendim başa çıkmalıyım."

Söylediğim her kelimeyle ifadesi daha da karardı.

Sözlerimi bitirdiğimde dudakları bir hırıltıyla büküldü.

Vücudu titredi ve içgüdülerıyla tekrar savaşmaya başladığını anlayabiliyordum.

Dişlerini sıkarak, "Sorumluluğu tek bir kişi üstlendiğinde kimse bağ kurmadan ateşin üstesinden gelemez," dedi. "Elodie'ye sorun. O ve August bunu atlattılar çünkü bir takım oldular."

"Takım olmak onları *aşık* etti, Jasper. İyi birine benziyorsun ama sana aşık olmak istemiyorum."

Tekrar ürperdi, daha sert.

Kontrolünü kaybettiğinde gözlerinde gördüm, tüm vücudu gerilmişti. "Sen bana aitsin." Dudakları dudaklarıma çarptı ve beni öptü.

Çok sertti.

Sert.

Lezzetli.

Dili dudaklarımı araladı ve ereksiyonu karnıma bastırana kadar beni daha da yaklaştırdı.

Tadı kokusundan bile güzeldi.

Kendimi onu öpmekten alıkoymaya çalışmadım, tıpkı onun beni öptüğü gibi acımasızca.

Ya da bacaklarımı kalçalarına dolamasından, ereksiyonunu tam istediğim yere yerleştirmesinden ve ellerini kıcıma koymasından.

Sırtım duvara çarptığında, sert yüzeyi kullanarak ona daha sert bir şekilde yaslandım. Ağızlarımız savaştı.

Dillerimiz savaştı.

Elleri gittikçe yaklaşıyordu. Ve ben bunun her saniyesini sevdim.

Parmakları nihayet arka girişime doğru ilerleyip merkezimi bulduğunda sırlıslıkla olmuştum.

Kalın parmağı yarığımı okşadığında ağzının içine doğru nefes aldım. Ve yavaşça içimi doldurduğunda inledim.

", benim için çok ıslaksın." Dudakları ağzıma doğru hareket etti. Karşı çıkamazdım.

de istemedim.

"Bana daha fazlasını ver," diye nefesini ağzına verdim.

Çekti ve ikisini de içime sokmadan önce bir parmak daha ekledi. "Zavallı küçük şey."

"Görünüşe göre." Gülüşüm sığıdı.

Elinin içimde hissettirdiği duyguyla, klitorisime karşı ereksiyonuyla çok meşguldüm.

Harikaydı... ama yine de daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Bağı mühürlemeden ne kadar yaklaşabiliriz?"

"Ne kadar yaklaşmak istiyorsun?" Alt dudağımı hafifçe ısırdı, serbest bırakmadan önce dişlerini dudağımda gezdirdi.

"Yakın."

"Eğer içine girmeme izin , bağı mühürleriz." Lanet olsun.

O içimdeyken bitirmekten kaçınabileceğimizi umuyordum, çünkü *lanet olsun*, onu istiyordum.

Dudaklarımı tekrar yakaladı ve ben nefes nefese kalana kadar beni öptü. "Hâlâ daha fazlasına ihtiyacım var, Jas."

Üçüncü bir parmak eklemek için yeterince uzun çekti ve onları içime kaydırduğında, inlemekten başka bir şey yapamadım.

"Oh, bu iyi hissettiriyor."

"Sikim daha iyi hissettirirdi." Hırıltısı alçaktı. Seksi.

Kalçalarımı ona doğru kaldırdım ve o da beni daha sert öptü.

Daha sert.

"Tadın harika." Tam istediğim yere gelene kadar kalçalarımı salladım.

Baskı çok yoğundu, o kadar yoğundu ki kontrolümü kaybettim.

Zevk içimde sert ve hızlı bir şekilde yuvarlanırken kalçalarım sarsıldı.

Beni öptü ve ne olduğunu fark edip etmediğini bilmiyordum.

Beni ısırduğında bunu fark etmemişti.

"Boşaldım," diye inledim ağzına doğru. "Bu benim doruğa ulaşmamdı. Bunun hissine alış. Beni ısırduğında da boşaldım."

Parmakları çekirdeğimin içine girdi ve içimde daha önce hiç kimsenin sahip olmadığı bir yer bulduğunda neredeyse çığlık atıyordum.

Zevk o kadar yoğunlu ki nefes almayı unuttum. Benimle birlikte boşalırken kükredi ve bu beni daha da ateşlendirdi.

"Nefes al, Miranda," diye hırladı.

Nefesimi içime çektim, ağzı hâlâ benimkinin karşısındaydı. İçim onun zevkiyle olduğu kadar benimkiyle de ıslanmıştı.

Birlikte nefesimizi tuttuğumuzda aklı başına geldi ve gözlerinde okuyamadığım bir şey vardı.

Ayaklarımı teker teker yere indirdim.

"Duş alacağım," dedim, sesim biraz titriyordu. "Saçımı yıkamam lazım."

Jasper beni izledi, ben yavaşça mutfığa doğru ilerlerken bakışları yoğunlaşmıştı. Sallanıyordum, gerçekten sallanıyordum.

Elodie'nin gönderdiği şampuan ve saç kremi aldıkdan sonra, attığım her adımı izlediğini hissetmeme rağmen onu görmezden gelerek banyoya doğru yürüdüm.

Aklım beni öpmeden önce yaptığımız konuşmaya döndü.

Bana bir takım olmamız gerektiğini söylediği ve benim ona hayır

dediğim. Dudaklarım yüzümü buruşturdu.

Berbat durumdaydık... ve bunu düzeltmeye çalışmak isteyip istemediğimi bile bilmiyordum.

Tek istediğim biraz kestirmektir. Umarım sıcaklığın pis rüyaları tarafından rahatsız edilmeyen bir uyku.

Önce Sue'ya mesaj atmam gerekiyordu. Jasper'ın bir fotoğrafı yeterli olacaktı.

Suya girdikten sonra fotoğraflarımı çektim ve kalbim neredeyse duracaktı.

En son ikimizin fotoğrafı vardı.

Yanağım çıplak göğsüne yaslanmıştı, gözlerim kapalıydı ve yüzüm mutluluktan uçuyordu. Bana bakıyordu, gözlerinde o kadar yoğun bir bakış vardı ki neredeyse *aç* diyecektim.

Yüzüm kızardı.

Seksi fotoğrafı gönderemezdim... ama ondan başka bir tane çekmesini isteyemezdim ve bir tane de gönderemezdim.

Uzun bir nefes aldım ve iki fotoğrafı da Sue'ya gönderdim, ardından da kısa bir mesaj attım.

BEN

Bir GTG. Telefon yarına kadar kapalı olacak.

Gönderir göndermez cihazı kapatıp tezgahın üzerine koydum ve küvete girdim.

Başka bir banyo kulağa cennet gibi geliyordu.

OceanofPDF.com

Lanet bir ergen gibi pantolonuma boşalmıştım. İki kere.

Eğer kadınımdan bu kadar etkilenmemiş olsaydım, utanırdım. Ama ondan etkilenmiştim.

Acı verici bir şekilde.

Ve yumruğumu sikimin etrafına sarıp parmaklarımın arasında hissettiklerini hatırlayarak mastürbasyon yapmamak için kendimi zor tuttum.

Tezgâha ellerim tezgâha gömüldü ve ihtiyacıma karşı dişlerimi sıktım.

Onu istedim.

Ona

ihtiyacım

vardı.

Ama benim olmamaya kararlıydı.

Benden August'u aramamı istemişti, ben de kendimi yeterince sakinleştirdikten sonra cihazı aramaya koyuldum. Birkaç dakika sürdü ama sonunda bir çekmecedey buldum. Cevapsız aramaları ve diğer herkesten gelen mesajları görmezden gelerek onu geri aradım.

"Alo?" Sesi benim hissettiğimden çok daha sakin geliyordu, hayatımızda bir kez olsun.

Rahat olduğum zamanlara geri dönmek istedim.

"Hey." Eşimi kontrol etme ihtiyacına karşı dişlerimi sıktım. Belli ki yalnız kalmak istiyordu.

"İyi misin?"

"Peachy," diye . "Miranda, bağınız koptuktan sonra koku alma duyunuzun normale dönüp dönmediğini bilmek istiyor."

Bir süre sessizlik oldu. "Hayır. Elodie'nin kokusu benim için hâlâ her şeydi. Hapisteyken onun duygularının kokusunu kıyafetlerimden alabiliyordum."

"Harika."

August bana bir an daha sessizlik verdi.

Gözlerimi kapattım ve tekrar açmadan önce uzun bir nefes aldım. "Orada işler nasıl gidiyor?" diye sordu sonunda.

"Kötü bir
şekilde."

Bekledi.

Daha fazla bilgi vermedim.

"Detaylandırmak ister misin?" diye sordu sonunda.

"Şu banyoda benden saklanıyor, eğer bu size bir şey anlatıyorsa."

August kıkırdadı. "Evet, bu ilk gün olur." "İlk gün
değil."

"Isı yirmi dört saatten daha kısa bir süre önce başladı. Hâlâ birinci günündesin, Jas. Endişelenme; ilk gün berbat olman gerekiyordu."

"Takım olmayı önerdim. Dört hafta boyunca tek başına mücadele etmesi gerektiğini düşünüyor," dedim. "Buna ne diyebilirim ki? Benim lanet bir sorun olduğumu düşünüyor. Ben sorunları *çözerim*. Bu sadece-" Bir hırıltıyla savaştım. "Onunla ne yapmam gerekiyor?"

"Duymak istediğın bu değil ama zamana ihtiyaçı var. Buna bir günde senin alıştığından daha fazla alışamayacak."

"Zamanımız yok, August."

"Odada mı?"

Gözlerimi banyo kapısından ayırmamıştım, bu yüzden düşünmeme gerek yoktu. "Hayır."

"O zaman dinle. Kimse eş bağı olmadan sıcaktan kurtulamaz. Ben hayatta kaldım ve aramızdaki bağ hâlâ çekip gidemeyecek kadar güçlüydü. Bu kadın senin eşin, Jasper. Sadece henüz bunu kabullenmedi. Bunu kabul etmesi için ona birkaç gün zaman ve alan tanı."

"Doğru düzgün düşünemiyorum bile. Ona dokunmadan kendimi nasıl durdurabilirim?"

"Ona dokunmaktan kendini alıkoyamıyorsun. Karşı koymayı bırak. Başta bu konuda inatçı davranacaktır ama dokunuşuna ihtiyaçı var yoksa sürekli acı çekecek. Sıcakla savaşmak işe yaramaz. Eğer ona direnmek istiyorsan, onunla *birlikte* çalışmalısın."

"ona açıklamaya çalıştım ama kabul etmedi."

"Elodie bir dahaki konuşmalarında Randa'ya bunu açıklayacağını söylüyor. Şimdilik, kontrolünü kaybettiğın için kendini hırpalamayı bırak. Kızgınlık döneminde kimsenin akli tamamen yerinde olmaz. Birkaç gün sonra o da en az senin kadar çıldırmış olacak."

"Tamam."

Bir duraklama oldu. "Elodie dün geceki rüyalardan sağ çıkıp çıkmadığını öğrenmek istiyor."

"Ne rüyası?"

"Hapishanedeki iblisler Eş Dağı'ndaki çiftleşmemiş insanlara seks rüyaları gördürüyor. Bunu sana söylemiştim."

Kahretsin.

Bunu düşünmemiştim bile.

Bunu d    necek kadar bile aklım başımda değildi.

"Onlardan kurtuldu. Benden saklanmayı bıraktığında onunla bu konu hakkında konuşacağım."

August, "Orada uyuyamama ihtimali çok yüksek," diye uyardı. "Onu Scale Ridge'e geri götürmeniz gerekebilir."

Bu düşünceyle içimdeki canavar başımı

kaldırdı. Onu geri götürme şansım yoktu. "Bir yolunu bulacağım."

"Kendine fazla yüklenme, Jas."

"Teşekkürler." Bana daha fazla ders veremedenden telefonu kapattım ve mesajlarımı açtım.

Tanımadığım bir numaradan bir düzine mesaj vardı ama mesajda bir tarif gördüğümde kimden geldiğini anladım.

Mesajlar arasında gezinirken daha fazla tarif ve en üstte bir metin ortaya  ıktı.

VI

KIZ KARDEşİMİN AÇLIKTAN ÖLMESİNE İZİN
VERME, PİSLİK.

Sert bir nefes aldım.

Eğer sıcakla savaşamazsak, ki bu oldukça muhtemel görünüyordu, eşimin ikiz kız kardeşini kazanmanın bir yolunu bulmam .

Küçük kardeşimden nefret etmesine rağmen. Belki bunun üzerinden bağ kurmanın bir yolunu bulabiliriz.

Kimi kandırıyordum ki? Ben bozuk şeyleri tamir etmek için aradığın adamdım, yeni arkadaşlar edinmek için değil.

şu anda yeni tarifler öğrenecek enerjim yoktu, bu yüzden Viola'nın mesajlarına cevap vermedim.

Sonra oturma odasında volta atmaya başladım.

Beni kadınımdan ayıran bir kapı varken aklı başında kalmak neredeyse imkansızdı.

İçgüdülerim beni ele geçirip banyoya doğru fırlatana kadar volta atmaya devam ettim.

Ondan daha fazla uzak kalamazdım.

OceanofPDF.com

nine

RANDA

HUZURLU BANYOM neredeyse başladığı anda bitmişti. Jasper kapıdan içeri daldı, alev alev yanan gözleri banyoda tehdit arıyordu.

I kenetlenmiş benim Bacaklar birlikte ve kapalı benim memeler ile benim Kollarını otomatik olarak açtı ama henüz çıplaklığımı fark etmemişti.

Vücut pozisyonu bana zihninin muhtemelen yine ejderha modunda olduğunu söyledi. Yani sağduyu ve mantık gemiye yön vermiyordu.

"Banyo yaparken yalnız kalmak istiyorum," dedim. Kalp atışlarım düzensiz olsa da sesim sakindi.

"Hayır." Jasper bunu düşünmedi bile.

İçimi çektim.

Yüz ifadesi taş kesilmişti.

Bana daha önce nasıl dokunduğunu düşününce, çıplak vücudumdan da utanmamam gerekirdi.

Ama hâlâ öyleydim. Sadece birazcık.

Beni daha önce hiç çıplak görmemişti ve gördüğünde de tepki vermemişti. Yani, bu garipti.

Telefonu cebinde çalmaya başladı ama onu almak için hiçbir hareket yapmadı. Ya da cevaplamak için.

Bakışları bana sabitlenmişti ve çok yoğundu. Belki de her şeye rağmen tepki veriyordu.

Gerçekten çirkin olduğu zamanlarda pek konuşmazdı, bu yüzden sanırım bu kadar çabuk sonuca varmamalıyım.

Telefonu çalmayı bıraktı.

Bir anlık sessizlikten sonra tekrar çalmaya başladı. Hâlâ cevap vermek için bir hamle yapmadı.

Ve hâlâ hayatın tüm sorularının cevabı bendeymiş gibi bana bakıyordu.

"Seni arayan her kimse, söyleyecek önemli bir şeyi olmalı," dedim. Cevap vermedi.

Parmakları yavaşça yumruk şeklinde kıvrıldı ve ereksiyonu nemli kot pantolonunda zonkladı.

Yüzüm kızardı.

Vücudum yeniden ağrımaya başlamıştı ve ben de terliyordum. Ilık banyo suyu bile sıcağın sıcaklığına denk değildi.

Telefonu tekrar çalmaya başladı.

Sonra tekrar başladı.

Jasper gerçekten cevap vermeyecekti.

Dudağımı ısırdım, sonra bir kolumu göğüslerimden uzaklaştırdım. Bir tanesi beni korumaya yetti. Orta boyluydum ve kıvrım bölümünde etkileyici bir şeyim yoktu.

Yine de bakışları erimeye başladı.

Şişkinliği kot pantolonunu daraltacak kadar büyüktü ve telefonunun ön ceplerinden birinde olmadığını açıkça belli ediyordu. Çıkıntının üzerinden eğilerek kolumu arkasına doğru uzattım.

Jasper bir adım daha yaklaşarak bana daha iyi erişim sağladı.

Elimi arka cebine soktum ve sıkı, tonlu kıkına götürmek için mücadele ettim. Elim ıslaktı, bu da yardımcı olmadı.

Ama tenimizi ayıran kumaşla bile ne kadar güçlü olduğunu hissedebiliyordum.

Aramızda hiçbir şey olmadan poposunu tutma dürtüsüne karşı dudağımı ısırđım. Sadece ten tene.

Telefonu o cebinde değildi, ben de diğerine uzandım. Serbest kolumla etrafına yeterince uzanabilmek için bacaklarımı biraz bükme zorunda kaldım ve biraz ayrıldıklarında göğsü gümbürdedi.

"Seni tatmam gerek," dedi, ancak cebinden çıkardığımda telefonu hâlâ çalışıyordu.

August'un adı ekrandaydı, ben de cevap verdim. Hissettiğim şehvetten dolayı sesim biraz yüksek çıkıyordu ama bunu görmezden gelmeye çalıştım.

"Alo?"

"Randa? Ben Elodie." En iyi arkadaşımın sesi beni rahatlatmak yerine daha da gerdi.

Neden Jasper'ı arka arkaya üç kez aramak zorunda kalmıştı?

August'la birlikteydi ve-

"Telefonun kapalı. Seni aramaya çalışıyordum," dedi Elodie. "İyi misin?"

Oh.

Bu, birikmekte olan tatsız ve yoğun duyguları hafifletti.

"Ben iyiyim. Sadece olmak istemedim. Senin için her şey yolunda mı?"

"Evet. Jas birkaç dakika önce August ile konuştu ve Auggie senin için birkaç şeyi açıklığa kavuşturmamı istedi."

"Tamam..."

Tekrar oturma pozisyonuna geçerken gözlerimi Jasper'dan ayırmadım, bacaklarımı tekrar kapattım ve göğsümün etrafındaki kolu sıktım.

"Dün gece seks rüyaları gördün mü?" diye sordu. "Son derece yoğun, gerçekçi olanlar mı?"

Bu soru beni ejderhanın beni içinde tuttuğu trans halinden çıkardı. "Belki de. Bu sıcaklığın bir parçası mı?"

"Hayır. Altınızdaki hapishanedeki iblisler açlıktan ve büyüleri aç olduklarında rüyalarınızda şehvetinizi otomatik olarak ateşliyor gibi görünüyor. Bu sadece çiftleşmemiş insanları etkiliyor."

"Şu anda çiftleştiğimizi sanıyordum."

"Hayır. Sen o işi yapıp dek mühürleyene kadar olmaz."

"Bunu kaçınılmaz bir şeymiş gibi söyleme," diye uyardım.

"Özür dilerim. Bunu açıklıyorum çünkü bilmeniz gerekiyor, orada rüya görmeden uyuyamayacaksınız. Seni tahrik edecek ve sürekli uyandıracaklar. August uyuyamadığım için beni Scale Ridge'e sürüklemeyen önce insan olarak orada sadece birkaç gün geçirebildim. Senin dinlenemediğini görmek Jasper'ın içgüdüleriyle savaşmasını da zorlaştıracaktır."

Bu başlı bir sorun gibi görünüyordu.

Durakladı ve hattın diğer ucunda bir adamın alçak sesini duydum. August onunla konuşuyordu. "Seninle sıcaktan pes etmeden en iyi şekilde nasıl kurtulacağın hakkında konuşmam gerekiyor, şimdi."

"Bana Jasper'ın az önce söylediklerini satmaya çalışmadığını söyle, Elodie."

Yumuşak bir şekilde güldü. "İzci Kız Kurabiyeleri ile spor yapmıyorum, Randa." "Bu durumda İzci Kız Kurabiyeleri tercih edilirdi."

"Bir kutu kurabiye uzun süre dayanmaz ama bir eş bağı sonsuza kadar sürebilir," diye karşı çıktı.

İçimi çektim.

"Özür dilerim, özür dilerim. Bu noktada ejderhalar lehine önyargılı olduğumu biliyorsun. Her neyse, ejderhalar yüzyıllardır sıcaklık başladığında onunla savaşmaya çalışıyorlar. Bildiğim kadarıyla zamanın başlangıcından beri. Gerçi August şimdi bana gerçekten kadim ejderhaların tamamen farklı bir kültüre sahip olduğunu söylüyor ama bu önemli değil. Sahip oldukları her şeyle sıcakla savaşıyorlar, değil mi?"

"Elbette."

"Dişe diş mücadele etmek işe yaramıyor. Bunu defalarca kanıtladılar. Dişinizi sıkamak ve pes etmemeye karar vermek bir çözüm değil. Isı çok güçlüdür. Şimdi ne kadar güçlü olmaya karar verirsen ver, iki ya da üç hafta içinde Jas'a acını dindirmesi için yalvarıyor olacaksın."

"Nasıl savaştın o zaman?" Sesim yumuşadı. Daha az

emin.

Tüm bu durum dengemi bozdu ve kendimi huzursuz hissetmeme

neden oldu. "Biz bir çeşit takım olduk. Jasper muhtemelen bunu sana

söylemiştir."

"O yaptı."

"Teorik olarak bunu ekip kurmadan da yapabilirsiniz. En temel düzeyde, yaptığımız tek şey ısıya istediği her şeyi elimizden geldiğince vermektir. Sadece son düzlükte, acının kötü olduğu zamanlarda gerçekten zordu. Ve o zaman bile August bana istediklerimi vermekte direndi çünkü doğaüstü hapisanede öldürülebileceğimi biliyordu ki Heat sona erdikten sonra oraya gidecekti."

Başım döndü. "*Hapse* mi girecekti?"

"Uzun hikaye ama evet. Her neyse, bir kadının kızgınlığının son kısmını pes etmeden atlatmasının mümkün olup olmadığını bile bilmiyorum. Benden çok daha inatçı ve acıya çok daha dayanıklı olması gerekir, çünkü kızgınlık sırasında ağrı kesiciler bize hiçbir şey yapmaz."

Ve Elodie benden çok daha inatçıydı.

Bu da gelecekteki bağımsızlığım için pek iyiye işaret değildi. Ya da Jasper'ın.

Yani hayatta kalacaksam, bu kısmı kendi başıma çözmem ve çok daha inatçı olmanın bir yolunu bulmam gerekecekti.

"Ama ilk bölümü en az acıyla atlattın?" diye sordum.

"Evet, bunu yapmak da oldukça kolay. İlk başta, bağ sadece her zaman dokunmanızı istiyor. Jasper'a fiziksel olarak dokunuyorsanız, minimum acı ve ısı olmalıdır. Bu sıcaklık, acıyı hafifletmek için onu sizi ısırma itene kadar yavaş yavaş artacaktır."

Beni çoktan ısırıldığından bahsetmedi. Ben de bahsetmedim.

"Bundan sonra, artan acıyı dindirebilecek tek şey seks olacak ve bu rahatlama çok ama çok geçici olacak."

"Vay canına, bunu gerçekten satıyorsun," diye mırıldandım.

Gözlerim hâlâ Jasper'ın kilitlenmişti. Denesem bile gözlerimi kaçırıp kaçıramayacağımı merak etmeye başlamıştım.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bu durumda boktan gerçeklerin mutlu yalanlardan daha iyi olduğunu düşünüyorum, sence de öyle değil mi?"

"Maalesef, evet."

"Peki sen benim durumumda olsan ne yapardın?" Ona sordum. Bu bağı istemediğimi bilsem de, bundan kurtulmanın bir yolu olmayabileceğini düşünmeye başlamıştım. Ve onun cevabını duymak istiyordum.

Bir an düşündükten sonra itiraf etti: "Muhtemelen kendimi bir eş bağına hazırlardım. Tüm gerçeklere baktığınızda, başka bir seçenek yok gibi görünüyor. Jas aklını daha da yitirmeden Eş Dağı'ndan ayrılamaz. Onunla aranızdaki bağı mühürlemeden orada uyuyamazsınız. Isı o kadar acı verici ki ben buna dayanamam ve sen benden daha yumuşaksın. Bunu iyi anlamda da söylüyorum. Üçümüz arasında iyi olan sensin. Vi sert olan ve ben de güne bağlı olarak her iki tarafa da gidebiliyorum."

Dudaklarım azıcık yukarı doğru kıvrıldı. "Bazen sanatçı olmaktan nefret ediyorum. Çok tüketiyor. Öyle olmasaydım daha sert olurdum."

"Ama o zaman sen, sen olmazdın. Ve sen oldukça harikası, Randa."

"Teşekkürler." Gözlerimi kapattım. "Eş bağının ne önemi var ki? Adet yok mu? Her ay birkaç gün tekrarlanan ısı mı? Korkunç miktarda uçuş mu?"

"Koku meselesi de öyle. Ve zihinsel bağ."

"Zihinsel bağ mı?"

"Oh, bundan bahsetmedim mi?"

"Hayır."

Elodie şöyle açıkladı: "Eş bağı bir çiftin zihinlerini birbirine bağlar. Birbirimizin en yüksek sesli düşüncelerini duyarız ve ne kadar uzakta olursak olalım, herhangi bir zamanda birbirimizle zihinsel olarak konuşabiliriz."

"Vay canına. Size göre şu anda yapabileceğim en iyi şey Jasper'ın eşi olacağım gerçeğini aklıma yerleştirmeye çalışmak. Ve ona sürekli dokunmak, böylece sıcaklıkla uğraşmak zorunda kalmam."

"Doğru," diye kabul etti. "Kendini verdiğinde ateş aslında eğlencelidir. Hayatınızın en iyi seks, tekrar tekrar."

Yüzüm ısındı.

Gözlerimi açtığımda Jasper'ı küvetin yanında dizlerinin üzerinde buldum. Elleri çıkıntıya dayanmıştı, tenime değmeyecek kadar uzaktaydı.

Bakışları erimişti.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" Fısıldadım.

"Sanırım hepsi bu kadar. Eğer kızgınlığa teslim olmaya karar verirsen, bana mesaj atmayı unutma ki August oraya gelip kapını çaldığı için neredeyse kendini öldürtmek zorunda kalmasın."

"Tamam. Teşekkürler."

İkimiz de telefonu kapattık ve ben Jasper'ın telefonunu küvetin kenarına bıraktım.

OceanofPDF.com

Dudaklarımı ısırarak onu inceledim.

Hâlâ gördüğüm en muhteşem adamdı. Güçlü ve seksi.

Sert ama yine de nazik.

Yoğun ama biraz da garip.

Onda tarif edecek kelime bulamadığım karmaşık bir şeyler vardı. Karmaşık ve güzel.

İlk defa onu çizmek için can atıyordum. Ama bunu
küvette yapamazdım.

Ve konuşmamız gerekiyordu.

"Mantıklı ve insani bir tartışma yapabilmemiz için senin akli başında
olmana ihtiyacım var," dedim. Çenesi sıkıştı.

Vücudunu bir titreme sardı.

Hâlâ içgüdüleriyle savaşmaya çalışıyordu. Ama savaşabileceği bir şey olsalardı
onları çoktan yenmiş olacağından emindim.

Ve onu nasıl akli başında yapacağımı bilmemin tek yolu... Dudağımı daha sert ısırđım.

Nasıl hala azmış olabilirim?

En azından bu, Heat'in işi olmalıydı.

"Su kokunu benden gizliyor," dedi Jasper, sesi alçaktı. "Saçındaki bok da öyle."

Saç spreyimden bahsediyordu.

"Yıkayabilirim ama biraz mahremiyet istiyorum," dedim. Kımıldamadı.

İçimi çektim.

Muhteşemdi ama muhteşem bir baş belası yine de belasıydı. "Sadece arkayı dön," dedim.

Bir an geçti ve sonunda, sert bir şekilde, kendini benden uzaklaştırdı.

O aynaya bakar gözlerimiz aynada buluştu. Sadece başımın üst kısmı görünüyordu, bu yüzden buna aldırmadım.

Muhtemelen kendime fazla zaman kazandırmadığımı bildiğimden, hiçbir şeyi tıraş etme zahmetine girmeden hızlıca temizlendim. Jasper aradaki farkı bilmiyordu, bu yüzden biraz kıllı olmamı umursamazdı. Ya da en azından ben umursayacağını sanmıyordum.

Küvetten çıkıp havluya sarındığımda gözleri aç bir şekilde vücudumu inceledi. "Ejderhalar vücut kılları hakkında ne düşünür?"

Gürledi.

Bunu yaptığını düşünmemiştim. "Kokunu yoğunlaştırıyor," dedi.

Bu bana iyi bir şeymiş gibi gelmedi ama öyle olduğunu düşünüyor gibiydi, ben de suratımı asmamaya çalıştım.

Belki de bağı mühürlemeye karar verirsek her şeyi tıraş etmek için zaman ayırabilirim.

Bunu gerçekten düşündüğüm gerçeğini aklıma yerleştirmek zordu ama Elodie'nin küçük konuşması işe yaramıştı. Her ne kadar haftalar süren cehennem azabı boyunca dişlerini sıkabilen bağımsız bir kadın olmak istesem de, bu ben değildim. Barista bana yanlış kahve siparişi verdiğinde gülümseyen ve gününü güzelleştirmek için kavanoza fazladan bahşiş koyan kızdım. Biri bana çarptığında *ondan* özür dilerdim.

Kim olduğumu seviyordum... ama kim olmadığımı da biliyordum.

Ve ne yazık ki bu benim durumum için iyiye işaret değildi.

Havlum hâlâ üzerimdeyken yatak odasına doğru yürüdüm ve Jasper da beni dolaba kadar takip etti. Kapıyı tam kapatamadan yakaladı ama ben işaret edince arkasını döndü.

Giysilerim hâlâ yıkandığı için onun gömleklerinden birini daha giydim.

Onları kullanma hızımla sahip olduğu her şeyi ter içinde bırakacaktım.

Belki de bu durum değişecekti.

Jasper'la konuşana kadar gerçekten bilemezdim.

...Ama onu akıl sağlığına geri döndürmeden Jasper'la konuşamazdım.

Ve onu akıl sağlığına kavuşturmak için bildiğim tek bir yol vardı. Yaptıklarımızdan sonra bunu düşünmek beni germiyordu. Sadece daha sıcak.

Çok daha sıcak.

Gömleğiyle kanepeye doğru yürüdüm ve o da bana dokunmadan arkamdan geldi.

O yanıma oturur oturmaz, bacaklarımdan birini kucağının üzerine kaldırdım ve bacaklarımı açtım. Gömlek hâlâ beni örtüyordu ama Jasper yine de homurdandı.

"Kendime dokunmamın bir sakıncası var mı?" diye sordum. Tüm vücudum kızarmış gibi hissediyordum ama planımı yeniden gözden geçirmeme izin vermedim.

Ne de olsa onu aklı başında yapmalıydım.

Ve onunla bu şekilde birlikte olmak eğlenceliydi, dürüst olmak gerekirse. Bana bakışı ve dokunuşu her zaman nefesimi kesiyordu.

"Hayır." Tişörtümün eteklerini yukarı doğru çekti ama beni açığa çıkarmadan önce kendini durdurmayı başardı.

Elimi kalçalarımın arasına kaydırdım. Dokunuşum iyi hissettirdi, ama onun sert parmaklarının verdiği his kadar şaşırtıcı değildi.

Klitorisimin etrafında bir daire çizerek nefesimin kesilmesine izin verdim. "İzlemek ister misin, Jas?"

Hırladı. "Siktir, evet."

Boştaki elimle gömleğimi yukarı doğru çekiştirerek alt tarafımı ona gösterdim.

Daha yukarı çekerek karnımı daha fazla ortaya çıkardı ve elini oradaki yumuşak etin üzerinde gezdirdi. Leğen kemiğimin üzerinde bıraktı ve ben klitorisimi okşarken ateşli gözlerle beni izledi.

Jasper daha önce hiç seks yapmamıştı ve anatomim hakkında ne kadar şey bilip bilmediğinden emin değildim. O kadar canavardı ki, gerçekten ihtiyacı olmasa bile bir derse aldıracağını sanmıyordum.

"Bu benim klitorisim," dedim, tekrar yavaşça daireler çizerek. "Buranın hızlı olmasını sevmiyorum ama baskı iyidir."

Burun delikleri
alevlendi.

Gözleri yanıyordu.

Eli göbeğime yaklaştı.

"Beni izlemek hoşuna mı gidiyor?"

diye sordum. "Hiçbir fikrin yok."

"Ben de sana dokunabilir miyim?"

Çenesini sıktı ve başını salladı.

Boştaki elimle kotunun düğmesiyle uğraştım ve o da benim için düğmeyi açtı. Sonra iyi bir önlem için fermuarı da aşağı çekti.

"Teşekkürler, Jas."

"Sana dokunmama izin vererek bana teşekkür et." Sesi neredeyse vahşiydi. "Pekâlâ."

"Göster bana."

Elini tuttum ve kalçalarımın arasına götürdüm, kalın parmaklarından birini klitorisime bastırdım ve yavaş bir daire çizerek hareket ettirdim. "İşte böyle."

Parmağını oynatmaya devam ederken nefesim kesildi. Çabuk anladı.

"Bundan ne kadar hoşlandığının kokusunu alabiliyorum bebeğim." Onun o alçak, seksi sesiyle klasik takma adını duyunca vücudum sıkıştı.

Bana daha önce hiç *bebek* dememişlerdi. Hatta *bebeğim*. Muhtemelen hiç düzenli bir erkek arkadaşım olmadığı içindir.

Yine de hoşuma gitti.

Ben çok beğendim.

Biraz daha sert bastırınca kalçalarım kalktı. Sikini serbest bıraktım ve elimi onun etrafına sardım.

Parmağı bir an için klitorisime girdi ve ikimiz birlikte tısladık. "Bu o kadar iyi hissettirmemeli," diye başardım.

"Bunu ilk kez söylemiyorsun," diye hırladı. Öyle değildi.

Muhtemelen sonuncusu da olmayacak.

Elimi ipeksi boyunda gezdirdim.

Yemin etti.

Onun kalçaları da benimkilerle aynı şeyi yaptı.

Hareketi tekrarladığımda klitorisime daha sert bastırdı.

Neredeyse kontrolümü kaybediyordum.

"Sakin ol," diye nefes nefese kaldım.

Baskı anında hafifledi. "Bu *çok* lanet bir şey *miydi*, Miranda." Elimi bir kez daha pompalarken kelimeler hırıltılıydı.

Zevkinin başlangıcı çoktan elimin her tarafına yayılmıştı ve hâlâ sızıyordu.

Kontrolünü kaybetmemek için büyük bir mücadele veriyordu.

Yine de onun inişini izlemek istedim. Onu iyi hissettirebildiğimi görmek istedim. Onun benim üzerimdeki gücünün aynısına sahip olduğumu.

Onu tekrar çalıştırdım, kayganlığını kullanarak sikinin üzerinde kaydım ve elimi ucundan büküm.

Bir kükreme ile boşaldı, salgısı elimi ve taşaklarını ıslattı. Bazıları da kanepeye çıktı ama bu sadece her şeyi daha ateşli hale getirdi.

Güçlü ve seksi adamı çözmüştüm.

Onu doruğa çıkarmıştım, başka hiç kimsenin yapma ayrıcalığına sahip olmadığı bir şeydi bu.

İçgüdülerini yeniden kontrol altına aldığı anda bile, gözlerinde o kadar yoğun bir açlıkla bana bakıyordu ki, üzerine tırmanmak ve asla inmemek istedim.

Üzerinden hiç inmedim.

Bu fantezide çok fazla *iniş* olurdu.

Yeniden kazandığı kontrole rağmen, ilk hareketi kucağındaki bacağımın pozisyonunu değiştirmek oldu.

Beni daha da açmak için.

Beni içine çekip yavaşça dokunmaya devam ederken bakışları göbeğimde sıcaktı.

Kararsız bir nefes aldım, kalçalarım hafifçe hareket ediyordu.

Serbest eliyle parmaklarımı ereksiyonundan kaydırđı ve kaygan avucumu merkezime doğru sürükledi.

Ne yaptığını fark ettiğimde içim ısındı. Beni serbest bırakıyordu.

Beni bu şekilde işaretliyorsun.

Nefes nefese güldüm. "Beni ısırarak yetmedi mi?"

"Seni her lanet gün ısırsam yine de yeterli olmaz. Kokumun içinde olması gerek."

Vücudum sıkıştı.

Elimi göbeğimden çekti ve klitorisimle tekrar, öncekinden biraz daha sert bir şekilde alay etmeye başladı. Bunu yaparken eli aşağıya doğru hareket etti ve hiçbir uyarıda bulunmadan üç parmağını içime soktu.

Nefesim kesildi.

Hissederken.

Benim için zevkti.

"Seninle yumuşak ve kolay değil, ha?" . "Benim tarzım değil, tatlım."

"*Baby* ile gideceğini sanıyordum."

"Hâlâ karar veriyorum." Parmak eklemlerini g noktamın üzerinde gezdirerek klitorisime daha sert bastırdı. "Boşaldığında parmaklarımı sık. Her santimini hissetmek istiyorum."

Vücudum onun için sarsılırken çığlıklarım havayı doldurdu, kanalım zevkimin her dalgasıyla sıkılaştı.

"Siktir, Miranda."

"Miranda'ya dönmek mi?" Nefes nefese kaldım. "Sana kimsenin bana öyle seslenmeyeceğini söylemiştim."

"Benden başka kimse."

Parmak eklemlerini hafifçe üzerimde
gezdirdi. Yavaşça.

Zevkim yeniden kabarıırken nefesim kesildi. "Konuşmamız
gerek," dedim.

"Ne hakkında?"

"Bağ, *bebeğim*." Bana taktığı lakapla ona vurdum. Dudakları yukarı
doğru kıvrıldı, bakışları hâlâ sıcaktı. "O zaman konuş."

"Parmakların içimdeyken olmaz." "Bu
noktada ya parmaklarım ya da sikim."

İnledim ve bir şekilde ona daha da sıkı sarıldım. "Jas." "Miranda."

"Parmaklar dışarı," diye başardım.

Homurdandı ama parmaklarını yavaşça çıkardı. Yavaş, şehvetli hareket
neredeyse benim için başka bir doruk noktası oluşturdu, ama bunun yerine beni
nefes nefese bıraktı.

Ve hala bir şekilde muhtaç.

Jasper kaygan elini kalçamın üstünde bıraktı ama en azından beni örtmesi için
tişörtünü aşağı çekti. Aletini kaldırmak için hiçbir hareket yapmadı ve
dikkatimi tekrar adama vermeden önce bir dakika boyunca ona bakmaktan
kendimi alamadım.

Ona baktığımda bakışları daha da ateşliydi.

"Sanırım biraz boşluğa ihtiyacımız var," dedim, hâlâ hızlı hızlı nefes
alıyordum.

"Eş bağımız hakkında konuşmak için alana ihtiyacımız yok. Konuşun, ben de
dinleyeyim."

Yanaklarımı havayla doldurdum ve zihnimi az önce paylaştığımız sıcak
anlardan uzaklaştırarak uzun bir nefes verdim. "Pekâlâ. Elodie aramızdaki
bağı mühürlemeden sıcaktan kurtulmamızın mümkün olmadığını düşünüyor.
Onun

Mantıklıydı. Ben de senin aletine tırmanmama dakikalar kaldığını düşünürsek, onunla aynı fikirdeyim."

Bundan bahsedilince siki sarsıldı.

Onu tekrar elime almamak için yumruklarımı sıkmak zorunda kaldım. "Bir eş bağı istemiyorsun." Sesi gergindi.

"Sen de öyle, ama buradayız. Bir çıkış yolu olduğunu sanmıyorum. Sence var mı?"

Başını sertçe salladı. "Şimdiden kendimi tutmakta zorlanıyorum. Acının kokusunu teninde hissettiğimde, bu çok ama çok daha zor olacak."

"Doğru. Ve eğer , benim düşüncem, acı çekmenin ne anlamı ? Ya da bunu uzatmanın?"

Jasper uzun, çok uzun bir süre bana baktı.

Ben de baktım.

"Şimdi mühürlemek mi istiyorsun?" diye sordu sonunda, sesi hâlâ gergindi.

"Belki şu anda değil ama yakında. Yeni eve taşındıktan sonra belki. Böylece daha rahat edebiliriz ve ben de ısı ya da her neyse onu kaybederken değişime uyum sağlayabilirim."

Sözlerimle birlikte eli üst baldırımında sıkılaştı. "Bu sana iyi geliyor mu?" Kontrol ettim.

"Evet."

Güzel.

Bu iyiydi.

Çılgıncaydı ama muhtemelen en iyi karar buydu. "Bu gece taşınıyoruz."

Ayak parmaklarım kıvrıldı.

Kelimelerde sıcaklık vardı.

"O zaman sanırım bu gece bağı mühürlüyoruz."

Bu konuda kafayı yememe izin verecek ve her şeyi daha sonra çözecektim. Isı bittikten sonra geri dönüş yoktu.

Belki bu biraz çılgıncaydı ama en kolay seçenek gibi görünüyordu. "Anlaştık. Çamaşırları değiştirelim ve eşyalarımı toplamaya başlayalım."

Başımı salladım ve yola koyulduk.

BİRKAÇ SAAT SONRA, kendi kıyafetlerimi giymiştim ve devasa balkonumuz Jasper'ın ailesinin yaşam alanını dolduran eski mobilyalar ve dekorasyonlarla doluydu. Anladığım kadarıyla ejderhalar hepsini dağıtılacakları ya da depolanacakları başka bir iniş pistine götürüyorlardı.

Neredeyse işleri biter bitmez, yeni mobilyalarla birlikte daha fazlası geldi.

Jasper ejderhalar gelip giderken içeride kalmamı ve gözlerden uzak durmamı istemişti. Vi'nin ilk tepkisi onu terslemek ve herkesle birlikte dışarı çıkmak olsa da, barışı korumanın daha iyi olacağını biliyordum. Onun gürültüsünde bir kavgaya neden olmak istemedim. Özellikle de gerçekten çiftleşeceksek.

Hâlâ aklım buna ermemişti ve gerçekten de çalışmıyordum. Bu zaman alacaktı. Şu anda sahip olduğumdan daha fazla zaman.

Bu yüzden, bir avuç ejderha kutulanmış devasa mobilya ve dekorasyon paletlerini yere indirirken pencerenin kenarından dışarı bakmaya razı oldum. Ejderhalar farklı renklerdeydi ve göz alıcıydılar.

Elbette bu, Jasper'ın sırtına tekrar binmek istememe neden olmadı.

Gümüşi pulları ne kadar güzel olsa da, onunla bir kez daha uçuşma düşüncesi beni ürpertti.

Muhtemelen bir noktada buna da kafa yormam gerekecekti ama bu yarının sorunuymdu.

Ya da gelecek haftanın problemi.

Belki gelecek *ayın* sorunu?

Doğrusu ben olsam bunu mümkün olduğunca ertelerdim.

Son ejderha da paletini yere bıraktığında şekil değiştirdi.

Jasper'ın bakışları bana doğru kaydı ve hızla yana çekilerek diğer adamı çıplak görmeden önce görüşümü kestim. Başka bir adamın aletini cepheden görmenin Jas'ı tekrar canavar moduna sokacağından emin olacak kadar sıcaktan anlıyordum.

"Yardımanız için teşekkürler," dedi Jasper, sesi nötrdü.

"Elbette. Başsağlığı dilemenin en iyi yolu bu," dedi diğer şekil değiştiren. Göğsüm acıyla gerildi.

Bu tam da istediğim şeydi - Jasper'ın beni istemediğini hatırlatan bir şey daha. Ya da en azından benimle çiftleşmek istemediğini. Durumumuzu düşünürsek, bu da aynı şey gibi görünüyordu.

Jasper kıkırdadı. "Evine git, pislik."

Diğer ejderha güldü ve bir süre sonra tekrar gökyüzüne çıktığında kanat çırpışlarını duydum.

eleven

RANDA

Pencereye doğru geri adım atarak Jasper'ın parmaklarının pençeye dönüşmesini ve ilk paletteki her şeyi bir arada tutan bantları kesmeye başlamasını izledim. Tüm kutular açık ve erişilebilir olduğunda, bir sonrakine geçti.

Ve bir
sonraki.

Ve bir
sonraki.

Yardım teklif etmek için dışarı çıkmaya zahmet etmedim. Eğer yaparsam reddedecekti.

Jasper daha önce her mobilyayı ve her dekorasyonu tek başına balkona taşıdığına, benim bu işte yer almamı istemediğini açıkça belirtmişti. Beni bu kadar zayıf ve işe yaramaz görmesi beni sinirlendiriyordu ama beni savunmak onun bana bakış açısını değiştirmemişti.

Ben de denemeyi bıraktım.

Bunun yerine, Brynn'in bana daha önce gönderdiği dijital fotoğrafları çıkarıp her şeyin nereye konması gerektiğini gösterdim.

Jasper ilk yatağı içeri taşıdığına ona doğru yatak odasını işaret ettim. Cüssesi ve gücü sayesinde en azından hiçbir mobilyayla boğuşmadı.

Balkondaki her şeyi gözden geçirirken hızlı hareket etti ve bir şeyi yeniden yerleştirmesini istediğimde bir kez bile şikâyet etmedi. Aslında getirdiği her yeni mobilya parçasıyla bana bakmaya başladı, bu da beni iyi hissettirdi.

Brynn'in resimlerini tam olarak takip etmedim. Eşyaları yerleştirirken Jasper'dan diğer eşyaların yerlerini değiştirmesini istedim, böylece daha iyi akmalarını sağladım.

Hayal kırıklığı ya da şikâyet etmemesi bana sessizce kızdığını hissettirdi, bu yüzden devam ederken yanaklarım ısındı. Sıcaktan o kadar terlemiştim ki Jasper'ın tam olarak ne hissettiğimi anlayacağını sanmıyordum, neyse ki.

BİRKAÇ SAAT SONRA, her şey yerli yerindeydi.

Ya da en azından geçici yeri. Muhtemelen bir kısmını tekrar taşırdım.

Muhtemelen hepsini.

Ama o an için hoşuma gitti.

Kahretsin, o an için *sevdim*.

Rahat ve konforluydu, açık renkler, eğlenceli renkler ve iyi bir önlem için bazı koyu renkler de atılmıştı. Ev bir rüya gibi görünüyordu. Bazı resimler yanlış konumdaydı, çünkü zaten duvarlarda bulunan kancaları ve çivileri kullanmıştık, ama umurumda değildi. Her şeyin yerini değiştirme zamanı geldiğinde bu beni daha az suçlu hissettirecekti.

İşimiz bittiğinde, Jasper kutuları ve paketleme malzemelerini yığmak için dışarı çıktı ve ben de yeni kanepeye doğru ilerledim.

Geniş, açık alana mükemmel bir şekilde uyan muhteşem, devasa bir kesitti. Kumaşı yumuşaktı ve koyu mavi rengi tuhaf görünmeden yeterince göze çarpıyordu.

Elodie ya da Viola'yı görüntülü arayıp evin ne kadar muhteşem göründüğünü göstermek istedim ama gecenin bir yarısıydı. Vi Jasper'ın eviyle ilgili heyecanımı duymak istemezdi. Elodie de bunun ne anlama geldiğini düşünürdü.

Neredeyse oturur oturmaz bir mesaj geldi. Minderler istediğimden biraz daha sertti ama yeni mobilyalarda bunun hep olduğundan emindim. Muhtemelen gevşeyecektir.

BRYNN

Bitirdin mi? Nasıl oldu?

Resimlere ihtiyacım var! Videolar! Bir şeyler!

Burada ölüyorum ve arkadaşım heyecanlı kıcıımı yatağa sürüklemeye çalışıyor!

Seksi bir şekilde değil...

Belki

Tamam, iyi, seksilik zaten oldu

Bir süre önce bırakmalıydım, özür dilerim, TMI

Mesaj geldiğinde homurdanmamı engelleyemedim.

BEN

Görüntülü görüşme için yeterince giyindiniz mi?

BRYNN

OLABİLİRİM

BİR SANİYE

Bir dakika sonra beni aradı.

Cevap verdiğimde mavi gözleri parlıyordu ve sarı saçları dağınıktı ama aslında giyinikti. Ya da en azından bir tişört giymişti. Arkadaşı videoda yoktu ve giyinik olup olmadığını sormayacaktım.

"Hey!" Sırıttışı o kadar büyüktü ki kendimi tutamayıp ben de sııttım. "Kesinlikle günümü güzelleştirdin. Değil mi, Bash?"

"Mmhm." Yorgun bir erkek sesi gürledi.

"Kiminle konuşuyorsun sen?" Jasper'ın hırıltısı bir kalp atışı sonra odaya yayıldı ve tüylerim diken diken oldu.

"Brynn." Telefonu havaya kaldırdım ve bana doğru yürüdüğünü bildiğim kapı aralığına doğru eğdim.

"Bu Bash'in sesiydi, Jas. Onun gizli bir sevgilisi yok." Bir duraklama oldu. "Senin var mı?"

Jasper hırladı.

Gözlerimi devirerek kamerayı kendime doğru çektim. "Hayır, gizli bir sevgili yok. Daha önce de söylediğim gibi, eğer biriyle birlikte olsaydım o düğüne yalnız gitmezdim."

"Güzel. Tamam, bana malları göster," diye talep etti Brynn.

Güldüm ama kamerayı çevirip koltuktan kalktım.

Ben yaşam alanını gezip ona her şeyi gösterirken oohed ve ahhed dedi. Gülümsemem büyüdü ve o benimle birlikte ne kadar muhteşem olduğunu anlattıkça benim de heyecanım arttı.

Telefonu kapattığımızda ruh halim tamamen düzelmişti ve kendimi... açıkçası heyecanlı hissediyordum.

Eş meselesi değil.

Ama ev? Aslında bir ev değildi, ama de öyle diyebilirim.

Ve ev çok *güzeldi*.

Kütüphane ve çalışma alanıma dönüştürdüğümüz odanın dağlara bakan devasa pencereleri vardı ve kendimi dışarıdaymışım gibi hissettiriyordu.

Kendi evimde, dışarı çıkmak zorunda kalmadan odaklanabilecek ve ilham alabilecektim. Sadece bu bile daha iyisi için büyük bir değişiklik olurdu.

Sonunda telefonu kapattığımda Jasper'a "Kız kardeşin harika," dedim. Daha fazla krep yapıyordu ve tekrarlanan yemeğe rağmen onları dört gözle bekliyordum.

Bir anlaşma sesi çıkardı.

Yeni mutfak masasına doğru ilerlerken heyecanım biraz azaldı. Göz kamaştırıcıydı ve otururken parmaklarımı küllü kahverengi ahşabın üzerinde yavaşça gezdirdim.

Birkaç dakikalık garip bir sessizlikten sonra tekrar konuştum. "Bu kadar çok şeyi yerinden oynattığım için özür dilerim. Muhtemelen sinir bozucu olduğumu biliyorum ve öfkelenmediğin için seni takdir ediyorum. Her şeyin taze ve yeni hissettirmesi için yılda birkaç kez mobilyalarımın yerini değiştirmeyi severim, bu yüzden sizden bir daha hiçbir şeyin yerini değiştirmenizi istemeyeceğimi söylemek isterdim ama muhtemelen isteyeceğim."

"Sinir bozucu değildi. Eşyaların yerini değiştirmek büyük bir mesele değil. Kesinlikle öfkeleneyeceğim bir şey değil."

"Bilmiyorum, oldukça kolay sinirleniyor gibisin..." Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman oldum ve dudağımı ısırdım. Çok sertti.

"Bu Heat'in işi. Ve öfke seni kaybetme ihtimalinden kaynaklanıyor; hiçbir zaman sana yönelik olmadı."

Bu doğru muydu?

Kızgın olduğu zamanları düşünmeye çalıştım.

Belki de karışıma başka bir erkek ya da koku eklendiğinde hepsi öyle olmuştu. Daha önce *bana* hiç kızmamıştı.

"Yani bağ mühürlendikten sonra kişiliğin değişecek mi?"

"Artık içgüdülerim tarafından yönlendirilmediğimde, evet, yine kendim olacağım." Bunu düşünmek çok tuhaftı.

Ejderha tarafı tarafından o kadar kontrol ediliyordu ki, kendisi gibi bile hissetmiyordu.

Kulağa boktan geliyordu.

Bana bir şey sordu ama ben düşüncelerimin içinde o kadar kaybolmuştum ki soruyu zar zor duydum.

"Miranda?" diye

tekrarladı. "Hmm?"

"Acı çekiyor musun?"

Vücudum fena halde ağrıyordu ve resmen bir ter havuzuna dönmüştüm. "Pek sayılmaz."

Bu bir yalandı.

Ona acı çektiğimi söylemeyecektim; . Jasper hırladı.

"Sahtekârlığının kokusunu alabiliyorum."

Saçmalık.

"Kokumu tanıdıkça hayatım daha da zorlaşacak, mi?" Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı ama karşı çıkmadı.

Krepleri tabağa çevirirken, bunu her zamankinden daha kaba bir şekilde yaptı.

"Sanırım bağı mühürledikten sonra kütüphanemin karşısındaki yatak odasını istiyorum. Hâlâ bunu yapmak istediğini varsayıyorum."

Omuzları gerildi ama neredeyse başını sallamaya benzer bir hareketle başını salladı.

"Şimdi kim sahtekarlık yapıyor?"

Bir elini saçlarında gezdirdi, gözlerini hâlâ benden kaçırıyordu. "Bu sahtekârlık değil. Bağı mühürlemek hâlâ kaçınılmaz görünüyor, bu yüzden bunu şimdi yapmak işleri kolaylaştıracaktır."

"Bana gerçeği söyle, istemiyorsun," dedim. "Durum bundan daha karmaşık."

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Arkadaşınızın balkonda size başsağlığı dilediğini duydum."

"Bunu söylememeliydi."

"Neden olmasın? Gerçeğin etrafında dans etmenin ne anlamı var?"

"Düşünceli olmak gerçeğin etrafında dans etmek değildir. Senin duygularını düşünmesi gerekirdi." Jasper'ın sesi alçalıyor ve konuşma ilerledikçe daha da hırıltılı bir hal alıyordu.

"Dinlediğimi bilmiyordu."

"O zaman *benim* duygularımı da düşünmeliydi. Onun taziyelerine ihtiyacım yok." "Neden olmasın?"

"Çünkü bir eş bağı istemiyorum ama seni istiyorum. Benden uzaklaşmanı ya da başka bir erkeğin kollarına gitmeni izleme düşüncesi kontrolümü kaybetmeme neden oluyor."

"Bu bağ yüzünden."

"Çünkü sen *benimsin*. Ve sen ateş hiç başlamadan önce de benimdin." Konuyu yine açmıştı.

Düğün sırasında beni izlemekle ilgili şey.

Bir yanım çenemi kapatıp bu işin peşini bırakmak istese de, muhtemelen bu konuda bana yalan söylediğini bilmek beni çok sinirlendiriyordu. Kavga çıkaran biri değildim ama başka seçenek olmadığında kendimi savunabilirdim. Vi gibi güçlü iradeli bir ikiz kardeşle büyümek beni bunu öğrenmeye zorlamıştı.

"Seni bana bakarken hiç yakalamadım ve sana oldukça sık baktım. Sıcaklar başlamadan önce benden gerçekten hoşlanıyor olsaydın, fark ederdim."

Sonunda bana doğru döndü, spatulası hâlâ elinde olmasına rağmen kreplerini .
"Bana inanmıyor musun?"

"Pek sayılmaz."

"Ben *yalan söylemem*, Miranda."

Onu buna inanacak kadar iyi tanı mıyordum.

Yüz ifadesinden anlamış olmalı, çünkü çenesi sıkıştı. Sonunda bana sırtını dönmeden önce ileri geri hareket ettirdi.

Bir anlık sessizlikten sonra, "Tören sırasında Vi'nin yanına adımını attığında ayağın takıldı. O seni yakaladı ve birlikte sessizce güldünüz. Diğer herkes Elodie'ye bakıyordu; ben ise seni izliyordum."

Kabaca yutkundum.

O ve kardeşleri sağdıç oldukları için karşımızda duruyorlardı. Bunu göz ucuyla fark etmiş olabilir.

"Dört kadeh şarap içtin. Yemek masasına beş kez gittin. Vanilyalı makaronları diğer tatlardan daha çok beğendin. Bu arada ben de denedim ve hiç etkilenmedim."

"Harikaydılar," diye zayıfça itiraz ettim.

En az bir düzinesini . Yemek yemek beni Vi ve Eli'nin anlaşmazlıklarına katılmaktan alıkoymuştu.

"Yirmi üç yemişsin. Neredeyse her lokmayı gördüm."

Kahretsin.

"İki kez dans ettin. Elodie'nin ailesiyle birkaç dakika konuştun. Ailesine sarıldın. Babasının kolları sana dolandığında yerimde kalmak için çok çaba sarf ettim ama bu sadece birkaç saniye sürdü."

Yüzüm kızardı.

Belki de ona inandım.

"Her iki tuvalete gidişinizde de çantanızı Eli'nin yanında bırakmışsınız. İkinci kez geri döndüğünde elbisenin karın kısmında birkaç damla su vardı. Lavabonun seni ıslattığını düşündüm."

Vay anasını.

"Pekala, sen kazandın. Beni izledin."

"Seni *istedim*. Hâlâ da istiyorum. Her zaman da isteyeceğim."

"Daha seks bile yapmadık. Bunu nasıl bilebilirsin ki?"

"Ben bir ejderhayım, Miranda. Bizim hakkımızdaki efsaneleri duymuşsundur. Eşlerimiz, istiflediğimiz hazinelerdir. Bir ejderha bir dişi seçtiğinde, gitmesine izin vermez. Nokta."

Bu çok yoğundu.

Ne söyleyeceğimi bilemediğim için dudağımı ısırdım.

"Bize neye mal oldukları için bağlardan kaçınırsınız ama onlara sahip olduğumuzda varlığımızın merkezi haline gelirler. Artık benim için geri dönüş yok. Ben sana aidim. kütüphanenin karşısında değil, ait olduğun yerde, yatağında, yatağımızda istiyorum."

Vay anasını.

Krepleri tabağa koyarken arkasından baktım. Biraz yanık kokuyorlardı ama fark etmedim bile.

"Sana hiç haksız yere çekici olduğunu söyleyen oldu mu?" Sonunda sordum.

"Düğün sırasında bana bakışların bunu fazlasıyla yaptı." Bana bir çatal ve Mate Dağı'na vardığımızdan beri neredeyse bitmek üzere olan şurup şişesini uzattı. "Sıcak bitene kadar krepten nefret edeceksin."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Mümkün değil."

"Göreceğiz." Çıplak ayağı masanın altında benimkini buldu ve bedenim onun dokunuşuna karşılık olarak gevşedi.

Kendini çok iyi hissediyordu.

Ve belki de hep öyle olmasını ummaya başlamıştım.

Yemek yerken aramızdaki gerginlik biraz azaldı. Ne istediğini ve nerede durduğunu açıkça belirtmişti.

Ama
yapmamıştım.

Ve dürüstçe?

İkisini de bilmiyordum.

Bir eş bağı istemiyordum ama onu istiyor gibiydim.

Mate Dağı'nda kalmak istemedim ama yaşam alanımızın görünüşü hoşuma gitti.

Peki bu beni nereye götürdü? Ne olmasını istiyordum?

Bilmiyordum.

Ve bunu bilmeden nerede durduğumu söylemek neredeyse imkansızdı.

"Eğlenmek için ne yaparsın?" Yemeğimizi bitirdiğimizde Jasper bana sordu.

"Çiz." Omuz silktim. "Oku. Vi ne pişirirse ye. İş arkadaşları hakkındaki atıp tutmalarını dinle. Scale Ridge'deki bir restoranın baş aşçısı ve oradan nefret ediyor."

Bir kaşını kaldırdı. "Neden nefret ediyor?"

"Bir sürü nedeni var. Esas olarak, yemek pişirme konusunda her zaman benim sanat konusunda hissettiğim gibi hissetti - onunla ne isterse yapabilmeli. Para ihtiyacı ikimizi de sevdiğimiz şeylerle mümkün olduğunca yakından ilgili kariyerlere zorladı. Ama ben işimi çoğunlukla severken, o kendi işinden nefret ediyor. Restoranlar, şeflerinin tariflerini özgürce kullanmalarına pek izin vermiyor."

"Hmm."

"Evet. Umarım sonunda işi bırakır ve ona daha fazla özgürlük veren bir iş bulur. Ailemizin okul masraflarını karşılamasına izin vermedi, bu yüzden muhtemelen kredileri ödenene kadar restoranda kalacak."

"Peki ya sen?" "Peki

ya ben?"

"Öğrenci krediniz var mı?" Para

sohbeti.

Çok güzel.

Ciddi bir ilişkiye girmeye zorlandığımız için bunun kaçınılmaz olduğunu düşündüm.

"Başlarda öyleydim. Ailem sanat eğitimi almamdan hoşlanmadı. Sonunda oldular ve kredileri ödemeyi teklif ettiler. Çok paraları vardı, ben de kabul ettim."

"Peki işinizle ilgili planınız nedir?"

Omuz silktilim. "Bu işi mümkün olduğunca uzun süre yapacağım. Maaşı harika değil ama bırakamayacak kadar çok seviyorum. İşim bittiğinde muhtemelen batmış olacağım ve bir şekilde sıfırdan bir iş kurmak zorunda kalacağım. İşimden gelen tanıtım sayesinde sosyal medyada oldukça geniş bir takipçi kitlem var ama her şey bittiğinde bunun işe dönüşüp dönüşmeyeceğinden emin değilim. Parmaklar çapraz."

Onları kaldırdım ve dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Ateşle işimiz biter bitmez hesaplarımızı birleştireceğiz."

Alnım kırıştı. "*Böyle bir* konuşma yaptığımı hatırlamıyorum." Yüzü hafifçe kızardı.

İçimde kabaran eğlenceye engel olamadım.

Konuşmadan bu konuyu açtığı için utanıyordu.

"Param var," dedi. "Bol miktarda. Hükümetler hapishaneyi yönetmemiz için bize para ödüyor ve her zaman da ödedi. Çiftleştüğümüzde, benim olan her şey senin olacak."

"Senin parana ihtiyacım yok, Jas."

"Eşler her konuda ortaktır. Bunun ihtiyaçla hiçbir ilgisi yoktur ve her şey eşitlikle ilgilidir."

Huh.

Sanırım ne demek istediğini anlıyordum. Ailem her zaman parayı paylaşmıştı ve bu bazı çiftler için işe yaramasa da, bir eş bulduğumda ben de aynısını yapmayı umuyordum.

Sadece bir ortak *bulmayı* hiç beklemiyordum.

Ama bu bana şunu hatırlattı.

"Ailemle tanışmak zorunda kalacaksın," diye uyardım.

"Hayatta kalacağım."

"Tanıştıkları herkesi seven türden insanlar değiller," diye ekledim.

"Beni sevmek zorunda , sadece benim olduğunu kabul etmek zorundalar."

Dudağımı ısırđım.

Her zaman eve birini getirecek olursam, bu kişinin aileme iyi uyum sağlayacak biri olacağını hayal etmiştim. Kendine bir yer edinmeye kararlı biri.

Jasper'ın bunu umursamaması bir noktada sorun olacaktı. Ama diğerlerinin çoğu gibi bu da yarının sorunuydu.

Ya da gelecek ayın sorunu.

şu an için gereken daha büyük bir şey vardı. Sıcak.

OceanofPDF.com

twelve

RANDA

Birlikte akşam yemeğini temizledik, sonra kanepeye geçtik. İkimiz de bağı mühürleme konusunu tekrar açmadık. Jasper delicesine çekici olmasına rağmen, içgüdüleri kontrol altında olmadığına bu tür konularda oldukça beceriksizdi.

Dürüst olmak gerekirse, bunu ona itiraf edemesem de biraz sevimli olduğunu düşündüm.

Jasper aramızda birkaç minder olacak şekilde oturduktan sonra kumandayı bana uzattı. Yeni bir piliç filmi açtım, sonra da yeni bir battaniyeye sarındım.

Üzerindeki yabancı koku burnumu kırıştırdı. *Kötü* değildi, gerçekten. Sadece iyi değildi. Artık güzel kokan tek şey Jasper'dı. Taytımın ve büyük boy sweatshirt'ümün *temiz* kokması bile beni rahatsız ediyordu.

Birlikte oturmaktan söz etmedi, ben de etmedim. Kanepe yeterince rahattı ve sıcaklığın terli ve ağırlı haline alışmaya başlamıştım.

Ya da en azından kendimi buna alıştığım ikna etmeye çalışıyordum.

Film başladı ve gözüme bir hareket çarptı. Başımı çevirdiğimde Jasper'ın yumruklarını sıktığını ve gözlerini ekrandan ayırmamak için kendisiyle açıkça savaştığını gördüm.

Sıcaktan ya da bana dokunmak istediğini düşündüm. Ellerini sıkması, ellerini kendine saklamaya çalışmasıydı.

Dudağımı ısırdım.

İnatçıydı. Gerçekten

çok inatçıydı.

Belki kız kardeşimden bile daha inatçı.

Bana dokunmak istediğini söylemeyecek ya da izin istemeyecek kadar inatçıydı.

Nazik yanımla elimi uzatmak ya da yaklaşmak istedi... ama hayatım boyunca bu kadar inatçı biriyle kardeş ve en iyi arkadaş olan yanımla daha iyisini biliyordu.

Teklif etseydim, tekrar yapmamı beklerdi ve yapmazsam kendi içinde aynı savaşı verirdi.

Kendi başına sormasını bekleseydim, buna karşı olmadığını öğrenecek ve bir dahaki sefere tereddüt etmeden soracaktı. Ya da sormasına gerek olmadığını fark ederdi.

Ben de sessiz kaldım.

Biraz gergin de olsa rahat sessizliği nihayet bozana kadar on beş dakika geçti.

"Kolumu sana dolayabilir miyim?"

Sanki bu soruya şaşırılmış gibi ona baktım. "Elbette." Birbirimize dokunana kadar kanepede ilerledim.

Jasper bir kolunu omzuma attı, ben de onun yanına yaslandım. İkimiz de bu temasla rahatladık.

Film oynarken yavaşça onun kucağına geçtim.

Kolları aşağıya doğru kaydılar, ta ki bir eli taytımın üzerinden kalçamın üst kısmında durana kadar. Diğer kolu belime dolanmış, beni tutuyordu.

ona karşı güvenli bir şekilde. Büyük boy sweatshirtümün kalın kumaşı elini çıplak tenimden uzak tutsa da onu etkilemedi.

Ekrandaki çift öpüşmeye başladı ve Jasper'ın eli aşağı kayd. Bana dokunmasını söylememek için dudakımı ısırđım.

Adam bana "benim" demişti. Sadece öyle davranmasını bekliyordum.

Ekrandaki yoğun sahne devam ederken eli aşağı kayd. "Ben-"

"Evet." O daha sözünü bitiremeden ben ağzımdan kaçırđım. "Artık sormana gerek yok."

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve parmakları göbeğimin üzerinde kayd. Aramızdaki kumaşa rağmen, kalçalarım bu zevkle biraz kalktı. "Çok fazla kıyafet giyiyorsun."

"Ellerin var."

Kıkırdadı ve o elleri taytımın bel bandına takılarak aşağıya doğru sıyırdı. Soymasına yardım etmek için kalçalarımı tekrar kaldırmak zorunda kaldım ama beni soymasını izlemek çok ateşliydi.

Ellerini çıplak bacaklarımda gezdirerek parmaklarının minik, parlak pembe dantel külotumun ön kısmında kaymasına izin verdi. "Sen bir rüyasın, Miranda."

Film hâlâ oynuyordu ama ikimiz de izlemiyorduk.

Uzaktan kumandayı aldım ve dikkatimi dağıtmaması için kapattım. Elleri sıcaktı ve tenime dokunma şekli bana tapıyormuş gibi hissettiriyordu.

Sırtım hâlâ onun göğsüne dönüktü, bacaklarım kanepede onunkilerin üzerine yayılmıştı. Kazağım o kadar büyüktü ki, bana dokunan kalın parmaklarını izlememi engelliyordu. Bu yüzden kazağımı başımın üzerinden çektişirdim ve giydiğim uyumlu sütyeni ortaya çıkardım.

Ne de olsa anlaşma zamanı geldiğinde en seksi iç çamaşırlarımı giymek zorundaydım.

Boştaki eli karnımda yukarı doğru hareket etti, göğüslerimi buldu ve kumaşın içinden geçirdi. "Bunların tadına bakmalıyım."

"Seni durduran ne?"

Kıkırdadı.

Bir kalp atışı sonra beni sırtüstü yatırdı ve üstümde pozisyon aldı. Heyecan vücudumda yuvarlandı ve eli kalçalarımın arasında klitorisimi yavaşça çalıştırmaya devam ederken kalçalarım kemerli.

Yüzünü göğüslerime doğru indirdi ve derin derin içine çekti.

Sonra dilini sütyenimin şeffaf dantelinin arasından meme ucumun üzerinde gezdirdi.

Nefesimi içime çektim ve daha sert bir şekilde eğildim.

Serbest eli göğsümün ortasına gelene kadar karnımdan yukarı kaydı. Keskin bir şeyin hafifçe sürüklendiğini hissettim ve pençelerinin sütyenimin ince bandını kopardığını görmek için tam zamanında aşağı baktım.

Kumaş açıldı, göğüslerim serbest kaldı ve o da takdirini homurdanarak ifade etti. "Harikasin, tatlım."

Dudaklarının arasına almadan önce dilini meme uçlarımdan birinin etrafında gezdirdiğinde nefesim kesildi.

Yaladı.

Berbattı.

Tadına baktım.

Kalçasını bacaklarıımın arasına koyup beni yukarı doğru kaldırarak klitorisime baskı uygularken diğer göğsümü eline aldı ve onunla da oynadı, sanki yapmak istediğı başka bir şey yokmuş gibi meme ucumla oynadı.

"Senin bir göğüs erkeğı olduğunu düşünmeye başlıyorum," diye inledim, dişlerini hassas etimin üzerinde hafifçe gezdirirken kalçalarım sallanıyordu.

"Öyleyim." Göğüs ucumu ısırđı, ben de yemin ettim, kalçalarım sertleşti. "Onları benden bir daha saklama."

"Bu bir tehdit mi?"

"Siktir, evet. Kızışma sırasında, bu memeleri örttüğün her kumaş parçası, o seksi küçük sütyenle aynı şekilde gidecek. Anladın mı?"

"Mmhm." Elimi kalçalarımın arasına uzattım ama Jasper kendime dokunmama fırsat vermeden elimi külotumun ön kısmına sıkıştırdı.

"Bu amcık *benim*, Miranda. Artık kendine zevk veremezsin. Bu benim işim." Sesi alçaktı.

Yetkili.

Sıcak.

Konuşurken dudaklarının meme ucumu okşaması beni *kıvrandırdı*.

"Anladın mı?" diye sordu.

"Evet."

Ağzı sonunda göğüslerimi terk etti ve vücudumdan aşağı kaydı.

Burnunu göbeğime doğru indirip derin derin içine çektiğinde gözlerim büyüdü. Göğsü şiddetle gümbürdedi.

Gözleri büyüdü.

Pençeleri göz açıp kapayıncaya kadar külotumu yırttı. Ağzı öyle hızlı üzerimdeydi ki, başım döndü.

Vücudum kamburlaştı.

Çığlıklarım odayı doldurdu.

Beni yerken ellerinden biri göğüslerimde, diğeri kıcımdaydı. Benimle ziyafet çekiyordu.

O kadar, o kadar yoğundu ki, beklediğimden daha sert ve daha hızlı boşaldım. Çok daha sert ve hızlı.

Parmakları içimi doldurdu ve hiç duraksamadan doruk noktama kadar beni yedi.

Nefes nefese kaldım ve inledim, o beni tatmaya devam ederken bedenim kendi iradesiyle hareket ediyordu.

İkinci orgazm daha uzun sürdü ama aynı derecede muhteşem hissettirdi. Ve her nasılsa, hala yeterli gelmiyordu. Bedenim daha fazlasını istiyordu.

Zevk azalırken ağzı nihayet göbeğimden uzaklaştı, gözleri benimkilerle buluştuğunda yoğun bir şekilde yanıyordu. "Şimdi sikimi ağzına alacaksın, tatlım."

Yeni bir sıcaklık dalgası vücuduma yayıldı ve ben de karşılık olarak inledim. Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Tam da ihtiyacım olan şeydi.

Ayağa kalkıp kot pantolonunun düğmelerini açarken gözlerim vücudundaydı ve dikkatimi karnındaki muhteşem kaslara çekti.

Bakışlarım, ereksiyonunu serbest bırakırken ellerini takip etti ve pantolonundan çıkarken sikini izledi.

Elleri kalçalarımın arkasına doğru kaydı ve kendini bana doğru indirirken beni daha da açtı. "Şu anda pek kontrolüm yok. Canını yakarsam söyle."

"Biraz acıyla başa çıkabilirim." Aşağı uzandım, başını yarığımın hizaladım.

Burun delikleri alevlendi. "Ben buradayken olmaz."

"Sik beni, Jas."

İçinden bir hırıltı yükseldi ve içime girdi. Aldığım zevk ve onun tükürüğüyle zaten kaygandım, bu yüzden hiçbir direnç göstermedim.

İçimi doldururken nefesim boğazımda düğümlendi.

Aleti kalındı -o kadar delicesine kalındı ki, bir an için işlevimi tamamen durdurdum.

İnledi ve sesi neredeyse işkence gibiydi. "Çok sıkı ve ıslaksın bebeğim."

"Hayal ettiğinden daha mı iyi?" Nefes aldım.

"Hiçbir fikrin yok." Biraz çekti ve tekrar soktu. Daha sert.

Doluluktan boğuldum.

Zevkten.

Onu hissetmek, sıcak ve kocaman içimde.

Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu... ve çok *daha iyiydi*.

İnledim, ellerim kollarında geziniyordu. Göğsünün üzerinde. Dokunabildiğim kadar çok tenine dokundum.

Beni daha geniş bir şekilde ayırdı ve başparmaklarının bağlandığımız sıcak, hassas etin üzerinde yavaşça sürüklendiğini hissettim.

"Beni doldurma şeklini seviyor musun?" Başardım.

"O kadar çok ki gözlerimi her kapattığımda onu göreceğim." Tekrar soktu ve ben haykırdım. "Bu iyi hissettirdi mi, tatlım?"

"Bir dakikalığına *bebeğin* yanına döndün."

"Soruya cevap ver." Daha sert itti. Bu

hareket beni uçurumun kenarına getirdi.

Zevk beni tüketirken içimden bir çığlık koptu. Jasper hırladı, içimi rahatlatırken bana çarptı.

Doruk noktası inanılmaz olsa da, hızla daha büyük bir şeye dönüştü. Daha güçlü bir şeye.

Büyülü bir şey.

bir bağ oluştu, ruhumu Jasper ile doldurdu. Onun sıcaklığı. Onun kararlılığı. Onun varlığı.

Duyguları benimkilerle birleşti; onun vahşi ihtiyacı ve sıcak, kötücül zevki.

Vücutlarımız birlikte hareket ediyor, birbirimizi tekrar tekrar kenara ve üzerine sürüklüyordu.

Tekrar ve tekrar.

Sonunda yorgunluktan birbirimizin kollarında, kanepede başladığımız yere yığılana kadar.

Fiziksel olarak yer değiştirmemiş olsak da her şey farklıydı.

O gece seks rüyası görmedim ama yine de sıcak ve muhtaç hissederek uyandım.

Jasper hâlâ içime gömülüydü, bu yüzden ihtiyacımızı gidermek için hiç vakit kaybetmedik.

İki kere.

Sonunda koltuktan kalkıp banyoya girdiğimizde o kadar bitkin düşmüştüm ki bacaklarımın tutmayacağını sandım. Küvete çöktüm ve Jas ortadan kaybolmadan önce suyu açtı.

Beş dakika sonra elinde bir yığın krep artığı ve kocaman bir bardak sütle geri geldi. Hiç vakit kaybetmedi; beni kucağına aldı ve ikimizi birlikte küvete soktu. Neyse ki küvet onun dairesindekinden çok daha büyüktü.

Kendimi bir gün öncesinden daha da terlemiş hissediyordum, bu yüzden küvet ılık suyla dolarken onları birlikte yedik. Beni beslemesine izin verdim ve aldığım her ısırıkta bakışlarındaki sahiplenici sıcaklığın tadını çıkardım.

Yemek çok geçmeden bitmişti ve ben onun kollarında, dolu küvetin içinde rahatlıyordum.

Otururken elleri göğüslerimin üzerindeydi ve onlarla hafifçe oynuyordu. Oda sessizdi ama garip bir sessizlik değildi. Sadece huzur vericiydi.

Jasper bana dokunmaya devam ederken karnımda yeniden büyüyen ihtiyacı görmezden gelerek, "Demek bağ mühürlendi," dedim usulca.

"Mmhm." Dudakları boğazımı hafifçe okşadı.

"Şimdi ne yapacağız?"

"Şehvet duyduğunuzda onu doyurun ve mümkün olduğunca tadını çıkarın. İki hafta sonra yine kendimiz olacağız."

Mutluluğum biraz azaldı.

Seks çok, çok iyiydi... ama ateş bittiğinde olacağını söylemek mümkün değildi.

Ya da aramızda sihirden başka bir şey olup olmayacağını.

"Kokun değişti." Sesi alçaktı. Neyse ki duygularımı tam olarak ne olduğunu anlayacak kadar iyi bilmiyordu.

"Sadece

düşünüyorum." "Ne

hakkında?"

"Gelecek, sanırım."

"Bunu oraya vardığımızda hallederiz. Şimdilik sadece seni acıdan uzak tutmak istiyorum." Jasper yine boynumu hafifçe ısırdı.

Geleceğimin *oraya vardığımızda uğraşacağımız* bir şey olmasını istemiyordum ama başka ne alternatif vardı ki? Heat'in şehveti o kadar baskındı ki başka bir şey düşünemiyordum. Jasper da bu yüzden normal biri olmadığını açıkça belirtmişti. Yani onunla bir şey çözebileceğimi sanmıyordum.

Bu da beni gerçeklerden kaçmak zorunda bıraktı.

En azından aşırı derecede iyi seks yaparken gerçeklerden kaçmak.

"Şu anda zihinsel iletişimin nasıl çalıştığını anlamak ister misin?" Jasper boğazımı hafifçe emerek bana sordu.

Gözlerimi kapatıp hislere odaklandım. "Hayır. Bunu da oraya vardığımızda halledelim."

Kıkırdadı ve kalçalarımı yeniden konumlandırırken daha sert emdi.

İçimdeydi ve bana o kadar hızlı çılgılık attırıyordu ki, endişelendiğim her şeyi bırakmam kolay oldu.

...en azından şimdilik.

OceanofPDF.com

thirteen

RANDA

O iki hafta boyunca telefonumu kapalı

bıraktım. Jasper da öyle yaptı.

Kendimizi sığağı bıraktık ve bu muhteşemdi. Ama tabii ki sonunda her şeyin sonu geldi.

Zevkim azalırken nefes nefese yatağı sırtüstü yığıldım. Damarlarımdaki ateş de nihayet onunla birlikte yok oluyordu.

Jasper'ın parmakları hâlâ saçlarıma dolanmıştı, bir eli de kalçamı gevşekçe kavramıştı.

Tesisleri kullanmak gereken süreden daha uzun bir süre beni nadiren bırakırdı. Ya da krep yapmak için.

Krepleri bile genellikle birlikte yapardık.

Küvetteki o günden beri ikimiz de ciddi bir konudan bahsetmemiştik. Söylenecek o kadar çok şey vardı ki... ama hiçbirini söylememiştik.

Sıcaklık sona ererken vücudum yavaşça gevşedi ve soğudu.

Korku yine de orta yerimde sıkışmaya başladı.

Jasper büyü bizi tüketirken kendinde olmadığını açıkça belirtmişti ve bunun benim için ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Kokun değişti." Sesi endişeli değil, sadece meraklıydı. "Isı sona erdi."

"Bu kokunu değiştirmez. Ne hissediyorsun?" "Yorgun." Gözlerimi kapattım.

Yalan değildi.

Yorulmuştum. Uzun bir iki hafta olmuştu.

"Yorgun kokmuyorsun, Miranda." Sesine şüphe karışıyordu. Hay aksi.

"Kendimi emin hissetmiyorum," diye itiraf ettim sonunda. "Buradan sonra ne yapacağımızı bilmiyorum. Ortada bir plan yok. Ben pek plan yapan biri değilimdir ama nerede ve nasıl yaşayacağım gibi önemli bir konuda bir plan ideal olurdu."

"Burada, benimle yaşıyorsun." Sesi alçaldı. Gitmeyi düşündüğümü fark edip etmediğini bile bilmiyordum.

Ama bu bir seçenektir.

Beni Scale Ridge'e geri götürmesini

sağlayabilirim. Hayatını cehenneme

çevirebilirim.

Yapmayacaktım ama bu tamamen olasılık dışı bir şey de değildi.

"Bu bir istek gibi gelmedi Jasper."

"Bu bir rica değildi." Yüzü bana dönük olacak şekilde yan yattı. Gözleri kısık, vücudu gergindi. "Sen benim eşimsin. Benimle kalacaksın. Artık sensiz uçamam."

"Şimdi de mağara adamı gibi

konuşuyorsun." "Gerekirse lanet bir

mağara adamı olurum."

"Seni terk etmeyi düşündüğümü söylemedim. *Nerede* yaşayacağımızı ve *nasıl* yaşayacağımızı düşündüğümü söyledim. Birbirimize bağlıyız, bu yüzden bu kararı birlikte vermeliyiz."

Burun delikleri alevlendi. "Seviştiğimizde burada kalacağımızı biliyordun."

"Burada kalmamı istediğini ve aramızdaki bağı mühürlemeden sıcaktan kurtulmamızın mümkün olmadığını biliyordum," diye düzelttim. "İstedığimi hiç söylemedim. Burada kadın bile yok. Tüm hayatımı birlikte geçirdiğim ikiz kardeşim burada değil ve buraya girmesine izin verilmiyor. Onu geride bırakmamı istemek sence de biraz haksızlık değil mi?"

Jasper gözlerini

kapattı. Vücudu titredi.

"Üzgünüm ama mantıklı bir konuşma yapmak istiyorsanız yer değiştirmem gerekiyor." Sesi gergindi. "Çok uzun zaman oldu."

Göğsüm sıkıştı.

Tekrar uçmak istemedim.

Henüz değil.

"Acıktım. Ben yaparım-" diye

başladım. "Ben hallederim."

Tamam o zaman.

"Ben duş alacağım."

Yataktan yuvarlandı ve o odayı geçip kıyafetlerini alırken kışına bakmamak için kendimi zor tuttum.

Onun yerine, yatağın üzerinden onu takip ettim ve banyoya yöneldim.

Suyu açıp tenimdeki sıcaklığın kalıntılarını temizlerken yalnız olmak garip hissettiriyordu. İki hafta boyunca Jasper'la vakit geçirmek biraz samimi gelmişti.

Belki samimi *sayılmaz*.

Belki *çok daha* samimi.

Ama sadece fiziksel olarak. Ciddi ya da önemli bir şey konuşmadığımız için, geçmişe dönüp baktığımda kendimi savunmasız hissediyordum.

Ve kendimi savunmasız hissetmekten hoşlanmıyordum.

Ama buna gerçekten inanmaya başlayana kadar iyiymişim gibi davranırdım.

Temizlendiğimde, hala dışarı çıkıp müzikle yüzleşmek istemiyordum. Bu yüzden gözlerimi kapattım ve başımı arkaya eğerek suyun tenimden aşağı akmasına izin verdim. Düşüncelerim akmaya devam etti ve onları durdurmaya çalışmadım.

Gelecek bunaltıcıydı.

Jasper eş bağı için *her şeyden* vazgeçmemi istedi. Evimden.

Kız kardeşimden. Ailemden. Arkadaşlarımdan.

Benim işim değil, ama-

"Bunu istemiyorum." Sesi zihnimde yuvarlandı ve kelimenin tam anlamıyla sıçradım. Ödüm bokuma karıştı.

"Aklımdan uzak dur, Jas."

"Bağ bana senin en güçlü düşüncelerini gönderiyor. Her zaman da gönderecek."

Çok güzel.

Bunu da sorunlar listesine ekleyebilirim. Bir şekilde büyümeye devam etti.

"Senden aileden, arkadaşlarından ya da kız kardeşinden vazgeçmeni istemedim. Evet, seni Mate Dağı'na ben getirdim ve burada yaşamamızı istiyorum. Ama sana maliyeti yüzünden değil; çünkü sen buradan çalışabilirsin ve ben işimi Scale Ridge'den yapamam."

"Ailemin seni sevip sevmemesini umursamadığını söylemiştin zaten," diye itiraz ettim. "Ve burada yaşarken onları göremiyorum. Kapana kısıldım."

"Kanatlarım var," diye hırladı. "Bir daha asla hiçbir yerde kapana kısılmayacaksın. Aileni görmek istiyorsan, görmeye gideriz. Ve bir daha

Beni sevmelerini istemediğimi kastetmedim. Elbette eşimin ailesinin beni sevmesini istiyorum. Sevmezlerse seni bırakıp gitmeyeceğim."

Başımı sallayarak elimi yüzümde gezdirdim.

Hayal kırıklığına uğramış, bunalmış ve korkmuştum.

Gerçekten çok korktum.

Ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu.

Jasper , kapana kısılmamıştım. Bensiz uçamazdı, bu yüzden kendi kanatlarım vardı. Ve bu süreçte onunkileri de çalmıştım.

Özgürlüğümün bir kısmından vazgeçmek zorunda kaldım, ama o da vazgeçti.

Eşlik bağı için fedakârlık yapmaya zorlanan tek kişi ben değildim.

Belki de bu beni biraz tatmin etmemeliydi, ama etti.

Belki de tam bir baş belasıydım ve eşimle ilgili her şeye bir ara vermem gerekiyordu ki sonrasında hayatıma daha makul bir bakış açısıyla bakabileyim.

Bir şeyler çizmek gibi bir mola.

Herhangi bir şey.

Kaşıntı beni çok etkiledi ve sonunda suyu kapattım. Dışarı çıktım, kendimi bir havluya sardım ve saçlarımı ikinci bir havluyla topladım.

Yıllar sonra ilk kez tamamen giyindim, sonra saçlarımın suyunu sıkıp taradım. Mutfak masasına vardığımda krepler pişmişti ve Jasper kreplerini sertçe kesiyordu.

"Bu eş meselesi bana göre değil," dedim ona, boştaki elimle bir kolumu göbeğime sararken diğer elimle bir parça krep bıçakladım. "Daha önce hiç ilişkim bile olmadı. En fazla bir adamla üç kez üst üste çıktım."

Jasper homurdandı, "Bana ondan bahsetme. Onu bulup öldürmek isteyeceğim."

"Üç randevuydu. Sen ve ben *on dört günü* yatakta birlikte geçirdik," diye belirttim. "Ve inanılmaz sayıda krep paylaştık."

Jasper yemeğini şiddetle kesti. "Sen benimsin."

"Sanırım bunu aşmıştık."

Gergin bir sessizlik içinde yedik.

Sıcaklar geçtikten sonra eski haline döneceğini söylemişti ama hâlâ aynı derecede sahiplenici görünüyordu.

Bu konuda daha sonra bir konuşma başlatacaktım. Her şeyden uzaklaşıp sanatıma odaklanmak için birkaç saatim olduktan sonra. O zaman telefonumu da tekrar açmam gerekecekti.

Ama hepsi bekleyebilirdi.

İşim bittiğinde tabağımı Jasper'ın almasına izin verdim ve sessizce oturma odasına geçtim. Kütüphanemin kapısını kapatarak tahtaya yaslandım.

Göğsüm biraz ağrıyordu. Nefes

almak biraz zordu.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve endişemin bekledim. Ama geçmedi.

Sonunda odayı geçtim ve tabletimi aldım.

Çizim yapmak en azından paniğimi dağıtırdı.

Kendimi koltuğuma bıraktıktan sonra işim için üzerinde çalışmam gereken sanatı denemeye ZORLANMADIM. Bu daha sonra, sakinleştiğimde olacaktı.

Dikkatimi dağıtmak istediğimde genellikle görüş alanımda ne varsa onu çizerdim, bu yüzden bakışlarımı ufka doğru kaldırdım ve başladım. Dağlar nefes kesiciydi, bu yüzden onlara odaklanmak hiç de acı verici değildi.

Sanatın içinde kaybolmaya çalıştıkça endişem biraz azaldı ama her zamanki gibi işe yaramıyordu. Sanırım benim için çok şey değişmişti ve ben bunların hiçbirisiyle gerçekten yüzleşmemiştim.

Yine de bu yüzleşmek *istememe* neden olmadı.

Bu da bende sanatımın derinliklerinde kaybolma isteği uyandırdı.

Aklıma Jasper'ın huzur içinde uyuduğu bir görüntü geldi; muhteşem, çıplak göğsü sergilenirken alt yarısının üzerine bir çarşaf örtülmüştü. Birlikte geçirdiğimiz o ilk geceden beri aklımdan çıkmayan aynı görüntü.

Dudağımı ısırma ve yanaklarımın kızarmasına rağmen çizmek istediğim

şey buydu. Böylece dağları sildim ve başladım.

Elbette, birkaç dakikalığına tüm sorunlarımı unutmayı başardım ve şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem adamı düzgün bir şekilde canlandırmaya odaklandım.

OceanofPDF.com

Sonunda kendimi ne yapacağım konusunda tamamen bilgisiz olduğumu kabul etmeye zorlamadan önce yirmi dakika boyunca mutfağı PAKETLEDİM.

Sonra kardeşimi aradım.

Muhtemelen bana tavsiye vermekten bıkmıştı ama başka ne seçeneğı ki?

August ikinci zil sesinde cevap verdi. "Bağ mühürlendi mi?"

"Evet." Gözlerimi

kapattım. Boğazım

düğümlendi.

Miranda'nın tadını hâlâ dilimde hissedebiliyordum. Sikime sarıldığını hisset. Onun zevkini kokla-

"Tebrikler o zaman." August'un sesi nötrdü. Muhtemelen mesaj atmak yerine neden aradığımı merak ediyordu.

"Elodie uçmayı hemen sevdi mi?" Daha fazla numara yapmaya devam edemeyerek sordum. Zaten uzun süredir de öyle davranmıyordum. Ya da çok iyi.

Bir süre sessizlik oldu.

Cevap vermeden önce telefonun ucundan Elodie'nin boğuk sesini duydum.

"İlk birkaç dakika zordu ama kaymaya başladığımızda ısındı. Şimdi o da benim kadar seviyor. Neden?"

Hemen cevap vermedim. Lanet

kelimeleri .

Çenem sıkılmıştı, vücudum gergin ve yaralıydı.

Rahatlamaya ihtiyacım vardı ama cinsel anlamda

değil.

Sadece uçmanın verebileceği türden.

"Randa uçmayı sevmiyor mu?" Elodie bir süre sonra sordu. Beni hoparlöre almış olmalılar.

"Hayır," diye homurdandım.

Gerçi benimle ilgili sevdiği pek bir şey yoktu.

Hayatımızın geri kalanını paylaşacağımızı düşünürsek, bu gerçekten boktan bir gösteriydi.

"Kendine gelecektir," dedi Elodie. Sesi bu konuda benim hissettiğimden çok daha emin geliyordu. "Randa... yani, temkinli. Vi hiçbir yere arabayla gitmesine izin vermez, çünkü çok yavaş gider. Hiç acele etmez. Randa'ya bir görev verirsiniz, bunu yapmanın en az etkili yolunu bulacağı, sonra da yarı yolda dikkatinin dağılacağı konusunda şaka yaparız. Kulağa kaba geliyor ama bizimle böyle şakalar yapıyor. O böyle biri ve bunu kabullenmiş durumda. Acele etmemeyi, ilhamının peşinden gitmeyi, bir şeylere kolaylıkla girişmeyi seviyor. Ateşle ilgili hiçbir şey *hafiflemiyor*. Anlayabildiğim kadarıyla telefonunu açmadı, bu yüzden muhtemelen gerçeklerle yüzleşmekten kaçınıyor. Eminim korkudan aklını kaçırmıştır."

Elodie'nin sözleriyle göğsüm gerildi.

Kadınım korkmuş *görünmüyordu*.

Bunalmış olabilir misin?

Tabii ki.

Duştayken yaptığımız konuşmadan sonra öfkeli diyecektim ama bunalmış daha uygun geldi.

"Aklımı kaçırmadan önce uçmam lazım," diye . "şimdi ne yapıyor?"

"Bilmiyorum. Ofisinde kayboldu."

"Resim çiziyor o zaman. Bazen dikkatini dağıtmak istediğinde bunu yapar." Elodie bir an durakladı. "Randa, Vi'nin ona patronluk taslaması ve işler zorlaştığında ya da gerginleştiğinde kontrolü ele almasıyla büyüdü. Tabiri caizse yara bandını söken insanlara alışkın. Yerinde olsam ona saklanması için yirmi dakika verir, sonra ona bir atıştırmalık getirir ve neye ihtiyacın olduğunu doğrudan söyledim. Lafı dolandırmayın. Bir konuda kendini güçlü hissediyorsa, size karşı çıkacaktır. O da buna alışkıdır."

Ona uçmam gerektiğini zaten söylemiştim ama buna bir *de "çok yakın gelecekte"* ekleyebilirdim.

Ve onu daha fazla beslemek beni biraz rahatlatacaktı.

"Pekala. Teşekkürler."

"Tabii ki. daha sonra onu telefonla aramaya çalış. Vi telsiz sessizliğı başladığından beri çıldırmış durumda."

Kahretsin.

Telefonumda ondan gelen cevapsız mesajları ve aramaları da fark etmiştim. Bana kızacaktı ve Miranda ailesinin girmemi istiyordu.

Elimi saçlarımın arasında gezdirdim, bunu kabul ettim ve kapattım.

Düzeltemediğim gerginliğime rağmen, bana başa çıkmam gereken sorunlar verilmişti. Ve üstesinden gelebileceğim sorunlar.

Viola'ya mesaj attım.

BEN

Sıcaklar az önce sona erdi. Randa şu anda kafasını dağıtmaya çalışıyor ama müsait olduğumda sizinle telefonda görüştüreceğim. Birkaç saat sürebilir.

Hemen cevap verdi.

VI

HAYATIN KANITINA
İHTİYACIM VAR.

ŞİMDİ

Uzun bir nefes aldım ve koridordan aşağıya, arkadaşımın kaybolduğu kapıya baktım. Arkasından gürültüyle kapatmıştı.

Boşluk istedi.

Ama kız kardeşine yaşam kanıtı vermek zorundaydım. Bu kadarı mantıklıydı.

Ben de koridora doğru yürüdüm ve sessizce kapıyı açtım. Miranda'nın bana bir şey fırlatmasını ya da bağırmasını bekliyordum ama ikisini de yapmadı.

Kıvrıldığı tabletten başını kaldırıp bakmadı bile. Elindeki dijital kalemi ancak zamanla öğrenilebilecek bir ustalıkla ekranın üzerinde gezdiriyordu. Nemli saçları, sanki sadece önünden çekilmesini istemiş gibi arkasına toplanmıştı.

Çok güzeldi.

Üç saniyelik bir video çektim ve odadan çıkıp sessizce kapıyı tekrar kapatmadan önce Vi'ye gönderdim.

VI

Şimdilik bu kadar yeter.

Ama birkaç saat içinde ondan haber alamazsam, Eli'nin kapısını kıracağım ve onu senin peşinden göndereceğim.

BEN

Daha azını beklemezdim.

En sevdiği atıştırmalık ne?

Ekranda noktalar belirdi.

Bir süre sonra *Muddy Buddies* adında bir şeyin tarifi geldi. İsmi görünce alnım kırıştı ve talimatlara göz attım. Oldukça basitti ve listedeki malzemelerin Brynn'in iki hafta önce mobilyalarla birlikte teslim ettiği bir sürü yiyecek arasında olduğundan emindim. Atıştırmalıktan çok bir ikram gibi görünüyordu ama belki de kadınımın tatlıya düşkünlüğü vardı.

Ben de işe koyuldum.

Beklediğimden daha kolay oldu ve ikramı dondurucuda birkaç dakika soğumaya bıraktıktan sonra bir kaseye boşalttım ve kütüphanesine götürdüm.

Kapıyı tekrar açtığımda başını kaldırmadı, ben de yumruğumu kapıya .

Başını bana doğru çevirdi ama bakışları dalgındı. "Sana atıştırmalık bir şeyler getirdim." Kaseyi kaldırdım.

Alnı kırıştı. "Bu krep gibi görünmüyor." "Yeni bir şey denedim."

Bir an tereddüt ettikten sonra başını salladı.

İçeri girdim, odayı geçtim ve onunkinin yanındaki sandalyelerden birine oturdum. Aramızda çok fazla boşluk vardı ama bunu söylemedim. O boşluğu oraya bilerek koymuştu.

Kaseyi ona verdiğimde dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "*Muddy Buddies*? Vi ile konuştun mu?"

Başımı salladım.

Bir tanesini ağzına attı ve gözleri . "Tadı krep gibi bile değil."

Ben kıkırdadım, o da

gülümsedi. "Teşekkürler, Jas."

Adımı söyleme şekli gerginliğimi biraz azalttı.

Uçmaktan bahsettiğimde gülümsemesinin kaybolmasını izlemek istemedim, bu yüzden tabletine doğru başımı salladım. "Ne çiziyorsun?"

Yüzünde bir kızarıklık belirdi. Çok . "Hiçbir şey." "Bir şey olmasaydı yanakların bu kadar pembe olmazdı, tatlım." Renk daha da yoğunlaştı. "Bana hiç öyle demiyorsun."

Alnım kırıştı. "Elbette istiyorum."

"Sadece yatakta birlikte olduğumuzda."

"İki haftadır yataktayız."

"Evet, ama krep yaparken ya da duş alırken hep *Miranda* derim. Annem bile bana öyle seslenmiyor. Bu çok... katı." Atıştırmalıklarından biraz daha yedi ve konuyu değiştirmeye çalışarak gözlerini benden kaçırdı. "Vi nasıl?"

"O iyi. Tam adını kullandığımda seni bu kadar rahatsız ettiğimi fark etmemiştim. Miranda'nın sana daha uygun olduğunu düşündüm."

"Bana ne istersen diyebilirsin, tamam mı?"

Öne doğru eğildim ve dirseklerimi kalçalarıma dayadım. "Benim de ilişkiler konusunda hiç deneyimim yok. Daha önce de bundan bahsediyordun, ne yapacağını bilmediğinden. Ben de bilmiyorum. Etrafımda hiç kadın olmayan bir dağda yaşıyorum. Brynn'le geçirdiğim zamanın çoğu geceler ve sabahlardı, çünkü August ve Eli onu büyütürken burada işlerin yürümesini sağlayan bendim. Scale Ridge ile dağ arasında defalarca gidip geldim çünkü başka alternatifim yoktu."

Bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Ben olmasaydım burası yirmi yıl önce çökmüş olurdu. Adamları idare ediyorum, politikacılarla iletişim kuruyorum ve birinin bana ihtiyacı olduğunda buradayım ama ilişkiler konusunda berbatım. Bana ne istediğini, ne zaman istediğini açıkça söylemen gerekiyor, çünkü burada hiçbir şey bilmiyorum."

Dudağını ısırdı. "Tutkulu olduğunda ellerinle konuşuyorsun. Bu biraz seksi."

Benden sert bir kahkaha kaçtı. "Öyle mi?"

"Aslında çok seksi." Uzun bir nefes verdi ve sonunda tabletini bana uzattı. Kabul ettim ve ekrana baktım.

Ben resmi incelerken ikimiz de uzun bir süre sessiz kaldık. O

bendim.

Uyuyordum ve çıplaktım, aletlerimin üzerine bir battaniye atılmıştı. Kalçalarım ve göğsüm sergileniyordu ve saçlarım dağınıktı ama yüz ifadem hiç görmediğim kadar sakindi.

Sonunda başımı kaldırıp gözleriyle tekrar buluştum. Yüzü bir kez daha kızarmıştı ve ben buna bayılmışımdı. "Vay be. Çok iyiydin."

"Teşekkürler."

Cihazı geri uzattım ve o da sandalyesinin yanındaki sehpa bırakmıştı. "Yani sana *Miranda* dememi istemiyorsun."

Bana başını hafifçe salladı. "*Randa* daha iyi. *Ya da Sweetheart*. Ya da *Bebeğim*. İkisini de seviyorum."

"Pekâlâ, şimdi bir yerlere varıyoruz. Krepten nefret ediyor musun?"

Gülümsedi. "Hayır, aslında. Onlardan sıkıldım ama hâlâ hoşuma gidiyorlar. Sanırım son iki haftadan sonra onları her zaman gerçekten iyi seksle ilişkilendireceğim, bu yüzden muhtemelen favorim olarak kalacaklar."

"*Gerçekten iyi* mi? Bence bundan daha iyisini yaptık."

Yüzü öyle bir kızardı ki, kıpkırmızı oldu. "Peki, onları akıllara durgunluk veren seksle ilişkilendiriyorum."

"Dünyayı sallayan seks, belki?" Ben çizdim.

"Hayat değiştiren, gerçekten." Bir tutam saç omzunun üzerinden kaydı ve tekrar kulağının arkasına sıkıştırdı. "Değişimle aram pek iyi değildir," diye itiraf etti. "Her şeyi yavaştan almayı severim. Üniversiteye bir bavulla taşındım, çünkü kalmak istediğimden emin olana kadar son üç bavulu getirmeyecektim. Vi onları arkadaki eşyalarının altına saklamış, bunu oraya varduktan sonra öğrendim. Eğer bir erkekle tanışırsam, genellikle en az bir hafta mesajlarına cevap vermem.

üç ya da dört gün. Ona bağlılıkla ilgilendiğimi düşündürmek istemiyorum çünkü ilgilenmiyorum."

"Yine de buradayız, ömür boyu bağlıyız," dedim.

Başını salladı. "Bu... çok fazla. Her şey değişiyor. Sana karşı daha önce ve özür dilerim. Sadece zorlanıyorum sanırım. Bir şeyleri yavaş yavaş yapmak bana zihnimi toparlamam için zaman veriyor ama bu konuda zaman yok. Buradayız ve çiftleştik, yani geri dönüş yok. Ve bir sebepten ötürü, kendimi gerçekten bir eş bağı istemediğın için üzgün buluyorum, her ne kadar en başta gerçekten istememiş olsam da. İnternette o kadar çok kitap ve makale okudum ki, kulağa çok romantik geliyor ve-"

Elimi dizine koydum ve o da kendini kesti. "Bu ikimiz için de yeni bir durum," dedim. "Ama bu işte birlikteyiz ve bir yolunu bulacağız."

Duyguları gözlerinden fıskırdı.

Ardından gözyaşları.

Panik göğsümde filizlenmeye başladı ama daha katılaşmadan sandalyesinden kalktı ve kollarını bana dolayarak kucağıma oturdu. Benimkiler de yavaşça ona sarıldı ve onu kendime çektim.

"Teşekkür ederim," diye kulağıma fısıldadı.

Dudakları boğazıma değdiğinde tüylerim diken diken oldu. Birlikte haftalar geçirmiştik ama her nasılsa sarılması bana seks kadar samimi gelmişti. Belki daha da fazla.

"Sorunları ortaya çıktıklarında çözmek istemiyorum," diye ekledi usulca.

"Aklımı kaybetmeden önce her şeyi şimdi çözmemizi istiyorum."

"Bunu yapabiliriz."

Kollarını bana sıkıca doladı. "Uçmayı sevmiyorum."

"Bilmediğini biliyorum. Buraya gelirken çok hızlıydım ve bunun için özür dilerim. Aklım başımda değildi. Bir dahaki sefere böyle olmayacak."

"Öleceğimi sandım," dedi boynuma yaslanarak.

Sessiz bir kıkırdama benden kaçtı. "Hayatlarımız birbirine bağlı, tatlım. Senin ölmen benim sonum olur ve bu dünyadan ayrılmak gibi bir niyetim yok."

Miranda içini çekti. "Bu aslında geçerli bir nokta."

"Uçmanın eğlenceli olabileceğini kanıtlamam için bana bir şans verin. Eğer seni ikna edemezsem, bunu sadece bir yere gitmemiz gerektiğinde yaparız."

Bu beni biraz öldürür ama mecbur kalırsam bir yolunu bulurum.

Önce dişime bundan zevk alabileceğini kanıtlamak için elimden geleni yapardım. "Peki, tamam. Bu geceye ne dersin?"

"Peki ya şimdi?"

İç çekti. "Tamam. Atıştırmalığımı bitirdikten sonra." Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Onu çözmeye çalışıyordum.

OceanofPDF.com

JASPER yanıma oturdu ve ufka bakarken ben de bana yaptığı ikramdan çok fazla yedim ve eskizime renk katmaya başladım.

Her ne kadar uçmama konusunda kararlı olmak istesem de aptal değildim. Onun sırtına binmeden Scale Ridge'e geri dönemezdim. Ve o bir ejderhaydı, yani onu bir daha asla uçmamaya ikna edemezdim. Bu, başka bir adamı artık yürümemeye ikna etmeye çalışmak gibi bir şey olurdu.

Bu yüzden, uçmayı sevebileceğim konusunda beni ikna etmeye çalışmasına izin vermeye karar verdim.

Muhtemelen işe yaramazdı, ama rahatmış gibi davranırdım ve sonunda bu kadar nefret etmemeyi öğrenirdim.

Bu gerekli bir kötülüktü.

Bir an için çizimime baktım ve neyi yanlış yaptığımı bulmaya çalıştım. Eklemeye başladığım renkler şu an için iyiydi, ama yüzünde bir şey vardı...

Hmm.

Gözlerini üzerimde hissettim ve ona baktım. Meraklı görünüyordu.

"Başının üstünü şu tarafa doğru eğebilir misin?" Dijital kalemimle işaret ettim.

Eğildi.

"Güzel. Şimdi başını arkaya doğru

eğ?" Başını eğdi.

"Mükemmel." Sol kenarı dikkatlice yeniden şekillendirirken bakışlarım çenesinin çizgisi ile benim tasvirim arasında gidip geldi. "Kahretsin, çok güzelsin."

Homurdandı.

Bir gülümsemeyi bastıramadım.

"*Muddy Buddies*'in tadı neye benziyor?" diye sordu.

Alnım kırıştı. "yaptın ama tadına bakmadın mı?" "Onlar senin içindi."

Gözlerimi devirdim ama kâseyi uzattım. "Jas, benim bir ikiz kardeşim var. *Her şeyi* paylaşmaya alışkınım. Deodorantımı ve diş fırçamı bile ödünç alabilirsin. Umurumda değil."

Kıkırdadı, ikramdan bir avuç alıp ağzına attı. "Mmm. Oldukça iyi."

"Bunları yemediğine inanamıyorum. Bunlar benim çocukluğum." Atıştırdırken renkleri eklemeye ve değiştirmeye devam ettim. "Dadımız bunları gizlice yapardı ve ailemiz işten gelmeden önce tüm paketi yememiz gerekirdi."

"Çocukluğum uzun zaman önceydi."

"Senin yaşını tartışmıyoruz, unuttun mu?"

Güldü ve benim de gülümsemem geri geldi. "Senin ailen de benimki gibi sağlıklı beslenmeni sağlıyor muydu?"

"Hayır. Büyüyen şekil değiştirenler dipsiz kuyu gibidir. Her şeyi ve her şeyi yedik. Kafamı oynatabilir miyim?"

"Hmm?" Başıımı kaldırıp baktım ve hâlâ pozu tuttuğunu fark ettim. "Ah, evet. Beş dakika önce falan. Özür dilerim."

"Bana yemeği çok yaktığını söylediğin zamanları hatırlıyorum."

"Çok değil. Sadece *bazen*. Ben yemek pişirirken zamanlayıcıların kendilerini nasıl ayarlayacaklarını öğrenmeleri gerekiyor. Ve bilgin olsun, bir keresinde o krepleri tamamen yakmıştın."

"İlk kez kazara yemek yakıyorum."

"*Kazara* mı?" Çizimden başımı kaldırmadığım halde sesim yükseldi.

"Patlamış mısırı her zaman mikrodalgada fazladan otuz saniye bekletirim, böylece biraz yanar."

"Vay canına, gerçekten de uçlarda

yaşamayı seviyorsun." "Mmhm."

Gözlerimi kısarak ona baktım ve çizdiğim resimde ışığın ona vuruş şeklini ayarlamaya çalıştım. "Biraz öne eğil ve başını şu çevir?" Öncekinin tam tersi yönü işaret ettim.

Eğildi ve döndü.

"Sen iyi bir modelsin. Hiç kitap kapağı için poz vermeyi düşündün mü? Yazarlar senin gibi muhteşem erkeklerin özel resimleri için çok fazla para ödüyorlar. Bir resim için muhtemelen bin dolar kazanabilirsin. Doğru fotoğrafçıyı bulursan daha da fazla."

"Eğer parasız kalırsam bunu düşünebilirim ama hükümet özel ejderha gardiyanlar için çok fazla para ödüyor."

Ben sııttım, o da benim sırtışıma kendi sırtışıyla karşılık verdi, başı hâlâ o tuhaf açıda duruyordu. "Kızıışırken bu kadar eğlenceli olduğunu bana hiç söylememiştin. Bu büyük bir satış noktası, Jas."

"Sana kendimde olmadığımı söylemişim. Doğru düzgün düşünemiyordum bile. Uçtuktan sonra ben de kendimi daha normal hissedeceğim."

"*Bu* konu hakkında konuşmayalım."

Yine homurdandı. "Başımı arkaya koyabilir miyim?"

"Hayır, aydınlatmayı tamir etmedim. Bana bir saniye ver." Renklere geri döndüm ve bunu düzelttim. Dürüst olmak gerekirse, o konumlandırmadan da yapabilirdim ve muhtemelen aynı sonuç çıkardı, ama merak etmişim.

"Şimdi mi?"

"Kahretsin. Evet. İki dakika önce. İki dakika önce."

Bir kahkaha daha attı. "Zamanla aran çok *kötü*."

"Biliyorum. Bu benim çözmeye çalışmadığım bir sorun. Ne yazık ki, bana mahkumsun."

"Bunda talihsiz bir şey yok tatlım. İki haftamı senin orgazmını izleyerek geçirdim."

O lanet kızarıklık yine yüzümü ısıttı. "Sen çok daha fazlasını yapıyordun *izliyorsun*, Jas."

"İyi noktaya değindin." Elini kalçama koydu. "Uçmaya hazır mısın?"

Kaseme baktım, bahane olarak kullanmak için yeterince ikram kaldığını umuyordum.

Sadece bir tane vardı.

Yani, mazeret yok.

İçimi çektim ama son lokmayı ağzıma attım ve başımı

salladım. Balkona doğru yürürken elimi tuttu.

Dokunuş kafamı biraz karıştırdı. Bana onun için önemli olduğumu hissettirdi. Bu çok hoşuma gitmişti ama yine de bu konuda biraz kararsızdım.

Yine de kararsızlığım için gerçek bir neden yoktu.

Arkadaş olmanın ne anlama geldiğini henüz kavrayamamıştım. Ve bunu kavramamın ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Balkona vardığımızda Jasper elimi bıraktı ve benden iki adım uzaklaştı. Kot pantolonunun düğmelerini açıp içinden çıktığında gözleri benimkilerle buluştu.

Bakışlarımın karnına ve ereksiyonuna inmesine engel olamadım.

En azından uçmanın bir avantajı vardı:

Jasper'ın çıplaklığı.

Nefes aldı ve daha fazla uzatmadan bedeni yer değiştirdi. Adamın yerini muhteşem bir gümüş ejderha aldı. Onu pullu haliyle son gördüğümdeki korku ya da şoktan ziyade, merak bakışımı renklendirdi.

Başını bana doğru uzattı, aşağı eğdi ve gözlerini kapattı. Ona dokunmamı istediğini biliyordum. Ben de bunu istediğim için elimi pullarına doğru kaldırdım ve hafifçe bastırdım.

Göğsü gümbürdedi ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Belki de ejderha formu insan o kadar da farklı değildi. Tenine dokunsaydım o da guruldardı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandım ve yüzüme sıcak bir hava üfledi.

Gülümsemem genişledi.

"*Hazır mısın?*" Sesi yine aklımdaydı, ama ben onun samimiyetine yaklaşıyordum.

"Sanırım."

"*Kollarını kaldır.*"

Söylediğini yaptım ve kuyruğu yavaşça önüme geldi, kollarımın altına kıvrıldı. Yumuşak bir hareketle beni balkondan kaldırdı ve sırtına oturttu. Onunla son uçtuğumda beni koyduğu yer aynıydı ama devasa vücudu çok daha sakindi.

Gerginliğin olmamasının ne kadar büyük bir fark yaratacağını fark etmemiştim. Onun pozisyonuyla boynuna çok daha rahat yaslanabiliyordum.

"Rahat mısın?" diye sordu.

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet." Kollarımı boynuna doladım ve ona yaslandım.

"Tamam, bekle." Vücudu bir an için gerildi ve havalandı.

Gözlerimi kapatıp ona sıkıca tutunarak son uçuştan hatırladığım rahatsızlığı beklerken midem sıkışmıştı.

Hiç gelmedi.

Onun yerine, birkaç dakika sonra gözlerimi açtım.

Dağların üzerinde süzülüyorduk.

Hava nemli saçlarımı arkamda savurdu, beyaz bir gürültü gibi gelen bu ses beni rahatlatı.

Huzurluydu.

İlk uçuşumuzdan sonra beklediğim gibi bir şey değildi.

Hava taze kokuyordu ve biraz soğuk olsa da tenimde güzel bir his uyandırıyor. Jasper'ın vücudu beni sıcak tuttu.

Altımızdaki ve etrafımızdaki manzara muhteşemdi, yemyeşil ağaçlarla kaplı dağlar ve vadilerle doluydu. Altımızda ve üstümüzde süzülen bulutlar bana dünyanın tepesindeymişiz gibi hissettirdi.

"Bu sefer daha katlanılabilir mi?" Jasper birkaç dakika geçtikten sonra bana sordu.

"Kesinlikle."

Altımda gürlledi ve ben bunu duymaktan çok hissettim.

"Bu kadar yumuşak uçmak zor mu?" Huzurun devam edip etmeyeceğini merak ederek sordum.

"Sadece ısının etkisi altındayken. Normalde böyle uçarım."

Bu adildi.

Sıcak ikimiz için de zor oldu.

Yanağımı onun pullarına biraz daha bastırdım, gözlerim hâlâ manzaranın üzerinde geziniyordu. *"Daha iyi hissetmene yardımcı oluyor mu?"*

"Çok. Gökyüzünün her zaman daha iyi olduğunu

düşünmüşümdür." *"Nedenini anlayabiliyorum.*

Burası sakinleştirici."

Cevap olarak söylediği düşünce o kadar yüksekti ki zihnimde duydum. *"Çok şükür."*

Benden bir kahkaha kaçtı. *"İnanması zor olabilir ama ben de aynı şekilde hissediyorum."*

"İnanması zor değil. Uçmak artık benim olduğu kadar senin de hayatının bir parçası olacak. Eğer bundan zevk alırsan ikimiz için de çok daha iyi olacak."

Buna katılmamak mümkün değil ama sormaktan kendimi alıkoyamıyorum, *"Birlikte hayatımız olacak, Jas?" "Bu sana bağlı."*

"Bunu nasıl anladın?"

"Gördüğüm kadarıyla iki seçeneğimiz var. Bu bağa alışmanı kolaylaştırarak seni daha rahat ettirmeye çalışabiliriz ya da yeni gerçekliğimize atlayabilir ve ilerledikçe bunu çözebiliriz."

Alnım kırıştı. *"Bunu nasıl kolaylaştırabiliriz?"*

"Seni istediğin yatak odasına taşıyalım. Bağımızı eklemeyen önce sağlam bir arkadaşlık kurmaya çalışın. Birlikte alışkanlıklar oluşturun ve bunu yaparken birbirinize alışın."

Oh.

"Kayıtlara geçmesi açısından bu seçenekten hoşlanmıyorum, ancak istediğiniz buysa bunu denemeye hazırım" dedi.

"Alternatif ne?"

"Olduğumuz gibi devam edeceğiz. Benimle ortak yatak odamızda yaşamaya devam edeceksin. Seni gök gürültüsüne eşim olarak tanıtıyorum. Ortaya çıktıkça her şeyi birlikte çözeriz."

"Her iki seçeneğin de artıları ve eksileri var." Vücudum hâlâ Jasper'inkine yapışmış halde dağlara bakıyordum. "İkisinin de pek çok artısı ve eksisi var."

eder gibi bir ses çıkardı. "Şimdi

karar vermek zorunda mıyım?"

"Hayır. Ama yakında."

Bu . Yaşam koşullarını oldukça hızlı bir şekilde çözmemiz gerekti.

"Belki önce eşyalarımın geri kalanını almak için Scale Ridge'e uçabiliriz? Böylece Vi'yi görebilirim? Ona her şeyi telefonda anlatmak istemiyorum. Yüz yüze konuşmamız gerek. Eğer istersen ailemle de konuşabiliriz. Muhtemelen şu anda panik halindedirler."

"Hadi yapalım," diye kabul etti. "Çantamızı toplayıp hemen yola çıkabiliriz."

Bununla birlikte beni dağa geri taşıdı.

Eşyalarımın çoğu hala evde olduğu için, Jasper'ın hatırı için kullandığım kokusuz şampuan ve saç kremi dışında hiçbir şeyi paketlemeye zahmet etmedim.

Duş malzemelerimle birlikte sırt çantasına birkaç parça kıyafet koydu, sonra askıları sıktı ve yola çıkmadan önce omuzlarıma geçirdi.

UÇUŞ birkaç saat sürdü ama rahatlatıcıydı. Vücudum tüm zaman boyunca Jasper'ın sıcak, pullu boynuna yaslanmıştı ve etrafımızdaki esinti huzur vericiydi. Birkaç kez uyuyakaldım ama o kadar istikrarlı uçuyordu ki bunun bir önemi yoktu.

Scale Ridge'e vardığımızda güneş batmaya başlamıştı, bu yüzden Vi'nin işte olacağını düşündüm. Elodie sayesinde anahtarlarım çantamızdaydı, bu yüzden kapıyı çalmadan dairenin kapısını açtım.

İçeri adım attığımda durdum.

Oturma odası her zamanki gibi düzenliydi ama mutfak harap haldeydi.

Sol tarafımda kirli bulaşıklardan oluşan bir kule vardı.

Onun solunda kapaklı bir yığın cam güveç tavaşı. *Onun* solunda da birden fazla tepsi.

Radyodan o kadar yüksek sesle pop müzik çalıyordu ki Vi kapının açıldığını bile duymamıştı ve bir şeyler karıştırıp kalçalarını sallarken sobaya bakıyordu.

Jasper'ın elleri belime indi ve zihni benimkine değdi. *"İkinizi biraz yalnız bırakmamı ister misin?"*

"Bu iyi olur," diye kabul ettim, dudağımı ısırarak.

Durum anormaldi.

Çok, çok anormal.

Jasper'ın dudakları yanağımı okşadı. *"Ben Eli'nin evine gidiyorum. Buraya dönmemi istediğinde bana haber ver."*

"Teşekkür ederim."

"Tabii ki." O da ensemini öptü, sonra nihayet dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Vi bu kez sesi duydu ve omzunun üzerinden bakarken başı sarsıldı. Beni gördüğünde gözleri parladı.

"Randa!" Tencereyi ocağın üzerinde bırakıp odanın diğer ucuna gitti ve kollarını bana doladı. Ben de ona sarıldım ama hâlâ kafam karışık.

"Ne oldu?"

"İşimden ayrıldım." Beni daha sıkı sıktı, sonra nihayet beni ve sobaya geri döndü.

"Sen ne?"

"Bıraktım. Nefret ettiğimi biliyorsun, herkes biliyordu. Ve sen Mate Mountain 'da ateşli ejderha seksi yapıyordun, ve Elodie kapalı onun üzerindeydi.

Balayında aynı derecede ateşli ejderha seksi yapıyorduk ve ben bıraktım." Elini saçlarının arasında gezdirdi.

Bunu çok yapıyormuş gibi görünüyordu.

Mutfağa girdim, fırınlanmış ürünlerle dolu tava ve tabakları inceledim. "Peki şimdi ne yapıyorsun?"

"Ah. Şu." Bulaşıklara baktı ve yüzünü , sonra tekrar tenceresine döndü. "Yeni bir iş buldum."

Bekledim.

"Elodie işten ayrıldığımı öğrendi ve bana baldızının telefon numarasını verdi. O artık senin de baldızın, yani bu bizi kardeş yapıyor, değil mi? Her neyse, her zaman kahve dükkânının sahibi ve şeker de satıyorlar, değil mi? Ama pasta işine de girmek istiyorlar ve şeker tariflerini hazırlayan kız meşgul olduğu için bu işten sorumlu olmak istemiyor. Bu yüzden, pastanenin tarifleriyle ilgilenmeyi kabul edersem bana maaş ödemeyi teklif ettiler. Ve işte buradayım. Pasta yapıyorum." Tabakları işaret etti. "Ve süslüyorum. Tarifler sadece iyi olamaz. Mükemmel olmak zorundalar."

Tavalara ve güveç kaplarına daha yakından baktım, şimdi ki içleri kat kat kek, cupcake ve kim bilir daha nelerle doluydu.

"Vay canına," dedim sonunda.

"Biliyorum." Elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Çılgınca, değil mi?"

"Sayılır. Ama eğleniyor musun?"

"Bilmiyorum. Belki de?"

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Biliyor musun, yemekle ilgili olmayan bir iş bulsan hiç fena olmaz Vi. Profesyonel olarak yemek pişirmeyi sevmiyorsan, sorun değil."

"Sevmediğim şey yemekler değil. İnsanları seviyorum. Müşterilerle uğraşmak zorunda kalmadan kendi tariflerimi yapabilmemin yolu buysa, bu benim için en iyi iş. Bence. Al, bunlardan birini dene." Soğutma rafından buzlu bir kek aldı ve ellerime tutuşturdu.

Kreması sıcak pembe, parlak sarı ve biraz turuncu ile mükemmel şekilde girdaplıydı. Üstünde biraz şekerlenmiş limon gibi görünen bir süsleme vardı. "Profesyonel *görünüyor*."

"Biliyorum! Daha iyiye gidiyorum."

Paketini sıyırdım ve tadına bakarak inleyerek bir ısırık aldım. "Oh, vay canına," dedim bir lokmanın etrafında. "Bu inanılmaz. Çilekli ve limonlu mu?"

"Evet. Sanırım o tarif tamamlandı," diye kabul etti. "Ortaya çıkaracağımız ilk tarif bu olacak. Gerginim. Ve heyecanlıyım. Ama daha çok gerginim. İşler yolunda gitmezse mahvolurum. Özellikle de artık kirayı tek başıma ödediğim için."

"Seni terk etmiyorum," dedim pastanın etrafında. "Kendin halledene kadar kirayı ben ödeyeceğim. Görünüşe göre Jasper'ın parası var."

"Bu arada o nerede?"

"Bizi yalnız bırakmak için dışarı çıktı." Bir ısırık

daha aldım. "Lanet olsun. Ben de ona bunları

tattıracaktım." "Yani ondan nefret etmiyor musun?"

İç çekti. "Tabii ki hayır. Siz ikiniz artık paketlenmiş bir anlaşmanız, değil mi? Taşınmana çok kızdım ve keşke bir ejderha eşin olmasaydı. Seni deli gibi özleyeceğim. Ama Elodie bana onun hakkında çok şey anlattı ve seni mutlu edecek gibi görünüyor. Öyle mi?"

"Sanırım öyle. Daha çok erken. Bana arkadaş olarak başlayarak aramızdaki bağı kolaylaştırmayı ya da hemen başlamayı seçebileceğimi söyledi. Yani... Sanırım öyle. En azından kişiliğini sevdim. Ve dediğin gibi, ateşli ejderha seksi de bir artı." Kekten bir ısırık daha aldım.

"Sadece arkadaşın olmayı mı teklif etti?" diye sordu Vi, sesi kuşkuluydu. Hâlâ ocakta ne varsa karıştırıyordu.

"Mmhm."

"Kahretsin, o gerçekten senin için

mükemmel." Gülümsedim.

"Buraya otur, kek ye ve bana her şeyi anlat," diye emretti ve tezgahın pişirme malzemeleriyle kaplı olmayan küçük bir parçasını işaret etti. Diğer her şeyi kenara ittim, kendimi yukarı kaldırdım ve hikâyeye başladım.

İşim bittiğinde, Vi bana onun hayatında kaçırdığım her şeyin tüm küçük ayrıntılarını anlattı.

İki hafta öncesine göre farklı olsa da, aynıydı da. Ve ben bunu sevdim.

OceanofPDF.com

sixteen

RANDA

ÜÇ SAAT ve en az altı kekten sonra Jasper'a zihinsel olarak ulaştım. "Ne yapıyorsun?"

"Brynn'in evinde takılıyorum. Oraya dönmem için hazır mısın? Sürekli benden ısı ile ilgili detaylar almaya çalışıyor."

"Bir restoranda falan buluşsak nasıl olur? Acıktım ve burada yemek yapacak yer yok, tüm yemekleri düşünürsek. Ve çörekler."

"Bunu yapabiliriz. Ya da istersen sen ve Vi Brynn'lere gelebilirsiniz. Seni buraya getirmem için başımın etini yiyor ve görünüşe göre Vi ile zaten arkadaşlar."

Küçük bir gülümsemeyi engelleyemedim. "Bakalım buna hazır mı?"

Vi'ye sordum ve hemen rahatlamış bir şekilde onayladı. Görünüşe göre akşam yemeği için bir şeyler yapmaktan korkuyormuş.

"Birazdan oraya gideriz. Vi oraya daha önce gitmiş gibi görünüyor, yani muhtemelen adresi biliyordur."

"Pekâlâ. Dikkatli sür."

"Yapacağız." Konuşma sona erdi ve Vi bana şüpheyile baktı. "Onunla zihinsel olarak iletişim kurabiliyor musun?"

Göz
kırdım.

Oops.

Sanırım bu konuda pek ketum davranmamışım. "Belki
mi?"

Başını iki yana salladı. "Lanet ejderhalar."

"Seni onlardan birkaçıyla tanıştırmamı ister misin? Belki sen de bir eş
bulabilirsin," diye takıldım.

Yüzünü buruşturdu. "Bu hayatta olmaz. Sen genç kalırken yaşlanmak ne kadar
boktan olsa da, bir daha ciddi bir ilişkiye girmeye hiç niyetim yok.
Özgürlüğümden çok keyif alıyorum."

Ben ölümsüzken kız kardeşimin yaşlanmasını izleme düşüncesi midemi
sıkıştırdı.

Bu başka bir gün endişelenecek bir sorundu.

"Bir eşinizin olması özgürlüğünüzü elinizden almaz," dedim.

"Az önce onunla akşam yemeği hakkında konuştun, Randa. Eş olayı bazı
açılardan havalı olabilir ama kesinlikle hayatını kolaylaştırmıyor."

Haksız değildi.

Ekstra zorlukların kötü bir şey olduğunu düşünmüyordum. Elbette, Eş Dağı'na
taşınma ve bir ejderhanın eşi olma konusunda tam olarak ikna olmamıştım
ama yemek paylaşmak beni rahatsız etmiyordu. Benimle birlikte ve benim için
yemek yapmak isteyen birinin olması güzeldi. Bu yemekleri nerede
paylaşacağımızı bulmak çok da önemli değildi.

Aldığı kapaklı plastik bir kutuya bir sürü kek koyduktan sonra yola çıktık. Yol
uzundu ama her zaman yaptığımız gibi sohbet ettik. Ona Mate Dağı'nı
anlattım, hapishane olayını ağzımdan kaçırmadan. Trafik ışıklarında ve dur
işaretlerinde durduğumuzda, cevapsız çağrılar ve mesajları görmezden
gelerek telefonumu açtım. Bunun yerine ona balkonumuzdaki manzaranın ve
yeni yaptırdığımız dekorun fotoğraflarını gösterdim.

Gerçekten çok eğlenceliydi.

Tepkisinden endişe etmeme rağmen Vi bu konuda tek bir olumsuz şey bile söylemedi. Bu beni gerçekten çok iyi hissettirdi.

Biz geldiğimizde Jasper ve Eli, Brynn'in doğrulanabilir *malikanesinin* ön verandasında oturuyorlardı. Eli selamlamak için elini kaldırdı ama Jasper verandadan çıkıp kapımı açmak için yanıma geldi.

"Hatırladığımdan daha seksi," diye fısıldadı Vi, kapıyı açmadan önce.

"Çıplak hali daha da iyi görünüyor," diye fısıldadım.

Homurdandı ve ben de emniyet kemerimi çözerken gülmekten kendimi alamadım. "Hey bebeğim," diye takıldım, elimi tutup inmeme yardım ederken.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Hey." Kolunu belime dolayarak beni kendine çekti ve alnıma bir öpücük kondurdu.

Kokusunu içime çektim, bedenim onun varlığıyla rahatladı. Gergin olduğumu fark etmemiştim bile.

"Seni tekrar görmek güzel, Vi," diye seslendi Jasper.

"Sen de öyle. Kız kardeşim mutlu görünüyor, bu yüzden arkadaş olabileceğimizi düşünüyorum" diye cevap verdi.

Kıkırdadı. "Dört gözle bekliyorum." Kapıya doğru ilerledik ve zihnime doğru mırıldandı: *"Her zamankinden daha güzel kokuyorsun."*

"O kadar çok kek yedim ki hastayım. Gerçek yemeğe ihtiyacım var, hemen."

Sırıttı.

İçeri girdik.

Eli beni Jasper'ın homurdanmasına neden olan kocaman bir kucaklamayla karşıladı.

Şikâyet sesine güldüm ve Eli uzaklaşırken bana göz kırptı. "Ailemize hoş geldin."

"Teşekkürler." Ciddiydim.

Brynn mutfaktan çıktı ve kollarını bana da doladı. Elodie ve August selamlaşma ve karşılama faslını bitirmeden önce arkadaşı da beni hızlıca kucaklayarak selamladı.

Vi neredeyse benim kadar kucaklandı, ancak bu konuda benden daha az heyecanlı görünüyordu. En azından Eli ona sarılmaması gerektiğini biliyordu.

Hepimiz açık mutfak ve yemek odasında toplandık, yiyecekleri masaya taşıdık ve masanın etrafındaki yerlerimize oturduk. Jasper benim bir yanıma, Vi de diğer yanıma oturdu. İkisinin ne kadar kötü anlaştığını göz önünde bulundurarak Eli'a bakmaktan dikkatle kaçınıyordu.

Neyse ki bizden yeterince kişi vardı da onun kaçınması garip kaçmadı. Öyle olsaydı bile, içimden bir ses herkesin bunu görmezden geleceğini söylüyordu.

Yemekler güzeldi ve arkadaşlık harikaydı. Jasper ve ben Vi'yle birlikte arabaya bindiğimizde, bir eşim olmasından hoşlanacağıma daha çok ikna olmuşum. Brynn ve Bash'in, August ve Elodie'nin birlikte olma şekilleri gerçekten çok tatlıydı. Jasper'la aramızdaki şeyler de onlardan çok uzak değildi. Sadece birbirimizi aynı rahatlık seviyesine sahip olacak kadar iyi tanı mıyorduk.

Vi bizi eve bırakırken Jasper arkada oturdu ve Vi'ye yeni işi hakkında sorular sordu. Herkes kekleri mideye indirdiğinden beri çok fazla gülümsüyordu.

Ona daha önce aldığım bilgileri verdi ve kendimi pencereden dışarı bakarak dağlara bakarken buldum.

Scale Ridge'e taşındığımdan beri onları güzel buluyordum, ama içlerinden uçtuktan sonra bunu daha da fazla hissettim. Mate Dağı'na giderken ne kadar korkmuş olsam da, balkonumuzdan gördüğüm manzara bağımlılık yapıyordu.

Tabletimi elime alıp ufku çizmek için can atıyordum ama tabletim evde, sırt çantamızdaydı.

Yani, çizim olmayacaktı.

Anı yaşamak zorundaydım sanırım.

Vi'yle konuşmaya devam ederken Jasper'ın eli koluma hafifçe dokundu ama bana dokunmaktan kendini alamadı. Elimini onun elinin üzerine koyup kendime doğru tuttum ve yolculuğun geri kalanı boyunca elim orada kaldı.

Eve döndüğümüzde üçümüz de mutfaktaki dağınıklıkla uğraştık. Vi bize defalarca teşekkür etti ve yardım etmek zorunda olmadığımızı söyledi ama ikimiz de ikinci kısmı dinlemedik.

Jasper bulaşıkları yıkadı, ben kuruladım ve Vi tezgahı temizlemek için etrafımızda dolaştı.

Sonunda işimizi bitirip geceyi sonlandırana kadar tam bir saat geçti.

Jasper yatak odama girerken Vi beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı.

"O piç kurusu hiç şikâyet etmeden bir saat boyunca bulaşıklarımı yıkadı," diye fısıldadı.

Güldüm. "O iyi bir adam."

"Ciddiyim. Ve sen zaten , yani sana kur yapmaya ya da kalman için seni ikna etmeye çalışıyor gibi değil."

"Belki de sana çiftleşebileceğin bir şekil değiştiren bulmalıyım ki ben burada yokken bulaşıklarını o yıkasın," diye fısıldadım.

Homurdandı. "Evet, doğru."

Ona bilmiş bir gülümseme attım. "Ateşli ejderha seksi ve bedava bulaşık temizliği, Vi. Bu bir kazan-kazan durumu."

Gözlerini devirdi ama gülümsemesini gizleyemedi. "Hayal kurmaya devam et, Randa."

"Öyle yapacağım." Ona iyi geceler dilemeden önce bir kez daha sarıldım ve Jasper'ın peşinden odama girdim.

Ayağa kalkmış, duvara yaslanmış ve odayı inceliyordu. Basit bir odaydı. Orta boy bir yatağım, küçük bir şifonyerim ve sadece temiz giysileri koymak için kullandığım bir masam vardı. Elbette, üzerinde bir çamaşır dağı vardı.

Yerde de kıyafetler vardı. Ve masa sandalyesinin arkasına bir havlu asılmıştı.

"Dağınığım," dedim utanarak.

Jasper'ın dudakları yukarı doğru kıvrılmıştı. "Fark ettim. Her duş aldığımızda giysilerini yerde bırakıyorsun."

"Biliyorum. Bu aslında çözmeye çalıştığım bir sorun. Ama pek başarılı . Ben tam olarak bir av değilim."

"toplamanın sakıncası yok." Beni göğsüne çekti ve bir parmak eklemiyle çenemi geriye doğru itti, sonra ağzını ağızıma indirdi.

Beni nazikçe öptü.

Tüy gibi hafifçe.

Parmak uçlarımda yükseldim, öpücüğü derinleştirirken parmaklarımı saçlarına gömdüm.

Ağızlarımız ve dillerimiz birlikte hareket etti ama elleri kıcıma ya da göğüslerime doğru kaymadı. Sadece beni öpmekten memnun görünüyordu.

Ve bu beni iyi hissettirdi.

Gerçekten, gerçekten iyi.

Sonunda çekildi. Başımı çenesinin altına soktum, ona yaslandım ve o da bana sarıldı.

"Bu gece çok eğlendim," diye itiraf ettim zihninde. "Ailen harika. Vi ile hasret gidermek de çok güzeldi. Seni çok seviyor bu arada. Bir eş bulabilmesi için ejderhalarını onunla tanışmaları için kandırmam gerekebilir."

Kıkırdadı. "Eli ile ne kadar iyi anlaştığını düşünürsek, adamlarımdan herhangi birinin onunla başa çıkabileceğinden emin değilim."

"İçi kocaman bir lokum gibi. Sadece kabuğunu kıracak kadar kararlı birine ihtiyacı var."

"Eminim birileri çıkacaktır."

"Umarım öyledir. Ama erkeklerle olan geçmiş deneyimlerinden sonra, bu pek olası değil." "Eninde sonunda işe yarayacaktır."

Kabul ettiğimi belirten bir ses çıkardım. *"Dağınıklık için gerçekten üzgünüm."*

"Masasının üzerine kirli kıyafetler yığan seksi bir sanatçıdan daha kötüsünü de yapabilirim, tatlım."

Benden bir kahkaha kaçtı. *"Aslında temizler. Çamaşırları asla katlamam, temiz olanları masanın üzerine bırakırım. Berbat bir şey."*

Jasper kıkırdadı. *"Korkunç değil. Etkili."*

"Ben de bunu söyleyip duruyorum ama tüm evren aynı fikirde değil gibi görünüyor."

"O zaman tüm evren temiz kıyafetlerle dolu bir masaya sahip olma fırsatını kaçırıyor."

"Aynen öyle."

Jasper beni daha yakına çekti. *"Peki, uyku düzeni konusunda ne yapmak istiyorsun?"*

Göğsüne karşı bir yüz ifadesi takındım. *"Bana zor sorular sorma, Jas."*

"En basit cevap bu küçük yatağa sokulmaktır."

"O bir kraliçe," diye itiraz ettim. "Küçük değil. Sadece senin süper kralın kadar büyük değil."

"Ayaklarım kenardan sarkacak, tatlım. Çok küçük. Ama bu, bana sarılmaktan başka seçeneğin olmayacağı anlamına geliyor."

"Ya da bir otele gidebiliriz," diye . "Ya da Brynn'in evinde falan uyuyabiliriz."

Yolun uzun olduğunu ve yeni döndüğümüzü düşünürsek, bu sonuncusu kulağa acı verici geliyordu.

"Kararı senin vermene izin vermemi mi yoksa benim halletmemi mi istersin?" diye sordu.

"Kahretsin, bu soruyu sevdim."

Jasper kıkırdadı. *"Bunu unutmayacağım."* *"Sadece karar verebilir misin?"*

"Bu gece burada uyuyalım ve sabah eşyalarını toplayalım. İşimiz bittiğinde ailenin evine gideriz. Vi bizimle gelmek isterse arabayla gideriz. İstemezse uçakla gideriz."

"İyi plan. Anlaştık," dedim yüksek sesle. "Bazen karar vermekten hoşlanmıyorum. Çoğu zaman."

"Bunun farkındayım."

Jasper'ın kolu dizlerimin altından geçti ve beni ayaklarımdan kaldırdı. Yüzümün yan tarafı omzuyla buluştu ve beni yatağa taşıdı.

Beni yatağa yatırdı ve tişörtünü çıkarıp vücudunu benimkinin yanına katlayarak beni kendine çekti. Vücudumun yarısını onunkinin üzerine sardım ve o da beni kendine doğru daha sıkı çekti. Bunu yaparken ereksiyonu bana doğru bastırdı.

"Ailen hep böyle midir?" Ona sordum, sesim fısıltının biraz üzerindeydi.

"Ne gibi?"

"Arkadaş gibi. Bu kadar çok kişiyle, Brynn'in eşiyle ve Elodie'yle böyle olacağını düşünmemiştim. Herkes Vi'ye bile onun parçasıymış gibi davrandı. Bu benim için çok şey ifade ediyordu."

"Her zaman böyle değildi. Brynn'i büyütürken kardeşlerime yardım ettiğimi biliyorsun. O zamanlar işler daha gergindi. Sonraki yıllarda gök gürültüsüyle ilgili pek çok mücadele oldu. August her şeyi bir arada tutmaya çalıştı ama bundan nefret ediyordu. Diğer herkes de nefret ediyordu. Ben de devreye girdim ve hallettim. İlişkiler konusunda berbat olabilirim ama sorunları nasıl çözeceğimi bilirim. Ve Thunder'ı yönetmek temelde bunun etrafında dönüyor."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "İlişkiler konusunda boktan değilsin.

Sadece yenisin." "Öyle mi?"

"Evet, öyle. Benim için Muddy Buddies yaptın. Ve benim için bir karar verdin, beni kararsızlık paniğinden kurtardın. Ve yatakta *gerçekten* iyisin."

"En iyisi gerçekten iyi mi?" "Muazzam.

Yatakta muazzamsın." Kıkırdadı. "Bunu

kabul ediyorum."

"İşte o zaman bana yatakta da harika olduğumu söyleyeceksin, Jas."

"Ah. Özür dilerim. İnanılmazsın. *Bunu* ne kadar takdir ettiğim çok açık." Elleriyle kalçalarının arkasını kavradı ve beni ereksiyonuna doğru sallayarak sertliği vurguladı.

Gülümsedim. "Hâlâ duymak istiyorum."

"Bunun üzerinde çalışacağım." Beni sıktı. "Ailen biri?"

"Ailem gerçekten kariyer odaklı. Babam doktor, annem avukat. Ben ve Vi, yıllarca süren doğurganlık mücadelelerinden sonra onların tek çocuklarıyız, bu yüzden her zaman gerçekten korumacı davrandılar. Kızlarından biri aşçılık okuluna gitmeye karar verdiğinde ve diğeri de grafik sanatlar diploması aldığında yaşadıkları dehşeti tahmin edebiliyorsunuzdur." Gülümsememi engelleyemedim.

"Lanet olsun."

"Evet. Birkaç yıl çok sarsıcı oldu ama bizden vazgeçmediler. Vi baş aşçılık işine girdiğinde, nihayet hayat tercihlerimizin bize ait olduğunu kabul ettiler ve kararlarımızı anlamasalar bile bizimle gurur duymak için ellerinden geleni yapmaya karar verdiler. Her ay ziyarete gelip Vi'nin restoranında yemek yiyorlar ve annem her zaman sanatımla ilgili paylaşımlarıma yorum yapıyor. Babam ikisinin de okumayacağını bildiğimiz özel baskı kitapları bile sırf kapağında ya da içinde benim resmim var diye satın alıyor."

"O zaman iyi ebeveynler."

"En iyisi," diye itiraf ettim. "Yine de değişimle araları iyi değil, bu yüzden muhtemelen seni hemen benimsemeyecekler. Alınmayın."

"Olmayacağım." Başımın üstünü öptü. "Eve gittiğimizde bana tüm sanat eserlerini göstermeni istiyorum. Ve beni bu sosyal medya sayfalarına bağla,

böylece gönderilerini görebileyim."

Yüzüm ısındı. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin." "İstiyorum, tatlım."

Neredeyse eriyordum.

Belki de çiftleşmek o kadar da kötü değildi. Belki biraz mükemmeldi.

OceanofPDF.com

seventeen

RANDA

Gecenin çoğunu konuşarak geçirdik. Güldük de.

Ve bütün zaman boyunca

sarılıyorduk. Saf mutluluktu.

Jasper'ı duşta bırakıp yataktan çıktığımda Vi çoktan iki düzine kek yemişti. Ona katılmak istememe rağmen Vi'yi rahatsız edecek bir şey yapmayacaktım. Yıllardır eve erkek getirmeme konusunda bir anlaşmamız vardı ve önce bir konuşma yapmadan bunu bozmayacaktım.

Ayrıca, yakında ayrılacağımız için bu konuşmayı yapmamıza bile gerek olmadığını düşündüm.

Stand mikserine un eklediğini gördüğümde ona arkasından sarıldım. Güldü ve işini bitirdikten sonra bana sarılmak için arkasını döndü. "İyi uyudun mu?" diye alay etti.

"Uyuduğum bir saat boyunca, evet. Jas ve ben gecenin çoğunu konuşarak geçirdik." "Eminim bu fedakârlığa değmiştir."

". Her geçen gün, tüm bu eş olayı hakkında biraz daha iyi hissetmeye başlıyorum."

"Güzel. Denemelisin. Seni mutlu ediyor gibi görünüyor ve ona gönderdiğim tüm tarifleri deneyeceğine dair bana söz verdi. Ben yaptığımda daha lezzetli olduğunu ona söylemekle yükümlüsün elbette."

"Tabii ki."

Sırıttı ve bana tekrar sıkıca sarıldı. "Beni her gün aramalı ya da mesaj atmalısın."

Beni bırakıp mikserine dönmeden önce saçlarına doğru "Anlaştık," dedim.

"Planınız nedir? Şehirde ne kadar kalacaksınız?"

Tezgâhın üzerine çıktım ve Jasper'la tanışabilmeleri için ailemizi görmeye gideceğimizi açıkladım. Vi bunun benim düşündüğüm kadar iyi gideceğini düşündü - ki bu pek iyi değildi.

Ama bizimle gelmeyi ve günü orada geçirmeyi kabul etti.

Jasper birkaç dakika sonra temiz kıyafetlerle dışarı çıktı ve beni kahvaltıda daha fazla kek yerken yakaladı.

Kendisi için de birkaç tane aldı ve toplanmaya başlamadan önce güne birlikte şekerli bir başlangıç yapmanın keyfini çıkardık. Vi işini bitirdiğinde o da bize katıldı, gerçi o noktada işimiz neredeyse bitmişti.

O kadar çok eşyam yoktu.

Tabii ki ailemin evinde birkaç kutu daha vardı. Ama bu başka bir günün sorunuydu.

Her şeyi arabamın arkasına yükledikten sonra Jasper ve ben yola çıktık, Vi de hemen arkamızdaydı. Scale Ridge'de bir ev alıp almayacağımıza karar verene kadar arabamı ailemin bırakacaktık.

Jasper istiyordu ama sadece arada ziyaret etmek için fazladan bir ev satın almak aşırı görünüyordu. Ne yapmamız gerektiğine henüz karar vermemiştim ve ondan da bir seçim yapmasını istememişim.

Çiftleşmeyi kolaylaştırmak mı yoksa hemen başlamak mı istediğime hâlâ karar veremediğimi düşünürsek, Scale Ridge evi meselesi bir öncelik değildi.

Yolculuk sadece birkaç saat sürecekti ama ben hızlı sürmeyi sevmediğim için yolcu koltuğuna oturdum ve direksiyonu Jasper'a bıraktım.

Müziği açtık - ikimiz de rahat pop konusunda hemfikirdik, bu hoş bir sürprizdi - ve hızla başka bir sohbe daldık. Resim yapmayı nasıl öğrendiğimi ve bunun her zaman bir tutku olup olmadığını sordu. Bu konuda konuşmakta hiç sorun yaşamadım. Çocukluğumdan beri sanata takıntılıyım.

SAATLER HIZLA GEÇTİ ve çok geçmeden ailemin evinin önüne geldik. Endişeden dudağımı ısırtıyor, koltuğumda oturuyor ve büyüdüğüm yere bakıyordum.

Çok güzel bir evdi ama çok büyük olduğu için pek rahat değildi.

Ve ailem...

Onları sevdim.

Onları çok sevdim.

Ve onlar da beni sevdiler.

Ama geçinmesi kolay insanlar değillerdi. Bu nedenle benim akışına bırakan kişiliğim ve Vi'nin yoğun bağımsızlık ve inatçılık eğilimi.

Jasper kapımı açtı ve beni inceledi.

Hareket etmeden ona baktım. "Sana kaba davranırlarsa benden nefret mi edeceksin?"

Dudakları hafif bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı.

"O senin eşin, Randa. Senden nefret etmesine izin yok," diye seslendi Vi.

"Haksız değil. Öyle olsa bile, ben zor insanlarla uğraşmaya alışkınım. Beni korkutmaz," dedi.

Sesi alçak ve sakindi. Kendinden emin ama rahatsız edici değil.

Başımı salladım.

Sonra uzun bir nefes verdim.

"Ben içeri giriyorum," diye

bağırdı Vi. İnledim.

Jasper , muhteşem gövdesini emniyet kemerimi çözecek kadar küçük arabamın içine soktu. Tekrar dışarı çıktığında elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı. "Yaşamak için bir hapishaneyi koruyan bir grup yaşlı pisliği yönetiyorum, tatlım. Benim için endişelenmeyi bırak."

Yine de iç çektim.

Kıkırdadı, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi ve beni eve götürdü. "Çantalarımızı almak için geri geleceğim."

Ulaştığımızda devasa ön kapı açıktı. Yanına yaslandım ve o da beni daha yakına çekti, böylece sürükleniyormuşum gibi görünmedi.

I nefret etti yüzleşme, ve I vardı a güçlü
hissetmek Orada olur Yüzleşme olacak, büyük C ile.

Ya da belki tamamen sermaye.

ÇATIŞMA, çatışma.

Oraya gitmeden önce Jasper'ın ailemi sevmesini ve onlarla iyi geçinmesini istiyordum. Ama oraya vardığımdan beri gergindim. Çok, çok gergindim.

"Her şey girecek," diye mırıldandı zihnime. Tatlı

olsa da bu sözler beni sakinleştirmede.

İçeri girdiğimizde Vi ve annemiz büyük merdivenin dibinde kucaklaşıyorlardı.

"Seni görmek çok güzel!" diye haykırdı annem ayrıldıklarında. "Restoran nasıl? Gelmeyeli çok uzun zaman oldu."

Daha bir ay bile ama umursamalarına sevindim.

Bu sözleri Vi'nin ona eski işinden ayrıldığını söylemediği anlamına gelse de.

Vay be.

Ufukta daha fazla çatışma vardı. Kırmızı alarm.

"Henüz Jasper'la tanışmadın," dedi Vi, geri çekilip bana işaret ederek. "Eminim Randa da seni gördüğüne sevinmiştir."

Annemin bakışları yukarı doğru kaydı, gözleri yanımdaki adama daraldı.

Elini sıkıca kavradım.

Hafifçe sıktı, sonra beni öne doğru götürdü. "Merhaba, Bayan Taylor. Benim adım Jasper Sky. Kaderin kızlarınızdan biriyle eşleştirdiği şanslı piçim."

"Farkındayım."

İçimden inledim.

Yüksek sesle.

Dudakları kıpırdadı. İniltimi duymuş olmalıydı. "Sen

bir ejderha şekil değiştirensin," dedi.

Bu bir soru değildi. Bu bir ifadeydi ve mutlu bir ifade değildi.

Geriye doğru çekilmemeye çalıştım.

Vi işiyle ilgili soruyu *tamamen* geçiştirmiş ve gergin konuşmayı benimle Jas'ın üzerine yıkmıştı. Hayatımız boyunca benim üzerimdeki baskıyı defalarca kaldırmamış olsaydı, bu kabalık olurdu.

Sanırım Jasper'ın bunu halledebileceğini

düşündü. O da yapabileceğini iddia etmişti.

"Benim. Scale Ridge'in dışındaki doğaüstü hapishaneyi yöneten bir grup ejderhayı yönetiyorum."

Sözleri onu şaşırtmış gibiydi. Ya da belki de kendine olan güveni şaşırtmıştı. "Ne kadar zamandır yönetiyorsun?"

"Resmi olarak yaklaşık bir yıl. Son otuz yılı perde arkasındaki pozisyonda geçirdim, yani rol yeni değil. Sadece unvan yeni."

Kaşları kalktı. "O aranızda büyük bir yaş farkı var." "Ölümsüzlük yaşa bakış açınızı değiştiriyor."

Kaşları daha da yukarı kalktı. "Randa yaşlanırken sen genç mi kalacaksın?"

"Hayır. Eşim olarak onun hayatı benimkine bağlı. O da benim kadar ölümsüz." Onun sorularından ya da bariz mutsuzluğundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Ve hey, kimse bağırıyordu.

Hâlâ yüzleşme gibi hissettiriyordu, ama küçük harfle c. Her şey YÜZLEŞME'den daha iyiydi, bu yüzden kabul ediyorum.

"Yani bana sadece kızımın sihirli bir şekilde evlenmediğini, aynı zamanda onun ömrünü uzattığını ve onu fiziksel olarak değiştirdiğini mi söylüyorsun?"

"Fiziksel olarak değil ama diğer her şey doğru. Kader bizi bir araya getirdi ve iyi ki de getirdi."

Sözleri içimi ısıttı ama bakışları dikildi. Küçülmemeye çalıştım.

ÇATIŞMA yaklaşıyordu. "Ve bu senin için sorun değil mi, Randa?"

"I..." Başladım ama sonra vazgeçtim çünkü onu daha fazla endişelendirmeyecek ne dair hiçbir fikrim yoktu.

Vi homurdandı. "Bu ikisi için de hâlâ yeni bir şey. Bu konuda ne hissettiğine karar vermesi zaman alacak. Yine de Jasper ona iyi davranıyor."

Çabucak başımı salladım. "Öyle."

Annem, "Bu savunmacı bir tavır gibi görünüyor," dedi.

Yüzüm kızardı. "Onu korkutup kaçıracaksın diye endişeleniyorum."

Jasper kalçamı hafifçe sıktı. Vi

yine homurdandı.

Annemin yüzü hafifçe yumuşadı. "Kızlarımla yalnız konuşmak istiyorum, Jasper. Kocam bu koridorun sonundaki ofisinde."

Ondan gidip babamla konuşmasını istemedi ama bu isteği ima etti. Ya da belki de emir ima edilmişti.

Jasper yine de itiraz etmedi.

Yanağımı öptü ve zihnime mırıldandı, *"Bana burada ihtiyacın olursa haber ver. Hoşuna gitse de gitmese de geri geleceğim."*

"Bundan hoşlanmayacak."

"O zaman iyi ki senin ağzından çıkmadığı sürece emirlere uymuyorum."

"Emirlerime uyacak mısın?"

"Anında, tatlım."

Zihnimde ona yatakta emir verdiğime dair bir görüntü canlandı - ki bu kesinlikle daha önce hiç olmamıştı.

Sonunda beni bırakıp annemin işaret ettiği koridora doğru yürürken kıkırdaması zihnimi doldurdu. *"Buna karşı değilim."*

Yüzüm daha da ısındı.

"Neden kızarıyor?" diye sordu annem Viola'ya.

"Zihinsel olarak iletişim kurabiliyorlar. Garip ama sevimli bir şey. Her zaman çok telaşlanıyor."

"Her zaman değil," diye itiraz ettim.

Koridorun sonunda bir kapı kapandı.

Jasper babamın ofisine gitmiş olmalı.

Eyvah.

Belli ki babam ona zarar veremezdi. Yapabilseydi bile yapmazdı. Ama Jasper devasaydı. Ve babam... değildi. Orta boyluydu ama tüm insanlar doğaüstü varlıkların yanında küçük kalırdı.

Ayrıca o bir doktordu. Bir cerrah. Bu yüzden öfkesine rağmen, iyileştirme sürecinin gerekli bir parçası olmadığı sürece kimseyi incitmezdi.

" gel." Annem topuklu ayakkabılarını giydi -kelimenin tam anlamıyla, topuklu ayakkabı giyiyordu

-Ve evin içine doğru yürüdü. Özel dikim pantolonu hareketle birlikte sallanıyor, pahalı ama sade bluzu ise yerinde duruyordu.

Onu mutfağa kadar takip ettik; mutfağın şefi tarafından bırakılan ısıtmaya hazır yemekler ve bir diyetisyen tarafından her ikisi için özenle planlanmış sağlıklı atıştırmalıklarla dolu olduğunu kontrol etmeden biliyordum.

Biz çocukken yediklerimiz konusunda hiç özgür değildik. Bir yanım Vi'nin aşçılık okuluna gitmeye bu yüzden karar verdiğini düşünüyordu.

Fırsat buldukça bol miktarda şeker tüketerek bununla başa çıktım.

Vi adanın önündeki taburelerden birine oturdu, ben de onun yanına oturdum. Annem, biz çocukken her zaman yaptığı gibi, adanın diğer tarafına doğru yürüdü.

"Bana bunun nasıl anlat," dedi. Vi'ye

baktım.

Omuz silkti.

Ben de hikayenin insan onaylı versiyonuna başladım.

Jasper'ın yanına oturmak ve kulağını çınlattıktan sonra yanlışlıkla ona içkimi vermek. Beni Mate Dağı'na nasıl uçurduğunu (sıcak kısmı hariç). "Bağın mühürlenmesini ya da kopmasını beklerken" birlikte yaşamak.

Anlattıklarımın aldığı keyfi daha da arttırmak için ocakta patlamış mısır yaptıktan sonra Vi hikâyeye delicesine iyi seksi de ekledi. Anneme *bu* konuda ayrıntı verecek değildim, bu yüzden zar zor kabul ettim.

Sonunda bağımızın mühürlenmesi ve hemen Scale Ridge'e geri uçmamızla ilgili kısma geldiğimde, *biraz daha* az endişeli görünüyordu.

Çok az.

Ben konuşmayı kestiğimde annem "Bu kesinlikle çok saçma" dedi.

Vi ağzına birkaç parça daha patlamış mısır atarak, "Bunu biliyor," dedi.

"Evet," diye kabul ettim ve kendim için de biraz aldım. Benim de bir içkiye ihtiyacım vardı ama bunun için ayağa kalkmam gerekiyordu ve ayağa kalkmak beni Yüzleşme'ye daha da yaklaştırabilirdi.

Yani, su yok.

"Seni bu durumdan nasıl kurtaracağız?" diye sordu. "Bu eş bağını koparmanın bir yolu olmalı. En azından seni ondan ayırabiliriz ve-"

"Bir eş bağını koparmak mümkün değil," dedim. "Ve öyle olsa bile... Ben istemiyorum." Bu itiraftan sonra dudağımı ısırdım.

Bu daha önce itiraf ettiğim bir şey değildi. Kendime bile.

Ama başa düştüğünde, Vi ile paylaştığım daireye geri dönmek *istiyor muydum*? Mezuniyetimden uzun süre sonra eski üniversitemin kütüphanesinde çizim yapmaktan ve kız kardeşim çalışırken gecelerimi kanepemde tek başıma geçirmekten ibaret olan hayata mı?

Hayır.

Azıcık bile değil.

Diğer seçenek Jasper'la kurmaya başladığım hayatken olmazdı.

Evet, seks harikaydı ama mesele bu değildi. Bu bir arkadaşla sahip olmakla ilgiliydi. Bir arkadaş.

Birlikte krep yapabileceğimiz biri, çünkü yemek pişirmeyi beceremiyorduk.

Zor bir gün geçirdiğimde benim için Muddy Buddies yapmayı renecek biri.

Biri direksiyona geçecekti, böylece ben sürmek zorunda kalmayacaktım.

Hiç olmadığım ve muhtemelen asla Şekilde sağlam biri. Jasper o kişiydi.

Ve her Şeyi daha yeni çözmeye baŐlamıŐ olsak da, geri adım atmayacak ya da fikrimi deđiŐtirmeyecektim.

EŞlik bağımız kalıcıydı ve ben de öyle olmasını

istiyordum. Annem, "Ciddi olamazsın," diye karşı çıktı.

"yle. Elodie bize Randa'nın Jas'a bağlanmasından çok önce ejderhalarla olan eş bağlarının kalıcı olduğunu söylemişti," dedi Vi.

"Hayır, *bağı koparmak istemediği* konusunda ciddi olamaz."

"Elbette bakabilir. Randa ne zaman bir erkeğin ona Jasper gibi baktığını gördü ki?"

Dudağımı daha sert ısırdım.

Asla.

Hiç olmadı.

Kahretsin, bunun bir olasılık olmasına bile izin vermemiştim.

Annem, "Bu tür bir çekim, bağlılık ya da her neyse uzun süremez," diye karşı ıktı.

Vi, "Sadece Elodie'nin düğününde bunun doğru olmadığını kanıtlayan düzinelerce doğaüstü çift gördük," diye belirtti. "Ve sen ve babam hâlâ birliktesiniz."

"Birbirimize *yle* bakmıyoruz. Hala birlikteyiz çünkü biz *arkadaşlar*, Viola. Aramızda romantizm yok."

"Romantizm zaten saçmalık," dedi Vi.

Aynı fikirde değildim.

Ben de aynı fikirde .

Dürüst olmak gerekirse *ne* düşüneceğimi bilemedim.

Sadece Jasper'dan uzaklaşmak istemediğimi biliyordum. Bu teknik olarak büyük bir gelişme değildi, çünkü başlangıçta böyle bir seçenek yoktu. Ama öyle hissettim.

Arkamdaki döşemede ayak sesleri duyuldu, ben de arkamı döndüm. Her ne sebeple olursa olsun -muhtemelen büyüğü bir sebep- Jasper'ın babamın yanında yürüdüğünü gördüğümde vücudum hemen gevşedi, ikisinde de kanama ya da çürük yoktu.

Bakışları üzerimde gezindi. *"İyi misin?"* diye sordu zihinsel olarak.

"Bu soruyu sana benim sormam gerekirdi."

Zihnime doğru kıkırdadı. *"Ben iyiyim, tatlım. Sana konuşmayı sonra anlatırım."*

"Gördün mü, yine yapıyorlar. Tamamen telaşlandı," dedi Vi, annemize bilmiş bir bakış atarak.

"," diye itiraz ettim, sandalyemden kaydım ve adamlarla yüzleşmek için döndüm.

"Öylesin," dedi Jasper, aramızdaki mesafeyi geçip babama hızlıca sarılırken dudakları küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. Yanına geri adım attığımda Jasper'ın eli belimi buldu.

"Benim tarafımda olman gerekiyordu" dediysem de kendimi ona biraz yaslanmaktan alıkoyamadım.

"Öyleyim. Sadece kızarman hoşuma

gidiyor." Yüzüm daha da kızardı ve Vi

güldü. Babam bana isteksiz bir

gülümseme verdi.

Ve midem gürültüyle guruldadı.

Patlamış mısır kesmemişti.

"Bu akşamki yemeği fırına koyabilirim," dedi annem, yüz ifadesi hâlâ gergindi.

Eşlik bağımızı henüz kabul etmemişti ama beklediğim kadar büyük bir çatışma yaşanmamıştı. Bu bile tek başına bir zafer gibiydi.

"Bence bu akşam bir kutlama yemeği yemeliyiz, sence de öyle değil mi?"
Babam anneme bakarak sordu.

Yüzünü buruşturdu ama başını salladı.

Herkes birkaç dakika kendine çeki düzen verdikten sonra arabaya geri döndük ve Vi ile ben çocukken sık sık gittiğimiz bir restorana doğru yola çıktık.

Biraz tuhaf hissettirdi ama kötü anlamda
değil. Hiç de değil.

OceanofPDF.com

eighteen

RANDA

Akşam yemeği ilk beş dakika için garipti, ama Jasper anneme işi hakkında birkaç soru sorduğunda, sonunda rahatlamaya başladı.

Kadın işini seviyordu. Her zaman sevmişti ve muhtemelen her zaman da sevecekti. Ölene ya da birlikte çalıştığı insanlar onu işten çıkarmaya zorlayana kadar bir şekilde çalışacağından oldukça emindim.

Sohbet bundan sonra sorunsuz bir şekilde ilerledi ve güzel yemeklerle zaman hızla geçti. Jasper'ın eli neredeyse tüm yemek boyunca kalçamdaydı, yani ya solaktı, ya iki elini de kullanabiliyordu ya da iki eliyle yemek yeme konusunda inanılmaz derecede becerikliydi.

Bayıldım. Kesinlikle

bayıldım.

Sürekli dokunmak bana kendimi önemli hissettirdi.

Değerli, belki.

Kulağa ne kadar klişe gelse de, öyle oldu.

Yemekten sonra birkaç kadeh içmek için restoranda kaldık ve alkolden hiçbir şey hissetmesem de yine de eğleneliydi. Belki de herkesin içtikçe nasıl gevşediğini görmek daha da eğleneliydi.

Ailemin evine döndüğümüzde saat geç olmamıştı ama herkes yattı. Vi eski odamıza, annemle babam paylaştıkları odaya gitti ve ben de Jasper'ı orada kaldığımda her zaman sahiplendiğim misafir odasına götürdüm.

Büyürken Vi ve benim kendi odalarımıza sahip olmamız için yeterince yer olmasına ve ailelerimizin bizi defalarca ikna etmeye çalışmasına rağmen, Scale Ridge'e taşınana kadar hep aynı odayı paylaşmakta ısrar etmiştik.

Eşyalarımızı odaya taşıdı ve ben de kapıyı arkamızdan kapattım. Sırtımı yaslayarak çantalarımızı yatağın yanındaki masanın üzerine koymasını izledim.

Hareket edişi... Kahretsin.

Ve ondan uzaklaşmak istemedim.

Bu farkındalık hâlâ aklımın bir köşesindeydi ve bir daha hiç gitmeyecek mi diye merak etmeye başlamıştım.

Yüzünü bana döndükten sonra masaya yaslanarak, "Çok sessizsin," dedi.

"Ailemin yanında hep sessizimdir. Hepsi gürültücüdür."

"Fark ettim." Benim onu incelediğim gibi o da beni inceledi. "Ne düşünüyordun?"

"Onlarla çok iyi anlaşıyorsun. Annem bu konuda hâlâ huysuz ama yola gelmeye başladığını söyleyebilirim. Bu kadar hızlı olacağını düşünmemiştim."

Başını salladı.

"Babamla ne hakkında konuştun?"

"Benimle yatağa gir, sana anlatacağım."

Bakışlarım yatağa kaydı. Tekrar ona baktığımda, gömleğini başından sıyırmış, oraya doğru gidiyordu.

Yummm.

Dikkatim kaslı sırtına ve karnına takıldı.

Pantolonunun düğmelerini açıp kalçalarına kadar indirdikten sonra pantolondan çıktı ve yatağa girdi.

Vücudum ısındı.

Dudağımı ısırdım.

Gözleri yavaşça vücudumda gezindi. "Geliyor musun?"

"Evet." Sonunda kapıdan uzaklaştım ve kendi gömleğimi başımın üzerine çektim. Ben aramızdaki boşluğu kapatırken Jasper'ınki de yere düştü. Tozluklarım da çok geçmeden yerdeydi ve Jasper battaniyeleri, benim de yanına girmeme yetecek kadar yukarı çekti.

Sütyenim rahat değildi ama tekrar üzerine atlamaya hazır olduğumdan emin değildim, bu yüzden kararımı verene kadar sütyenimi çıkarmayacaktım.

Beni göğsüne çekti ve sıcak, çıplak tenini hissedince tüm vücudum daha da ısındı.

"Sen benim kişisel ısıtıcım sayılırsın," diye mırıldandım ona karşı.

"Öyle olduğum için mutluyum. Yine de en iyi sen çıplakken çalışıyorum."

Güldüm ve dudaklarının bir öpücük için alnıma değdiğini hissettim.

Ona karşı gevşediğimde elleri sırtıma yerleşti. "Baban annenden daha arkadaş canlısıydı. Ameliyathanesinde farklı zamanlarda çiftleşmiş birkaç çift olduğunu söyledi. Bana gök gürültüsünü ve seninle insan usulü evlenmek isteyip istemediğimi sordu."

Meraktan alnım kırıışmıştı. "Ne dedin sen?"

"Zaten bir yüzüğüm olduğunu ve sadece doğru anı beklediğimi söyledi."

Gözlerim büyüdü. "Ona yalan söyleyemezsin, Jas."

"Yalan değildi."

Başımı göğsümden ayırdım, bunu yaparken vücudum hafifçe onunkine doğru eğildi. "Ne zaman yüzük aldın?"

"Seni Vi ile bıraktıktan sonra."

"Düğün istediğimi nereden bildin?"

"Sana söyledim, August ve Elodie'nin evinde seni izledim. Onlara bakıp duruyordun. Ne düşündüğünü anlayamadım ama gördüklerinden dolayı kesinlikle üzgün görünmüyordun."

"Onların sahip olduğu şeye sahip olmanın nasıl bir his olduğunu merak ediyordum," diye itiraf ettim. "Bir yoldaş. Hayatımı birlikte yaşayacağım biri."

"Ve?"

"Annemle konuşurken artık buna sahip olduğumu fark ettim. Ve bundan uzaklaşmak istemiyorum. Senden."

Jasper'ın göğsü bana doğru gürlledi. "Güzel. İstesen bile şimdi çekip gitmene izin veremem."

"Çünkü artık uçamazsın."

"Çünkü aklımı kaybederim, tatlım. İstesen de istemesen de sen benimsin ve gitmene izin vermeyeceğim."

"Bu biraz ateşli."

"Öyle mi?"

"Mhm. Bunu içimdeyken söyleseydin daha ateşli olurdu."

"Bunu gerçekleştirebiliriz." Elleri sütyenimin kopçasına doğru kaydı ve yavaşça çözüp vücudumdan sıyrarak göğüslerimi serbest bıraktı. Beni görünce tekrar gürlledi. "Kahretsin, harikası."

"Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum." Kalçamı ereksiyonuna bastırdım ve homurdanmasına neden oldum. "Burada sessiz olmalıyız. Bununla başa çıkabilir misin?"

"Bu soruyu kendinize sormalısınız."

Kaşlarımı çattım. "Sessiz kalmakta zorlanacağını düşünmüyor musun?"

Dudakları hınzırca kıvrıldı. "Hayır."

Bu bir meydan okumaydı, eğer böyle bir şey duyduysam.

Ve aklım hemen onun daha önce emirlerime uymakla ilgili sözlerine gitti.

"Kanıtla," dedim ve vücudundan aşağı kaydım.

Ayaklarına doğru ilerleyişimi izlerken gözleri kısıldı, ağzım sikiyle aynı hizaya geldiğinde durdu. Bana durmamı söylemesi için sessizce meydan okudum ama ikimiz de durmayacağını biliyorduk.

Ona daha önce hiç oral seks yapmamıştım, bu da onun daha önce hiç yapmadığı anlamına geliyordu.

Ve bana oral seks yapma takıntısını düşünürsek, bununla ilgileniyor .

Tek kelime etmediğinde, sikini boxer-brief'inden kurtardım. Kalın

boyu yukarı fırladı ve bana doğru döndü.

Parmaklarımı ipeksi sertliğinin etrafına sararken ve dudaklarımı yavaşça ucuna indirirken gözlerim onunkilerde kaldı.

Çenesi sıkıştı.

Aleti zonkluyordu.

Arzusu elime sızdı.

Sonunda onu dudaklarımın arasına aldığımında, zihnimden alçak, işkence dolu bir inilti geçti.

Göğsündeki gümbürtüyü durduramıyordu ama beni durdurmayacak kadar sessizdi.

Onu ağzımın derinliklerine çekerek uzunluğunu salladım ve o da parmaklarını saçlarıma gömdü. Kavrayışı sıkıydı ama acı verici değildi.

Dilimi sikinin alt tarafında gezdirirken onun tadı duyularımı doldurdu ve kalçaları sarsıldı. Birlikte olduğum bazı erkekler gibi tatsız bir tadı yoktu; ciğerlerimde hissettiğim temiz hava gibi bir tadı vardı.

Doğal.

Doğru.

Belki biraz bağımlılık bile yapabilir.

Tekrar inledi, daha hayvansı bir şekilde.

"Hoşuna gitti mi?" Ona sessizce sordum.

"Bayıldım buna." Sesi gerilmişti. *"Tadım nasıl?"*

"İnanılmaz." Tekrar, daha sert salladım ve sessizce hırladı.

"Bunu yapmaya devam edersen kendimi kaybedeceğim."

"Mesele de bu zaten, Jas" diye takıldım.

"Zevkimi yuttuktan sonra seni becermeme izin verecek misin?" "Tabii ki evet."

"Güzel." Saçlarımdaki tutuşu sıkılaştı ve ben de elimi hareket ettirerek tekrar üzerinde sallanmaya başladım. Hareketi bir kez ve bir kez daha tekrarlayıp onu uçurumun kenarına iterken zihnime küfretti.

Sert nefes alıyordu, zevkini yutmamı izlerken gözleri sıcak ve yoğundu. Dudaklarımı ereksiyonundan ayırırken dilimi ucunda gezdirip yalayarak temizledim ve avucumda zonklamaya başladı.

Göz açıp kapayınca kadar beni sırtüstü yatırdı, bacaklarım yatağın kenarından sarkıyordu. Ben daha ne yaptığını sormadan külotumu yere serdi ve ağzını dayadı.

Dişleri klitorisimi hafifçe yakaladığında, elleri göğüslerime indiğinde yüksek bir nefes aldım.

Dilini klitorisimin etrafında dolaştırırken, *"Sessiz ol bebeğim,"* diye hırladı zihnime.

"Mhm," diye inledim onun zihnine.

Beni yaladı.

Isır beni.

Başparmaklarını meme uçlarımla üzerinde gezdirerek göğüslerimi yeniden ele geçirmeden önce parmaklarıyla yatıştırdı.

Dişleri bir an için göbeğimi terk etti ve dokunuşunu kaybettiğim için bir çılgılığı ısırmak zorunda kaldım.

Dişler kalçamın iç kısmına indi ve dişleri tenime batarak içime yoğun zevk dalgaları gönderirken iniltimi elimle bastırmak zorunda kaldım.

Duygularımla hızla doruğa ulaştım ama o durmadı.

Kalçamı bıraktı ve klitorisimi yeniden yakaladı, beni başımı döndürecek kadar hızlı bir şekilde kenara sürükledi.

"Hâlâ benimle misin bebeğim?" hırıltısı zihnimde yuvarlandı ve anın samimiyetini yoğunlaştırdı.

"Sanırım öyle," diye nefes

aldım. "Sikim için hazır

mısın?" "Sen söyle."

Bu yanıt bana hınzır bir kıkırdama kazandırdı ve ayağa kalkmadan önce klitorisime son bir aşk ısırığı verdi, göbeğime doğru adım atarken boxer-şortunu çıkardı. *"Çok seksisin amına koyayım."* Sesi zihnimde alçak ve çakıllıydı.

"Aynen."

Güldü, dizlerimi kavrayarak beni daha da açtı ve kıcımı yataktan kaldırdı. Aletinin başı merkezimle buluştu ve kalçalarım biraz eğilerek onu açıklığıma bastırdı. *"Bugün nasıl olsun istersin?"*

"Yavaş ve sert, Jas." Bu bizim uzmanlık alanımızdı.

Onaylarcasına gürlledi ve yavaşça içime girerken beni kendine çekti.

İçimde dibe vururken nefesim sığılaştı, beni inletecek şekilde birkaç kez salladı.

"Sessiz ol," diye uyardı.

*"Sessiz olamayacak kadar iyi
hissediyorsun." "Zihnime çılgılık
atmaktan çekinme."*

Çekildi ve tekrar itti ve kendimi ağzımı kapalı tutmaya zorladım, zihinsel olarak zevkle ağladım.

Başparmağı klitorisimin üzerinde gezinirken hareketi tekrarlardı ve bana tam olarak istediğimi verdi.

"Yaklaştım, Jas," diye inledim.

Klitorisime daha sert bastırdı, tam istediğim gibi.

İhtiyacım vardı.

Ve tekrar dibe vurduğunda, kontrolümü kaybettim.

Zihnine doğru çılgılık attım, doruk noktası içimi yırtarken tüm vücudum sarsıldı. İçime daha sert ve daha hızlı girdi, beni kendi zevkiyle doldururken benim zevkimi de sürükledi.

"Bu konuda iyiyiz," diye nefes nefese kaldım, sesim ancak fısıltıyı geçiyordu. "Daha iyi olsaydık, yatağımızdan asla çıkamazdık."

Hafifçe güldüm ve göğsü göğsüme değene kadar üzerime eğildi. Ağırlığının çoğunu benden uzak tutmasına rağmen, vücudunun benimkine yaptığı hafif baskı inanılmaz hissettiriyordu.

Birkaç tutam saçını gözlerimden uzaklaştırdı. "İşi kolaylaştırmak konusunda kararını verdin mi?"

Yüzümü buruşturdum. "Kararlar hakkında ne düşündüğümü biliyorsun, Jas." Kıkırdadı. "Biliyorum. Sadece sorayım dedim."

Güzel bir soruydu. Ve önemli bir soru.

Eğer sadece arkadaş olarak devam edeceksek, seks yapmayı bırakmamız gerekecekti. Aramıza mesafe koymalıyım. Artık bütün gece ayakta kalıp konuşamazdık. Ya da ailemin evinde gizlice dolaşmak.

Bu çok utanç verici olurdu.

boşluk olsun istemedim. Daha da iyiye gitmeyecekse şeyin değişmesini istemiyordum.

"Belki de vermişimdir," dedim. "En azından bir ." Kaşlarını kaldırdı ve bekledi.

"Kendi odamı istemiyorum. Seninle yaşamayı seviyorum. Eş bağına atlamak istemediğimi bilmiyorum... ama ayrı kalmamızı istemiyorum. Birlikte iyiyiz."

"Şükürler olsun." Alnını benimkine yaklaştırdı ve yavaş bir nefes verdi. "Bu teklifi yerine getirebilir miydim bilmiyorum."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Sen de bunu yapardın."

"Böyle düşünmene sevindim."

Gülümsemem genişledi. "Seviyorum."

Ellerinden biri saçlarıma kaydı ve dudakları dudaklarımla buluşurken başımı geriye yatırdı. Öpücük yavaş, yumuşak ve lezzetli bir tatlıydı. Uzaklaştığında, hemen daha fazlasını arzuladım. "Sanırım sana aşık oluyorum, bebeğim."

Boğazım . "Sanırım ben de sana aşık oluyorum." Beni tekrar

öptü, daha sert.

Daha sıcak.

Saçlarımdaki tutuşu sıkılaştı ve boştaki eli göğsüme doğru kayarak onu avucunun içine aldı ve kabaca sıktı. "Çok fazla sütyen giyiyorsun."

"Bir sütyen zor-" Ağzı meme ucumu yakalayana kadar boğazımdan aşağı doğru hareket ettiğinde nefesim kesildi.

İçimde zonkluyordu ve bacaklarım kışına dolandı. "Çok fazla," diye nefes aldım.

Dişleri meme ucuma sürtündü ve kalçalarımı sarsarak onu daha derine çektim. *"Bu kadar mükemmel göğüslerin varsa, bir tane çok fazladır."*

"Her yere üstsüz gitmemi mi tercih edersin? Çünkü eminim ki flaş patlatmamla ilgili bir sorunun olurdu." Meme ucumu hafifçe ısırduğında inledim.

"Eğer senin evde ve her zaman çıplak olman bir seçenek olsaydı, bunu gözümü kırpmadan kabul ederdim." Diğer göğsümü de alabilmek için saçlarımdaki tutuşunu bıraktı ve onunla oynadı. *"Burada ne kadar kalmak istiyorsun?"*

"Aileme burada kalacağını gösterecek kadar uzun bir süre."

"Bir hafta mı? İki hafta mı?"

"Emin değilim. Muhtemelen bunun gibi bir şey."

"Çok fazla sütyen var."

Güldüm.

"Takmamak için bir yol olmalı." "Evet, buna sivri meme ucu deniyor."

Homurdandı. *"Sadece benim için."*

"Transparan sütyenler yapıyorlar. Buradayken alışverişe gidebiliriz. Eminim annemle babam hem çalışıyor hem de çalışmıyor olacaklar, yani bol bol vaktimiz olacak."

"Saf, ha?"

"Evet. Tamamen transparan."

"Kulağa hoş geliyor."

"Anlamıştım."

Dişlerini meme ucumun üzerinde gezdirdi ve his karşısında nefesimi içime çektim. Kalçalarım kalktı ve onun üzerinde sallandım.

"Kahretsin, çok iyi hissediyorsun bebeğim," dedi.

"Sen de öyle."

"O lanet düğünde sana doğru yürümeli ve bana ait olduğunu söylemeliydim."
Tekrar itti.

"Bu çok ateşli olurdu. Yine de tamamen paniklerdim."

"Seni Mate Dağı'na götürürken muhtemelen yine de ödünü ."

"Muhtemelen," diye kabul ettim. "Ama bunu yaptığına sevindim."

"Bunu duyacağımı hiç düşünmemiştim." Sesi biraz şakacıydı. Beni tekrar ısırды ve kalçalarım daha da kalktı.

"Buna alışın. Hiçbir yere gitmiyorum."

Tekrar içime girdi.

"Şimdi beni sertçe becer." Bu komut dudaklarımda yabancı bir his uyandırdı ama kötü anlamda değil.

Kıkırdadı, sesi alçak ve seksiydi. "Evet hanımefendi."

Tekrar bir araya gelene kadar birbirimizin bedenlerinde kaybolduk, sonra birbirimizin kollarında uykuya daldık, bedenlerimiz hala iç içe geçmişti.

Hayatımın en güzel ve umut dolu gecelerinden biriydi.

nineteen

RANDA

Mate Dağı'nı özlemeye başlamadan önce sadece birkaç gün ailemin evinde kaldık. Bunun olmasını beklemiyordum - dağı özlemeyi - ama oldu. Oradaki evimiz sıcacıktı ve balkonumuzdan görünen manzara muhteşemdi.

Ve mahremiyet vardı.

Güzel bir mahremiyet.

Geldikten dört gün sonra ailemle vedalaştık ve yola koyulduk. Eli çantalarımı taşımama yardım etmek için bizimle orada buluştu, çok tatlıydı.

Dönüş uçuşu sessiz ve sakindi. Rüzgar saçlarımın arasından eserken uçmaktan korktuğuma zordu.

İnip duş aldıktan sonra Jasper beni gök gürültüsündeki herkesle tanıştırdı. Biraz garipti ama çoğu kibardı. Kibar olmayanları fark etmemiş gibi davrandım.

Onlara alışmam ve onların da bana alışması zaman alacaktı ama hemen arkadaşça davranan adamları takdir ettim.

Tanışma faslı bittikten sonra bana hapishanenin merdivenlerini gösterdi ve nasıl içeri gireceğimi öğretmek için beni hücrelere götürdü.

İhtiyacım olursa diye. Bu pek olası değildi ama öğrenilmesi gereken makul bir şey gibi görünüyordu.

Ondan sonra nihayet evimize geri döndük. Yorgundum ama uyuyacak kadar yorgun değildim, bu yüzden çizim tabletimle kendimi yatağa attım. Jasper elinde bir kitapla bana katıldı.

"Okur olduğunu bilmiyordum," dedim.

"Evet." Ortaokul ve lise boyunca onlarca kez okuduğum bir fantezi kitabını göstererek kitabı kaldırdı.

"Fantastik romantizm sever misin? *Sürünün Ruhu'nu* okudun

mu?" "Okudum. Oldukça iyiydi."

"Bu benim tüm zamanlardaki en sevdiğim kitap. Bana onunla ilgili tüm duygu ve düşüncelerini anlat," dedim.

Kıkırdadı ve kitabını yere bıraktı.

Sonraki birkaç saati kitap tartışarak geçirdik. Uyumaya gittiğimizde saat gece yarısını çoktan geçmişti ve ben kendimi delicesine şanslı hissediyordum.

Bir ejderha şekil değiştirenle çiftleşmek oldukça çılgıncaydı... ama gerçekten en iyi arkadaşım olabilecek gibi görünen bir ejderha şekil değiştirenle çiftleşmek?

Bu çok çok daha iyiydi.

Ondan sonra hızla bir ritme girdik.

Jasper günde birkaç saat hapisanede ya da gök gürültüsüyle çalışıyor, sonra tüm evrak işlerini ve diğer işleri bizim yerimizde, benimle birlikte hallediyordu. İşimle meşguldüm ve patronuma bilgi taleplerini karşılamak için sadece birlikte çekilmiş bir fotoğrafımızı daha verdim.

Çalışanlarından birinin bir ejderhayla birlikte olmasını kutlayan diğerleriyle birlikte bunu da paylaşmış olsa da, bizim adımıza gerçekten mutlu görünüyordu. Ve bunu çok takdir ettim.

Her gece Vi'nin tariflerini deneyerek birlikte yemek yapar (Jas hiçbir şeyin yanmamasından sorumluydu) ve birlikte yerdik.

Bunu bitirdiğimizde, film izlemek için birbirimize sokulurduk, kitap okurduk, birlikte tatlı yapardık ya da ben Jasper'ı çizerdim (tercihen çıplak olarak).

Çoğu sonunda seksle sonuçlandı.

Ama aynı zamanda bol bol konuşma ve kahkaha da içeriyordu. Mükemmeldi.

Birkaç hafta bu şekilde geçti ve bir gece Jasper beni gün batımında krep yemek için balkona çıkardı. Eski güzel günlerdeki gibi sıcaktı ama çok daha iyiydi.

Yemek yerken sohbet ettik, Jasper bana gök gürültüsünün daha dramatik iki üyesi arasında geçen bir tartışmayı anlattı. Onların maskaralıklarına güldüm ve Jasper tüm hikâyeyi anlatırken dudakları sevdiğim o küçük yarım gülümsemelerden biriyle kıvrılmıştı.

Yemeğimizi bitirdik ve güneşin dağların üzerinden batışını izlemek için yanına sokuldum. Beni kendine çekti, yanında tuttu.

"Şu yüzükten bahsettiğim zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu, sorusuyla beni hazırlıksız yakaladı.

"Evet..." Bu konuda fazla düşünmemiştim, o noktaya gelmeden önce birkaç ay vereceğini varsaymışım. "Fikrini falan mı değiştirdin?"

"Tabii ki unutmadım. Sadece unutmadığımdan emin olmak istedim."

"Jas, bir kadına evlenme teklifinden bahsedemezsin ve sonra-oh. OH." Jasper tek dizinin üzerine çökecek kadar benden uzaklaşırken gözlerimi açarak sözümü kestim.

"Randa," dedi, sesi alçak ama sıcaktı. "Sana aşığım. Benimle evlenir misin?"

Dramatik bir şey yoktu. Ayrıntılı bir plan ya da sahneleme de yoktu.

Çok Jasper'dı. Ve buna

bayıldım.

Elimde olmadan kollarımı boynuna doladım ve onu şiddetle öptüm.

Tutkuyla.

Sahip olduğum her şeyle.

önce bir anlığına beni öptü. "Bu bir evet mi?" "Tabii ki evet!"

Güldü. "Güzel." Ve beni

tekrar öptü.

İfadesine yanıt vermediğimi fark edince kendimi geri çektim. "Ben de seni seviyorum!"

"Biliyorum."

Dudaklarımı yeniden yakaladı ve öpüşmemiz uzun süre devam etti.

Onunla istediğimi hiç fark etmediğim her şeydi... ve aramızdaki sihir sayesinde asla bitmek zorunda kalmayacaktı.

OceanofPDF.com

epilogue

JASPER B—AO UTA YE RALA TER

Randa'nın ailesinin kiraladığı devasa balo salonunun etrafındaki ışıklar yanıp sönüyordu. Salon o kadar doluydu ki, o ve ben zihnimizde düğünümüzün yüzyılın olayı olduğuna dair şakalar yapıyorduk.

Ama ikimiz de orada kaç kişi olduğunu umursamadık.

Ya da dekorun ne kadar süslü olduğu.

Hayatlarımızı insani bir şekilde birbirine bağlıyorduk. Önemli olan buydu.

Düğün sorunsuz geçti ve neredeyse resepsiyonu bitirmek üzereydik. Gecenin çoğunu Randa'nın ailesinin davet ettiği insanlarla sohbet ederek geçirmiş olsak da, arkadaşımın her fırsatta kız kardeşini izlediğini fark etmiştim.

"Yine Vi ve Eli'ye bakıyorsun," diye mırıldandım zihnine, bizimle buluşmayı bekleyen bir sonraki çifte doğru yürürken.

Düğün bittikten sonraki bir yıl boyunca başka bir yabancıyı görmemeyi umuyordum.

"Birbirlerinin kafalarını koparmaya başlamalarını bekliyorum," diye itiraf etti Randa. "Ya da kıyafetlerini. Sana spaghetti planından bahsetmiş miydin? Kesinlikle söyledim. Sadece onun için gerginim."

Vi'nin *spagetti planı* Eli için bir kase spagetti yapmasını ve bunu barış teklifi olarak düğüne getirmesini içeriyordu. İkisinden de nasıl gittiğine dair bir haber almamıştık ama umut verici görünüyordu.

İdeal olan, kardeşlerimizin birbirlerini öldürmekten ya da aynı odaya girdiklerinde sözlü olarak öpüşmekten kaçınmayı öğrenebilmeleridir.

"İyi geçmişe benziyor," dedim.

"Umarım öyledir."

Birisi mikrofondan ilk dansımızı anons etti, ben de Randa'yı yanıma yatırdım ve onu odanın diğer ucuna götürdüm.

Onu kollarıma çektiğimde bakışlarımız buluştu.

"Hazır mısın Jas?" diye sorarken dudakları yukarı doğru kıvrılmış, o muhteşem gözleri parlak ve mutluydu.

"Her zaman, tatlım."

Gülümsemesi sırtıma dönüştü ve ben de bana öğretildiği gibi onu dans pistine doğru sürükledim.

Uzun yıllar boyunca bir eş bağına sahip olursam ne kaybedeceğim konusunda endişelenmişim ama ne kazanacağımı hiç düşünmemiştim.

Peki ne kazanmışım?

Her şeyi.

O her şeydi.

Hayatımın geri kalanını tam da bunu kanıtlamak için harcayacağım.

afterthoughts

Hayat bazen zordur.

Kitaplar da öyle.

Ve bu kitap beni gerçekten şaşkına . Huzurlu, sakın çiftlerle hep zor zamanlar geçirmişimdir. Neden bilmiyorum. Ama bu sefer, gerçekten karakterlerin suçu muydu bilmiyorum.

Dediğim gibi, hayat bazen zor olabiliyor. Ve son birkaç haftadır bunu gerçekten hissediyorum.

Düşük yaptıktan sonra hamile çalışmak... berbat bir şey. Adet dönemi.

Ve az önce seks olmayan bir şaka yaptım. Vay be. Ne gündü ama!

Her neyse, şaka bir yana, yorgunum. Ve belki biraz da üzgünüm. Ama mutluyum da, çünkü hayat berbat olsa da güzel.

Sanırım romantizme bu kadar takıntılı büyük bir nedeni, çiftlerin işler zorlaştığında bile birlikte gülebilmelerini çok sevmem. Bu konuda tutkuluyum.

Acının ve gözyaşlarının bunaltıcı olduğu ama kocamın bana komik bir fıkra anlattığı ve sarıldığı anlar hakkında. Hakkında

Her şeyin yanlış geldiği ama bir şeyin her zaman doğru olduğu zamanlar.

Muhtemelen bunu daha önce de yazmışımdır ama üniversitedeyken bir profesörüm "Hayat zorlaştığında, evlilik zorunda değildir" demişti ve ben bunu çok düşünüyorum. Bunun için de çok minnettarım.

Belki de romantizm konusunda bu kadar tutkulu olmamın nedeni budur.

Belki de seks şakaları

yüzündendir. Dünya bunu asla bilemeyecek.

Her neyse, muhtemelen burada yeterince saçmaladım. Bu kitabı yazmak zaman zaman zor olsa da Jasper ve Miranda'yı seviyorum. Bazen yazması benim için zor olsa da, nazik romantizmi ve garip insanları seviyorum.

Ve umarım siz de yaparsınız!

Bir sonraki kitap Vi'nin *Ejderhayı Asla Besleme* adlı kitabı olacak ve bu kitaba başlamak için çok heyecanlıyım. Spagetti içerecek mi? Evet, evet olacak. Seksi spagetti anları olacak mı?

Buna henüz karar verilmedi.

Göreceğiz.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Bunun gibi başka seriler arıyorsanız, *Deceit & Devotion* ve *Wildwood* kitaplarım aynı dünyada geçiyor.

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,

Lola Glass <3

OceanofPDF.com

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

all series by lola glass

Hangi serilerin birbiriyle bağlantılı olduğuna dair bir rehber için Lola'nın web sitesine göz atın!

<https://www.authorlolaglass.com/where-do-i-start>

Bağımsızlar:

Mate Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan Şekil

Değiştiren Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı

Reddedilen Eş Sığınağı

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşka -gerçek aşka- tutkusu olan bir kitapseverdir. Çiçekler ve çikolatalar gibi bir aşk değil, iki insanın uzun sürecek kadar güçlü bir ilişki kurduğu türden bir aşk. Okumayı sevdiği ve kitaplarında tasvir etmeye çalıştığı ilişki türü budur.

Şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler hakkında eğlenceli hikayeler olsalar da ;)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.